

لاویا

کتاب تورات - بخش سوم

قربانی سوختنی

۱ خداوند موسیٰ ره کوی کد و از خیمه ملاقات قد شی گپ زده گُفت: ۲ "قد بنی اسرائیل توره گُفته دزوا بگی، وختیکه یگو کس از مینکل شمو د خداوند از چارپایا قربانی تقدیم مونه، او قربانی خو ره از گله یا از رمه گرفته بیره.

۳ اگه قربانی ازو یگ قربانی سوختنی از گله بشه، او یگ نرگاو بے عیب ره تقدیم کنه و او ره د دان خیمه ملاقات بیره تاکه از طرف ازو د حضور خداوند قبول شنه. ۴ او دست خو ره د سر قربانی سوختنی کش کنه و قربانی ازو قبول موشه تا بلده شی کفار شنه. ۵ بعد ازو نرگاو ره د حضور خداوند حلال کنه و باچه های هارون که پیشوایو آسته، خون ره نزدیک بیره و او ره د چار دور قربانگاه که د دان خیمه ملاقات آسته، پاش بدیه. ۶ بعد ازو قربانی سوختنی پوست شده توته توته شنه. ۷ اوخته باچه های هارون پیشوا د بله قربانگاه آتش روشو کنه و هیژم ره د بله آتش بچینه. ۸ بعد ازو باچه های هارون یعنی پیشوایو، توته های قربانی ره قد کله و چربی شی د بله هیژم که د سر آتش قربانگاه آسته، د ترتیب بیله؛ ۹ لیکن حصه های داخلی و پیچه های شی ره قد آو بشویه و پیشوا پگ شی ره د بله قربانگاه د عنوان قربانی سوختنی بسوزنه؛ ای یگ هدیه خاص و خوشبوی مورد پسند بلده خداوند آسته.

۱۰ اگه قربانی ازو یگ قربانی سوختنی از رمه بشه، چی گوسیو، چی بز، باید نر و بے عیب بشه. ۱۱ و او ره باید د طرف شمال قربانگاه د حضور خداوند حلال کنه و باچه های هارون یعنی پیشوایو، خون ازو ره د چاردور قربانگاه پاش بدیه. ۱۲ بعد ازو قربانی ره قد کله و چربی شی توته توته کنه و پیشوا اونا ره د بله هیژم که د سر آتش قربانگاه آسته، د ترتیب بیله. ۱۳ لیکن حصه های داخلی و پیچه های شی ره قد آو بشویه و پیشوا پگ حصه ها ره د بله قربانگاه بسوزنه؛ ای یگ قربانی سوختنی آسته، یگ هدیه خاص و خوشبوی مورد پسند بلده خداوند.

۱۴ و اگه قربانی ازو بلده خداوند یگ قربانی سوختنی از مرغکو بشه، او قربانی خو ره از قمری ها یا از کوتر ها بیره. ۱۵ پیشوا او ره د قربانگاه بیره و سر شی ره کنده د بله قربانگاه بسوزنه، مگم خون شی ره د بغل قربانگاه خشپه کنه. ۱۶ سنگدو و چتلی شی ره بر کده طرف شرق قربانگاه پورته کنه، د جای که خگشتر آسته. ۱۷ بعد ازو او ره از مینکل بال های شی چک کنه، و له دو چک نکنه. اوخته پیشوا او ره د بله هیژم که د سر آتش قربانگاه آسته، بسوزنه. ای یگ قربانی سوختنی، یگ هدیه خاص و یگ خوشبوی مورد پسند بلده خداوند آسته.

هدیه غله-و-دانه

۱ و غیتیکه یگو کس هدیه غله-و-دانه د خداوند میره، امو هدیه از بهترین آرد بشه. او د بله ازو روغو شیو کنه و کُنْدَر^۲ ره د بله شی بیله. ۲ اوخته او ره د پیش باچه های هارون، یعنی پیشوایو بیره و پیشوا یگ مُشت امزو آرد ره قد روغو و پگ کُنْدَر شی بگیریه و د عنوان نشانی هدیه غله-و-دانه د بله قربانگاه بسوزنه. ای یگ هدیه خاص و یگ

^۲ ۱:۲ «کُنْدَر» مواد خوشبوی از شلیم درخت آسته.

خوشبوی مَورِدِ پَسندِ بَلدِه خُداوند آسته. ^۳ و باقی مَندِه هدیه غَلّه-و-دانه بَلدِه هارُون و باچه های شی بَشه؛ ای مُقَدَّسَتَرین حصّه از هدیه های خاص بَلدِه خُداوند آسته.

^۴ وختی هدیه غَلّه-و-دانه ره که دَ تَندُور پُخته شده تقدیم مونی، او از بَهِتَرین آرد بَشه، چی بُکی های فطیر که قد روغو گت شده، چی نان فطیر تُنگ-و-کَکَرک که رُوی شی قد روغو چرب شده.

^۵ اگه هدیه غَلّه-و-دانه تُو دَ بِلِه تاوه پُخته شده بَشه، او از بَهِتَرین آردِ روغو گت شده و فطیر بَشه. ^۶ او ره تُوته تُوته کُو و دَ بِلِه شی روغو شیو کُو؛ ای یگ هدیه غَلّه-و-دانه آسته.

^۷ و اگه هدیه غَلّه-و-دانه تُو دَ کَرایی پُخته شده بَشه، او از بَهِتَرین آردِ قد روغو جور شنه. ^۸ هدیه غَلّه-و-دانه ره که امزی چیزا جور شده بَشه دَ خُداوند بَیر و او ره دَ پیشوا پیش کُو و پیشوا او ره دَ قُربانگاه بُره. ^۹ پیشوا یگ حصّه هدیه غَلّه-و-دانه ره گَرفته دَ عِنوانِ نشانی دَ بِلِه قُربانگاه بُسوزنه. ای یگ هدیه خاص و یگ خوشبوی مَورِدِ پَسندِ بَلدِه خُداوند آسته. ^{۱۰} و باقی مَندِه هدیه غَلّه-و-دانه بَلدِه هارُون و باچه های شی بَشه؛ ای مُقَدَّسَتَرین حصّه از هدیه های خاص بَلدِه خُداوند آسته.

^{۱۱} هدیه های غَلّه-و-دانه که دَ خُداوند تقدیم موشه، هیچ کُدم شی قد خمیرمایه جور نَشنه، چُون شُمُو نَباید خمیرمایه و عسل ره دَ عِنوانِ هدیه خاص بَلدِه خُداوند بُسوزنید. ^{۱۲} شُمومیتنید امو چیزا ره دَ عِنوانِ هدیه نَویرِ حاصِلات دَ خُداوند بَیرید، مگم اونا نَباید دَ عِنوانِ خوشبوی مَورِدِ پَسندِ خُداوند دَ بِلِه قُربانگاه تقدیم شنه. ^{۱۳} یگ هدیه های غَلّه-و-دانه ره قد نَمکِ نَمکی کُو؛ نَمکِ عَهدِ خُدايِ خُو ره از هدیه غَلّه-و-دانه دَریغ نَکُو. پس قد تمام قُربانی ها-و-هدیه های خُو نَمکِ تقدیم کُو.

^{۱۴} اگه یگ هدیه غَلّه-و-دانه از نَویرِ حاصِلات دَ خُداوند تقدیم مونی، خوشه های حاصِلِ نو ره بَسی و دَ آتِش بِریو کده تقدیم کُو ^{۱۵} و دَ بِلِه شی روغو شیو کده کُنْدَر ره دَ سر شی بیل؛ ای یگ هدیه غَلّه-و-دانه آسته. ^{۱۶} و پیشوا حصّه نشانی شی ره از غَلِه بِریو شده و از روغون شی قد تمام کُنْدَر شی دَ عِنوانِ هدیه خاص بَلدِه خُداوند بُسوزنه.

قُربانی سلامتی

۳ ^۱ اگه قُربانی ازو یگ قُربانی سلامتی آسته و اگه او ره از گِلِه گاوو گَرفته میره، چی نَر بَشه، چی ماده، باید بے عیب بَشه و او امو حیوان ره دَ حُضُورِ خُداوند تقدیم کنه. ^۲ او دِستِ خُو ره دَ سِرِ حیوانِ قُربانی خُو کش کنه و او ره دَ دانِ حَیمِه مَلاقاتِ حلال کنه. بعد ازو باچه های هارُون که پیشوا یو آسته، خُون شی ره دَ چاردُورِ قُربانگاه پاش بدیه. ^۳ او از قُربانی سلامتی خُو یگ هدیه خاص بَلدِه خُداوند تقدیم کنه، یعنی چربی که حصّه های داخلی ره موبوشنه و تمام چربی ره که دَ گِردویرِ حصّه های داخلی آسته، ^۴ هر دُو گُرده ره قد چربی رُوی ازوا که دَ نَزْدِیکِ پُشتِ کمر آسته و جگرگوشه ره که قد گُرده ها گَرفته موشه. ^۵ اوخته باچه های هارُون اونا ره دَ بِلِه قُربانی سوختنی که دَ بِلِه هیزِمِ آتِشِ قُربانگاه آسته، بُسوزنه. ای یگ هدیه خاص و یگ خوشبوی مَورِدِ پَسندِ بَلدِه خُداوند آسته.

^۶ و اگه قُربانی ازو بَلدِه قُربانی سلامتی دَ خُداوند از رَمه آسته، چی نَر بَشه، چی ماده، او باید یگ حیوانِ بے عیب تقدیم کنه. ^۷ اگه او یگ گوسپو ره دَ عِنوانِ قُربانی خُو تقدیم مونه، امو ره دَ حُضُورِ خُداوند بَیره ^۸ و دِستِ خُو ره دَ سِرِ قُربانی کش کده او ره دَ دانِ حَیمِه مَلاقاتِ حلال کنه. بعد ازو باچه های هارُون خُون شی ره دَ چاردُورِ قُربانگاه پاش بدیه. ^۹ او از قُربانی سلامتی چربی شی ره دَ عِنوانِ هدیه خاص بَلدِه خُداوند تقدیم کنه: تمام دُمبِه شی ره از اسْتُغُونِ پُشتِ کمر جدا کنه، چربی که حصّه های داخلی ره موبوشنه و یگ چربی که دَ گِردویرِ حصّه های داخلی آسته، ^{۱۰} هر دُو گُرده ره قد چربی رُوی ازوا که دَ نَزْدِیکِ پُشتِ کمر آسته و جگرگوشه ره که قد گُرده ها قَتی گَرفته موشه. ^{۱۱} اوخته پیشوا اونا ره دَ بِلِه قُربانگاه دَ عِنوانِ هدیه خوراکی بُسوزنه. ای یگ هدیه خاص بَلدِه خُداوند آسته.

۱۲ و آگه قُرْبانی اَزُو یگ بُز آسته، اُو اَمُو ره دَ حُضُورِ خُداوند بیره ۱۳ و دِست خُو ره دَ سر شی کش کده اُو ره دَ دان خیمه مُلاقاتِ حلال کنه. بعد اَزُو باچه های هارون خُون شی ره دَ چاردور قُرْبانگاه پاش بدیه. ۱۴ اُو اَمزو قُرْبانی خُو یگ هدیه خاص دَ خُداوند بیره، یعنی چربی ره که حصّه های داخلی ره مُپوشنه و پگ چربی ره که دَ گردوبَر حصّه های داخلی آسته، ۱۵ هر دُو گرده ره قد چربی رُوی ازوا که دَ نزدیکِ پُشتِ کمر آسته و جگرگوشه ره که قد گرده ها قتی گرفته موشه. ۱۶ اوخته پیشوا اونا ره دَ بِلّه قُرْبانگاه دَ عنوانِ هدیه خوراکی بَسوزنه. ای یگ هدیه خاص و خوشبوی مَورِدِ پَسِنِدِ خُداوند آسته. پگ چربی ها دَ خُداوند تَعَلُقِ دَرِه. ۱۷ ای یگ حُکمِ دایمی دَ تمامِ نسل های شُمو دَ هر جای که زندگی مَونید آسته: شُمو هرگز چربی و خُون نَخورید!

قُرْبانی گُناه

۴ خُداوند بسمِ قد موسی گپ زده گُفت: ۲ "قد بنی اسرائیل نقل کده بگی که، 'آگه یگو کس نافامیده دَ باره کُدم احکامِ خُداوند گُناه کنه و چیزای که نَباید انجام دده شنه، یکی ازوا ره انجام بدیه، اینی مَقَررات آسته: ۳ آگه پیشوای که مَسَح شده گُناه کنه و قوم ره مُجرم جور کنه، اُو باید بلده گُناه خُو یگ نرگا و بے عیب ره دَ عنوانِ قُرْبانی گُناه دَ خُداوند تقدیم کنه. ۴ اُو اَمُو نرگا و ره دَ دانِ خیمه مُلاقاتِ دَ حُضُورِ خُداوند بیره و دِست خُو ره دَ سرِ نرگا و کش کنه و اُو ره دَ حُضُورِ خُداوند حلال کنه. ۵ اوخته پیشوای مَسَح شده یگ مقدارِ خُونِ اَمزو نرگا و ره گرفته دَ خیمه مُلاقاتِ بیره ۶ و پیشوا کِلکِ خُو ره دَ خُونِ غوثه کده یگ مقدارِ خُونِ ره دَ حُضُورِ خُداوند دَ پیشِ رُوی پرده دَ جای مُقَدَّس هفت دفعه پاش بدیه. ۷ پیشوا یگ مقدارِ اَمزو خُونِ ره دَ شاخای قُرْبانگاهِ بَخُور^b که دَ حُضُورِ خُداوند دَ مَنه خیمه مُلاقاتِ آسته بمله و باقی مَنده خُونِ نرگا و ره دَ بیخِ قُرْبانگاهِ قُرْبانی سوختنی که دَ دانِ درگه خیمه مُلاقاتِ آسته، شیو کنه. ۸ پیشوا تمامِ چربی نرگا و قُرْبانی گُناه ره جدا کنه، یعنی چربی که حصّه های داخلی ره مُپوشنه و تمامِ چربی ره که دَ گردوبَر حصّه های داخلی آسته، ۹ هر دُو گرده ره قد چربی رُوی ازوا که دَ نزدیکِ پُشتِ کمر آسته و جگرگوشه ره که قد گرده ها گرفته موشه؛ ۱۰ اَمُو رَقْمیکه چربی نرگا و قُرْبانی سلامتی جدا موشه. بعد ازو پیشوا اونا ره دَ بِلّه قُرْبانگاهِ قُرْبانی سوختنی بَسوزنه. ۱۱ لیکن پوستِ نرگا و تمامِ گوشت شی ره قد کله و پیچه و تمامِ حصّه های داخلی و سرگین شی، ۱۲ یعنی تمامِ باقی مَنده نرگا و ره باید بُرو از خیمه گاه دَ یگ جای پاک، دَ جایی که خگشترِ قُرْبانگاه پورته موشه، بُبره و اُو ره دَ بِلّه آتِش هیژم دَرِ بدیه؛ اَره، دَ جایی که خگشتر پورته موشه، دَ اُونجی دَرِ دده شنه.

۱۳ و آگه پگِ جماعتِ اسرائیل خطا کنه و اَمُو خطا از نظرِ جماعت پوشیده بشه، یعنی اونا یکی از کارای ره انجام بدیه که مُطابقِ احکامِ خُداوند نَباید انجام دده شنه و اونا مُجرم شنه، ۱۴ وختی خطای که اونا کده برَملا موشه، جماعت باید یگ نرگا و ره دَ عنوانِ قُرْبانی گُناه بیره و اُو ره دَ پیشِ خیمه مُلاقاتِ تقدیم کنه. ۱۵ و ریش سفیدای جماعت دَ حُضُورِ خُداوند دِستای خُو ره دَ سرِ نرگا و کش کنه و اُو ره دَ حُضُورِ خُداوند حلال کنه. ۱۶ اوخته پیشوای مَسَح شده، یگ مقدارِ خُونِ اَمزو نرگا و ره دَ خیمه مُلاقاتِ بیره ۱۷ و پیشوا کِلکِ خُو ره دَ خُونِ غوثه کده اَمزو خُونِ هفت دفعه دَ حُضُورِ خُداوند دَ پیشِ رُوی پرده^c پاش بدیه. ۱۸ پیشوا یگ مقدارِ اَمزو خُونِ ره دَ شاخای قُرْبانگاهِ بَخُور که دَ مَنه خیمه دَ حُضُورِ خُداوند آسته، بمله و باقی مَنده خُونِ ره دَ بیخِ قُرْبانگاهِ قُرْبانی سوختنی که دَ دانِ خیمه مُلاقاتِ آسته، شیو کنه. ۱۹ و تمامِ چربی شی ره گرفته دَ بِلّه قُرْبانگاهِ بَسوزنه. ۲۰ اُو اَمُو کار ره قد امزی نرگا و کنه که قد نرگا و قُرْبانی گُناه کُدد؛ اَره عینِ کار ره قد امزی نرگا و کنه. دَ امزی رَقْمِ پیشوا بلده ازوا کِفاره مونه و اونا بخشیده موشه. ۲۱ بعد ازو اَمُو نرگا و قُرْبانی شده ره از خیمه گاه بُرو بُبره و اُو ره دَرِ بدیه، اَمُو رَقْمِ که نرگا و اَوّل ره دَرِ دد. ای یگ قُرْبانی گُناه بلده جماعت آسته.

^a ۳:۴ مَسَح شده یعنی اِنتخاب شده. ^b ۷:۴ قُرْبانگاه دَ چار شنگ خُو چار شاخ دشت. ^c ۱۷:۴ دَ پیشِ رُوی پرده که دَ مَنه خیمه مُقَدَّس آسته. امچنان دَ آیه ۶ امزی فصل رُجوع کُنید.

۲۲ اگه یگ رهبر گناه کنه و نافامیده یکی از کارای ره انجام بدیه که مطابق تمام احکام خداوند، خدای شی نباید انجام دده شنه و او مجرم شنه، ۲۳ وختی گناهی ره که کده بلده شی بر ملا شنه، او باید یگ تکه بے عیب ره د عنوان قربانی خو بیره ۲۴ و دست خو ره د سر تکه کش کده او ره د امزو جای حلال کنه که قربانی سوختنی ره د حضور خداوند حلال مونه. ای یگ قربانی گناه آسته. ۲۵ و پیشوا یگ مقدار خون قربانی گناه ره قد کَلک خو گرفته د شاخای قربانگاه قربانی سوختنی بمله و باقی منده خون ره د بیخ قربانگاه قربانی سوختنی شیو کنه. ۲۶ و پگ چربی ازو ره رقم چربی قربانی سلامتی د بله قربانگاه بسوزنه. دمزی رقم پیشوا بلده گناه امزو رهبر کفاره مونه و او بخشیده موشه.

۲۷ اگه یگ نفر از مردم عام نافامیده گناه کنه و یکی از کارای ره انجام بدیه که مطابق احکام خداوند نباید انجام دده شنه، او مجرم موشه. ۲۸ وختی گناهی ره که کده بلده شی بر ملا موشه، او باید یگ بز ماده بے عیب ره د عنوان قربانی خو بلده گناهی که کده بیره ۲۹ و دست خو ره د سر قربانی گناه کش کده او ره دمزو جای حلال کنه که قربانی سوختنی ره حلال مونه. ۳۰ و پیشوا یگ مقدار خون بز ره قد کَلک خو گرفته د شاخای قربانگاه قربانی سوختنی بمله و باقی منده خون ره د بیخ قربانگاه شیو کنه. ۳۱ او تمام چربی شی ره جدا کنه، امو رقم که چربی قربانی سلامتی جدا موشه. و پیشوا او ره د بله قربانگاه د عنوان خوشبوی مورد پسند خداوند بسوزنه. دمزی رقم پیشوا بلده امزو نفر کفاره مونه و او بخشیده موشه.

۳۲ اگه او نفر یگ گوسپو ره بلده قربانی خو د عنوان قربانی گناه میره، او یگ میش بے عیب ره بیره ۳۳ و دست خو ره د سر قربانی گناه کش کنه و او ره د عنوان قربانی گناه دمزو جای حلال کنه که قربانی سوختنی ره حلال مونه. ۳۴ و پیشوا یگ مقدار خون قربانی گناه ره قد کَلک خو گرفته د شاخای قربانگاه قربانی سوختنی بمله و باقی منده خون شی ره د بیخ قربانگاه شیو کنه. ۳۵ او تمام چربی ازو ره جدا کنه، امو رقم که چربی گوسپون قربانی سلامتی جدا موشه؛ و پیشوا او ره د بله قربانگاه د سر هدیه‌های خاص خداوند بسوزنه. د امزی طریق پیشوا بلده ازو نفر بخاطر گناهی که کده، کفاره مونه و او بخشیده موشه.

مقررات د باره جرمانه

۵ اگه یگو کس دزی باره گناه کنه یعنی آواز قسم دهنده ره بشنوه و شاهد چیزی که دیده یا خبر دره آسته و توره نگیه، او سزای گناه خو ره مینگره. ۲ یا اگه کدم کس د یگو چیز نجس دکه بخوره، یعنی د لاش حیوان درنده نجس، د لاش چارپای نجس یا د لاش خزنده نجس، اگه بے خبر ام بشه، او مجرم موشه. ۳ اگه یگو کس د نجسی انسان دکه بخوره، هر رقم نجسی که میتنه انسان ره نجس کنه، حتی اگه بے خبر ام بشه، وختیکه خبر موشه، او مجرم موشه. ۴ یا اگه یگو کس از دان شی قسم ناسنجیده بر شنه، بلده کار بد یا بلده کار خوب، یعنی د هر کار که یگ آدم ناسنجیده قسم بخوره، اگه بے خبر ام بشه، وختیکه خبر موشه، هر کدم امزی قسم ها که بشه او مجرم موشه. ۵ پس وختیکه یگ نفر د یکی امزی چیزا مجرم موشه، او باید گناهی ره که کده، اقرار کنه ۶ و جرمانه خو ره بخاطر گناهی که کده د خداوند بیره؛ او یگ حیوان ماده ره از رمه، چی گوسپو بشه، چی بز د عنوان قربانی گناه بیره و پیشوا بلده ازو بخاطر گناه شی کفاره کنه. ۷ اگه او آدم توان شی نموشه که یگ گوسپو بیره، او باید بلده جرمانه خو بخاطر گناهی که کده دو قمری یا دو کوتر د حضور خداوند بیره؛ یگ شی ره د عنوان قربانی گناه و دیگه شی ره د عنوان قربانی سوختنی. ۸ او باید اونا ره د پیشوا بیره و پیشوا اول امو ره که بلده قربانی گناه آسته تقدیم کنه. او سر شی ره تاو بدیه، مگم از تن شی جدا نکنه. ۹ او یگ مقدار خون قربانی گناه ره گرفته د بغل قربانگاه پاش بدیه و باقی منده شی ره د بیخ قربانگاه خشپه کنه. ای یگ قربانی گناه آسته. ۱۰ بعد ازو دوّم شی ره د عنوان قربانی سوختنی د مطابق مقررات تقدیم کنه. دمزی رقم پیشوا بلده امزو نفر بخاطر گناهی که کده کفاره مونه و او نفر بخشیده موشه.

۱۱ لیکن آگه تَوَان شی نُمُوشه که دُو قُمری یا دُو کُوتر بیره، اوخته بِلده قُربانی خُو بخاطرِ کُناهی که کده، اُو یگ دَهْم ایفه^۸ بَهترین آرد ره دَ عِنوانِ قُربانی گُناه بیره، مگم اُو نَباید دَ بِله اَزو روغو شیو کنه و نَه ام کُنْدَر دَ سر شی بیله، چراکه ای یگ قُربانی گُناه آسته. ۱۲ اُو باید آرد ره دَ پیشوا بیره و پیشوا یگ مُشت شی ره دَ عِنوانِ نشانی شی بگیره و دَ سر هدیه‌های خاصِ خُداوند دَ بِله قُربانگاه بُسوزنه. ای یگ قُربانی گُناه آسته. ۱۳ دَمزی رقم پیشوا بِلده اَزو بخاطرِ کُناهی که دَ باره یکی امزی چیزا کده کِفاره مونه و اُو آدم بخشیده موشه. باقی مَنده آرد رقم هدیه غَلّه-و-دانه از پیشوا بَشه. ۱۴ و خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ۱۵ "آگه یگ آدم خطا کُنه که نافامیده دَ باره یکی از چیزای مُقَدَّس خُداوند گُناه کُنه، اوخته اُو باید یگ قُوچ بے عیب ره از رمه گِرِفته دَ عِنوانِ جُرمانه خُو دَ خُداوند بیره؛ اَرزِشِ اَزو برابرِ مِثقالِ های نُقره بَشه که مُطابِقِ مِثقالِ خَیمه مُقَدَّس بِلده جُرمانه تعیین شده. ۱۶ و دَ باره اُمُو چیز مُقَدَّس که اُو گُناه کده، باید تاوان بَدیه و پَنج-یگ ام دَ بِله شی اضافه کُنه؛ اُو اُمُو ره دَ پیشوا بَدیه و پیشوا قد قُوچ جُرمانه بِلده اَزو کِفاره کُنه و اُو بخشیده موشه. ۱۷ و آگه یگو کس گُناه کنه و یکی از کارای ره انجام بَدیه که مُطابِقِ تمام احکام خُداوند نَباید انجام دده شُنه، باوجودِ که پی نَبَرده، اُو مُجرِم حساب موشه و سزای گُناه خُو ره مینگره. ۱۸ اُو باید یگ قُوچ بے عیب ره از رمه گِرِفته مُطابِقِ اَرزِشِ تعیین شده دَ عِنوانِ جُرمانه خُو دَ پیشوا بیره و پیشوا بِلده اَزو بخاطرِ خطای که نافامیده از شی سر زده، کِفاره مونه و اُو بخشیده موشه. ۱۹ ای یگ جُرمانه یه، چُون اُو واقعا دَ حُضُورِ خُداوند مُجرِم آسته."

۶ ۱ و خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ۲ "آگه یگ نفر گُناه کنه و دَ صِدِ خُداوند خیانت کُنه، یعنی اُو دَ همسایه خُو دَ باره یگو امانت یا گِرو دروغ بگیه، یا یگو چیزی ره دُزی کنه یا مالِ همسایه ره دَ زور بگیره، ۳ یا یگو چیزی گم شده ره که پیدا کده دَ باره شی دروغ بگیه و دَ باره یکی از کارای که انسان دَ وسیله شی گُناهکار موشه قَسَمِ دروغ بخوره، ۴ وختیکه اُو گُناه کد و مُجرِم شد، اُو چیزی ره که دُزی کده یا چیزی ره که دَ زور گِرِفته یا چیزی که دَ پیش شی امانت بوده یا چیزی گم شده ره که پیدا کده، ۵ و یا چیزی ره که دَ باره شی قَسَمِ دروغ خورده، پگ شی ره باید پس بَدیه و پَنج-یگ ام دَ بِله شی اضافه کُنه. اُو اُمُو چیز ره دَ صاحب شی دَ اَمرو روز بَدیه که جُرمانه خُو ره میره. ۶ اُو باید جُرمانه خُو ره بِلده خُداوند یگ قُوچ بے عیب از رمه دَ مُطابِقِ اَرزِشِ تعیین شده، دَ عِنوانِ جُرمانه دَ پیشوا بیره. ۷ و پیشوا بِلده اَزو دَ حُضُورِ خُداوند کِفاره مونه و اُو از هر کاری که کده بَشه و دَ وسیله اَزو مُجرِم شده بَشه، بخشیده موشه."

مُقَرَّراتِ مُخْتَلِفِ دَ باره قُربانی ها و هدیه ها

۸ و خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ۹ "دَ هارُون و باچه های شی امر کده بگي: 'مُقَرَّراتِ بِلده قُربانی سوختنی اینی آسته: قُربانی سوختنی باید تمام شاو تا صُبح دَ بِله اَتِشْدانِ قُربانگاه بُمَنه و اَتِشِ قُربانگاه ام روشو بَشه. ۱۰ بعد اَزو پیشوا باید کالای کتانی خُو ره بپوشه و زبرپوشی کتانی ره دَ جان خُو کنه و خگِشترِ قُربانی سوختنی ره که دَ بِله اَتِشِ قُربانگاه سوختنده شده، جَم کده دَ پالوی قُربانگاه بیله. ۱۱ بعد اَزو کالای خُو ره بُر کده، یگ کالای دیگه بپوشه و خگِشتر ره بُرو از خَیمه‌گاه دَ یگ جای پاک بُبَره. ۱۲ اَتِشِ بِله قُربانگاه باید دَ بِله شی سوخته بوره و کُل نَشُنه؛ پیشوا باید هر صُبح دَ بِله شی هیزَم دَر بَدیه و قُربانی سوختنی ره دَ بِله شی دَ ترتیبِ بچینه و چربی قُربانی سلامتی ره دَ بِله شی بُسوزنه. ۱۳ اَتِشِ بِله قُربانگاه باید همیشه سوخته بوره و کُل نَشُنه."

۱۴ مُقَرَّراتِ بِلده هدیه غَلّه-و-دانه اینی آسته: باچه های هارُون باید اُو ره دَ حُضُورِ خُداوند دَ پیش رُوی قُربانگاه تقدیم کنه. ۱۵ و پیشوا باید یگ مُشت بَهترین آرد هدیه غَلّه-و-دانه و روغون شی ره قد پگ کُنْدَر که دَ بِله هدیه غَلّه-و-دانه آسته بگیره و دَ عِنوانِ نشانی دَ بِله قُربانگاه بِلده خوشبوی مَورِدِ پَسندِ خُداوند بُسوزنه. ۱۶ باقی مَنده شی ره هارُون و باچه

۸:۱۱ یگ دَهْم ایفه تقریباً یگ کیلو موشه.

های شی بُخوره؛ اُو بُدُونِ خَمیرمایه پُخته شُنه و دَ جای مُقَدَّس خورده شُنه؛ اونا باید اُو ره دَ حُولی خَمیمه مُلَاقَات بُخوره. ۱۷ اُو نَباید قد خَمیرمایه پُخته شُنه؛ ما اُو ره دَ عِنوانِ حَقِ ازوا از هدیه‌های خاص خُو دَزوا دَدیم؛ اُو کامِلاً مُقَدَّس آسته، مِثَل قُرَبانی گُناه و قُرَبانی جُرم. ۱۸ تمام باچه ها از مینکلِ اولادِه هارُون میتنه ازو بُخوره. ای حَقِ دایمی ازوا دَ تمام نسل های ازوا از هدیه های خاص خُداوند آسته. هر چیزی که دَزوا دُکه بُخوره مُقَدَّس موشه. ۱۹ و خُداوند قد مَوسا گپ زده گُفت: ۲۰ «هدیه که هارُون و باچه های شی از روزِ مَسَحِ شُدونِ خُو دَ خُداوند تقدیم کنه اینی آسته: دَهْمِ حِصَّه یگ ایفه^b از بهترین آرد دَ عِنوانِ هدیه غَلَّه-و-دانه دایمی، نیم شی ره دَ وختِ صُبَح و نیم شی ره دَ وختِ شام. ۲۱ اُو باید قد روغو دَ بِلَه تاوه پُخته شُنه؛ اُو ره قد روغو گت کده تُوته تُوته کُو و بریو کده بِلَدِه هدیه غَلَّه-و-دانه دَ عِنوانِ خوشبُوی مَورِدِ پَسَنَدِ خُداوند تقدیم کُو. ۲۲ پیشوای بزرگ که از مینکلِ باچه های هارُون مَسَحِ شُدِه جانشینِ ازو موشه، باید امی هدیه ره تقدیم کنه. ای حَقِ دایمی خُداوند آسته و باید کامِلاً سوختنده شُنه. ۲۳ هر هدیه غَلَّه-و-دانه پیشوا باید کامِلاً سوختنده شُنه و نَباید خورده شُنه.»

۲۴ و خُداوند قد مَوسا گپ زده گُفت: ۲۵ «قد هارُون و باچه های شی گپ زده بُگی: 'مُقَرَّرات بِلَدِه قُرَبانی گُناه اینی آسته: دَ جای که قُرَبانی سوختنی حلال موشه، قُرَبانی گُناه ام باید دَ امزُو جای دَ حُضُورِ خُداوند حلال شُنه. ای قُرَبانی کامِلاً مُقَدَّس آسته. ۲۶ پیشوای که اُو ره دَ عِنوانِ قُرَبانی گُناه تقدیم مونه، اُو ره بُخوره؛ اُو باید دَ جای مُقَدَّس خورده شُنه، یعنی دَ حُولی خَمیمه مُلَاقَات. ۲۷ هر کسی که دَ گوشتِ ازو دِست مِیَزَنه باید تقدیس شُدِه بَشه، و اگه خُونِ ازو دَ یِگُو کالا بُیره، اُمُو چیزی که دَ بِلَه شی خُونِ پَریده باید دَ یِگ جای مُقَدَّس شُشته شُنه. ۲۸ ظرفِ گِلی که گوشتِ قُرَبانی دَ مِنه شی پُخته شُدِه باید میده شُنه؛ ولے اگه دَ ظرفِ برونزی پُخته شُدِه بَشه، اُمُو ظرف باید خُوب پاک شُنه و قد آو شُشته شُنه. ۲۹ تمام باچه های پیشوا میتنه امزُو گوشتِ قُرَبانی بُخوره. ای قُرَبانی کامِلاً مُقَدَّس آسته. ۳۰ مگم هیچ قُرَبانی گُناه که خُونِ شی دَ خَمیمه مُلَاقَات اُورده موشه تا دَ جایگاهِ مُقَدَّس کِفاره کنه، باید خورده نَشُنه، بَلکِه دَ آتِش سوختنده شُنه.

قُرَبانی خطا

۱ ای مُقَرَّرات بِلَدِه قُرَبانی خطا یه، ای کامِلاً مُقَدَّس آسته: ۲ دَ جایی که قُرَبانی سوختنی ره حلال مونه، قُرَبانی خطا ام باید دَ اُونجی حلال شُنه و خُونِ شی دَ چاردَورِ قُرَبانگاه پاش دده شُنه. ۳ تمام چربی شی باید تقدیم شُنه: دُمبِه شی، چربی که حِصَّه های داخلی شی ره مَویوشنه، ۴ هر دُو گُرده و چربی رُوی شی که دَ نَزْدِیکِ پُشتِ کمر آسته و جِگرگوشه ره که قد گُرده ها باید گِرِفته شُنه. ۵ و پیشوا اونا ره دَ عِنوانِ هدیه خاص بِلَدِه خُداوند دَ سِرِ قُرَبانگاه بَسوزَنه. ای یگ جَرمانه آسته. ۶ پِگِ اولادای پیشوایو که باچه بَشه میتنه ازو بُخوره؛ اُو باید دَ جای مُقَدَّس خورده شُنه. اُو کامِلاً مُقَدَّس آسته. ۷ قُرَبانی گُناه رَقْمِ قُرَبانی خطا یه و بِلَدِه ازوا یگ مُقَرَّرات آسته. پیشوای که دَ وَسِیْلَه ازو کِفاره مونه، گوشتِ قُرَبانی ازو موشه. ۸ امچنان پیشوای که قُرَبانی سوختنی یِگُو کس ره تقدیم مونه، اُو پوستِ امزُو قُرَبانی سوختنی ره که تقدیم کده بِلَدِه خود خُو بَگیره. ۹ هر هدیه غَلَّه-و-دانه که دَ تَنَدُورِ پُخته شُنه و هر هدیه که دَ مِنه کَرابی یا دَ بِلَه تاوه پُخته شُنه، دَمزُو پیشوای تَعْلُقِ مِیگِیره که اُو ره تقدیم کده. ۱۰ و هر هدیه غَلَّه-و-دانه که قد روغو گت شُدِه بَشه یا خُشک بَشه، از پِگ باچه های هارُون موشه و باید یگ برابر دَزوا تقسیم شُنه.

a ۱۸:۶ یا: هر کسی که دَزوا دِست بَزَنه باید مُقَدَّس بَشه. b ۲۰:۶ «دَهْمِ حِصَّه یگ ایفه» تقریباً یگ کیلو موشه.

مُقَرَّرَاتِ قُرْبَانِي سَلَامَتِي

۱۱ مُقَرَّرَاتِ بَلَدِهِ قُرْبَانِي سَلَامَتِي كِه يِگ نَفَر دَ خُدَاوَنَد تَقْدِيم مُونِه اِينِي اَسْتِه: ۱۲ اِگِه اُو نَفَر اَمِي قُرْبَانِي رِه دَ عِنْوَانِ شُكْرگُزَارِي تَقْدِيم مُونِه، اُو بَايَد قَد قُرْبَانِي شُكْرگُزَارِي بُكِي هَاي فَطِيرِ رُوغُو گُث شُدِه، نَان هَاي فَطِيرِ تُنْگ-و-كَكَزَك كِه رُوي شِي قَد رُوغُو چَرَب شُدِه وَ نَان هَاي كِه اَز بَهْتَرِين اَرَد اَسْتِه وَ قَد رُوغُو گُث شُدِه، تَقْدِيم كَنِه. ۱۳ قَد اَمَزِي بُكِي هَا قَتِي اُو بَايَد نَان خَمِيرْمَايِه تُو رِه قَد قُرْبَانِي شُكْرگُزَارِي سَلَامَتِي خُو تَقْدِيم كَنِه. ۱۴ اَمَزِي بُكِي هَا اَز هَر هَدِيه يِگ بُكِي دَ عِنْوَانِ هَدِيه بَلَنَد كَدَنِي دَ خُدَاوَنَد تَقْدِيم كَنِه؛ وَ اِي دَ پِيَشْوَايِ تَعْلُق مِيگِيرِه كِه خُونِ قُرْبَانِي سَلَامَتِي رِه پَاش مِيديِه. ۱۵ گُوشْتِ قُرْبَانِي شُكْرگُزَارِي سَلَامَتِي اَمْرُو نَفَر بَايَد دَ رُوزِ قُرْبَانِي شِي خُورْدِه شُنِه وَ هِيچ چِيْزِي اَزُو رِه تَا صُبْحِ بَاقِي نَيْلِه. ۱۶ وَلِه اِگِه قُرْبَانِي اَزُو يِگ نَذْرِيَا قُرْبَانِي دَاوْطَلْبَانِه بَشِه، دَ رُوزِي كِه قُرْبَانِي خُو رِه تَقْدِيم مُونِه، بَايَد اُو رِه بُوخُورِه وَ بَاقِي مَنَدِه شِي دَ صَبَاحِ اَمْرُو رُوزِ خُورْدِه شُنِه. ۱۷ لِيكِن بَاقِي مَنَدِه گُوشْتِ قُرْبَانِي بَايَد دَ رُوزِ سِوَمِ دَ اَتِشِ سُوخْتَنَدِه شُنِه. ۱۸ وَ اِگِه گُوشْتِ قُرْبَانِي سَلَامَتِي اَزُو دَ رُوزِ سِوَمِ خُورْدِه شُنِه، اُو قَبُولِ نَمُوشِه وَ كَسِي اَم كِه اُو رِه قُرْبَانِي كَدِه بَلَدِه شِي حِسَابِ نَمُوشِه؛ اُو نَجِسِ شُدِه وَ كَسِي كِه اَزُو بُوخُورِه سَزَايِ گُناهِ خُو رِه مِينِگْرِه. ۱۹ گُوشْتِي كِه دَ يِگُو چِيْزِي نَجِسِ دُكِه مُوخُورِه، نَبَايَد خُورْدِه شُنِه، بَلَكِه دَ اَتِشِ سُوخْتَنَدِه شُنِه. پِگِ كَسَايِ كِه شَرْعَاً پَاكِ اَسْتِه مِيْتَنِه اَزُو گُوشْتِ بُوخُورِه. ۲۰ لِيكِن كَسِي كِه اَز گُوشْتِ قُرْبَانِي سَلَامَتِي كِه دَ خُدَاوَنَد تَقْدِيم شُدِه مُوخُورِه دَ حَالِيكِه هِنُوزِ نَجِسِ اَسْتِه، اُو نَفَر بَايَد اَز قَوْمِ خُو قَطْعِ شُنِه. ۲۱ مَثَلًا اِگِه كَسِ دَ يِگُو چِيْزِي نَجِسِ دُكِه مُوخُورِه، چِي دَ نَجِسِي اِنْسَانِ، چِي دَ حَيَوَانِ نَجِسِ يَا هَر چِيْزِي نَجِسِ وَ مُرْدَارِ دِيگِه وَ بَعْدِ اَزُو اَز گُوشْتِ قُرْبَانِي سَلَامَتِي كِه دَ خُدَاوَنَد تَقْدِيم شُدِه مُوخُورِه، اُو نَفَر بَايَد اَز مَنِه قَوْمِ خُو آخِ شُنِه. ”

مُقَرَّرَاتِ دَ بَارِه چَرَبِي وَ خُونِ

۲۲ وَ خُدَاوَنَد قَد مُوسَى كَپ زَدِه كُفْت: ۲۳ ”قَد بَنِي اِسْرَائِيلِ كَپ زَدِه بُگِي: شُمُو هِيچ چَرَبِي گَاو، گُوسِپُو وَ بُز رِه نَبَايَد بُوخُورِيد. ۲۴ چَرَبِي حَيَوَانِ خُودْمُرْدِه وَ چَرَبِي حَيَوَانِي كِه دَ وَسِيْلَه جَانُورِ دَرِنَدِه كُشْتِه شُدِه، مِيْتَنِه بَلَدِه هَر كَارِ اِسْتِفَادِه شُنِه، لِيكِن هَر گِزِ اُو رِه نَخُورِيد. ۲۵ هَر كَسِي كِه اَز چَرَبِي حَيَوَانِي بُوخُورِه كِه اَزُو يِگ هَدِيه خَاصِ بَلَدِه خُدَاوَنَد تَقْدِيم شُدِه، اُو نَفَر بَايَد اَز مَنِه قَوْمِ خُو آخِ شُنِه. ۲۶ شُمُو هِيچ رَقْمِ خُونِ رِه دَ هِيچ جَاي بُوْد-وَ بَاشِ خُو نَخُورِيد، چِي اَز مُرْعَكَو بَشِه، چِي اَز حَيَوَانَا. ۲۷ هَر كَسِي كِه خُونِ مُوخُورِه، هَر رَقْمِ شِي كِه بَشِه، اُو نَفَر بَايَد اَز مَنِه قَوْمِ خُو آخِ شُنِه. ”

حَقِ پِيَشْوَايُو

۲۸ خُدَاوَنَد قَد مُوسَى كَپ زَدِه كُفْت: ۲۹ ”قَد بَنِي اِسْرَائِيلِ كَپ زَدِه بُگِي، هَر كَسِي كِه قُرْبَانِي سَلَامَتِي خُو رِه دَ خُدَاوَنَد تَقْدِيم مُونِه، اُو بَايَد اَز قُرْبَانِي سَلَامَتِي خُو يِگ هَدِيه دَ خُدَاوَنَد بِيْرِه. ۳۰ اُو بَايَد قَد دِسْتَايِ خُودِ خُو هَدِيه هَاي خَاصِ خُدَاوَنَد رِه بِيْرِه؛ اُو چَرَبِي رِه قَد سِيْنِه بِيْرِه تَا سِيْنِه دَ عِنْوَانِ هَدِيه بَلَنَد كَدَنِي دَ حُضُورِ خُدَاوَنَد بَلَنَد شُنِه. ۳۱ وَ پِيَشْوَا چَرَبِي رِه دَ بَلَه قُرْبَانِگَاهِ بُسُوزَنِه، مِگَم سِيْنِه اَز هَارُونِ وَ بَاچِه هَاي شِي بَشِه. ۳۲ اُو رَانَ رَاسْتِ رِه اَز قُرْبَانِي سَلَامَتِي خُو دَ عِنْوَانِ هَدِيه دَ پِيَشْوَا بَدِيِه. ۳۳ وَ اَز مِينَكَلِ بَاچِه هَاي هَارُونِ هَر كَسِي كِه خُونِ وَ چَرَبِي قُرْبَانِي سَلَامَتِي رِه تَقْدِيم مُونِه، رَانَ رَاسْتِ حَقِ اَزُو مُوشِه، ۳۴ چِرَاكِه مَا سِيْنِه بَلَنَد شُدِه وَ رَانَ تَقْدِيم شُدِه رِه اَز بَنِي اِسْرَائِيلِ اَز قُرْبَانِي هَاي سَلَامَتِي اَزُوا كَرِفْتِيم وَ اُونَا رِه دَ هَارُونِ پِيَشْوَا وَ بَاچِه هَاي شِي دَ عِنْوَانِ حَقِ دَايِمِي اَز طَرَفِ بَنِي اِسْرَائِيلِ دَدِيم. ”

۳۵ اَمِي حَقِ هَارُونِ وَ حَقِ بَاچِه هَاي شِي اَز هَدِيه هَاي خَاصِ خُدَاوَنَد اَسْتِه دَ رُوزِي كِه مُوسَى اُونَا رِه پِيَشِ اُورْدِ تَا بَحِيْثِ پِيَشْوَا دَ خُدَاوَنَد خِدْمَتِ كُنِه، ۳۶ چُونِ خُدَاوَنَد حُكْمِ كَدِ كِه اَمِي حَقِ اَز بَنِي اِسْرَائِيلِ دَزُوا دَدِه شُنِه دَ رُوزِي كِه اُونَا مَسَحِ شُد. اِي حَقِ دَايِمِي اَزُوا دَ تَمَامِ نَسْلِ هَاي اَزُوا اَسْتِه. ۳۷ اَيْنَمِي مُقَرَّرَاتِ بَلَدِه قُرْبَانِي سُوخْتَنِي، بَلَدِه هَدِيه غَلَه-وَ دَانِه، بَلَدِه قُرْبَانِي

گناه، بلده قُرْبانیِ خطا، بلده قُرْبانیِ تقدیس-و-تعیین و بلده قُرْبانیِ سلامتی آسته ۳۸ که خُداوند دَ موسیٰ دَ بِلِه کوهِ سینا امر کد، دَ روزی که دَ بیابونِ سینا موسیٰ دَ بنی اسرائیل حکم کد که قُرْبانی های خُو ره بلده خُداوند بیره.

مَسَح کدونِ هارُون و باچه های شی بلده وظیفه پیشوایی

۱ خُداوند قد موسیٰ گپ زده گُفت: ۲ "هارُون و باچه های شی ره قد کالا های پیشوایی، روغونِ مَسَح، نرگا و قُرْبانی گناه، دُو قُوچ و یگ تُکری نانِ فطیرِ گِرِفته بَیر ۳ و پگِ جماعت ره دَ دانِ درگه خیمه مَلاقات جَم کُو." ۴ پس موسیٰ امو رقم کد که خُداوند دَ زشی امر کُدد و جماعت دَ دانِ درگه خیمه مَلاقات جَم شُد. ۵ اوخته موسیٰ دَ جماعت گُفت: "اینی کاری آسته که خُداوند امر کده و باید انجام دده شُنه." ۶ پس موسیٰ هارُون و باچه های شی ره پیش آورد و اونا ره قد آو غُسل دَد. ۷ بعد ازو پیرو ره دَ جانِ هارُون کد و کمرسته ره دَ کمر شی بسته کده چَپِن ره دَ ز شی پوشند و ایفود^a ره دَ بِلِه پگِ ازوا دَ زشی دَد و بندِ ایفود ره دَ بِلِه شی بسته کده ایفود ره دَ وسیله بند دَ جانِ ازو سخت کد. ۸ بعد ازو سینه-بند ره دَ بِلِه سینه هارُون بسته کد و اوریب و تُمیم^b ره دَ منِه سینه-بند ایشِت. ۹ دَ آخر، لُنگی ره دَ سر شی دَد و دَ پیشِ رُوی لُنگی، نشانِ طَلایی نیمِ تاجِ مُقدَّس ره نَصَب کد، امو رقم که خُداوند دَ موسیٰ امر کُدد. ۱۰ اوخته موسیٰ روغونِ مَسَح ره گِرِفَت و خیمه مُقدَّس و تمام چیزای ره که دَ منِه شی بُود مَسَح کده تقدیس کد. ۱۱ او یگ مقدار روغونِ مَسَح ره هفت دفعه دَ بِلِه قُرْبانگاه پاش دَد و قُرْبانگاه و تمامِ اسباب شی ره قد لَگند و پایه شی مَسَح کد تا اونا ره تقدیس کنه. ۱۲ بعد ازو یگ مقدار روغونِ مَسَح ره دَ سرِ هارُون شیو کده او ره مَسَح کد تا او ره ام تقدیس کنه. ۱۳ و موسیٰ باچه های هارُون ره پیش آورده پیرونا ره دَ زوا پوشند، کمر بند ها ره دَ کمرِ ازوا بسته کد و کوله ها ره دَ سرِ ازوا ایشِت، امو رقم که خُداوند دَ موسیٰ امر کُدد. ۱۴ بعد ازو موسیٰ نرگا و قُرْبانی گناه ره پیش آورد و هارُون و باچه های شی دَ سرِ نرگا و قُرْبانی گناه دِست کشید. ۱۵ اوخته موسیٰ نرگا و ره حلال کد و از خُون شی گِرِفته قد کِلک خُو دَ شاخای چار شینگِ قُرْبانگاه مَلید و قُرْبانگاه ره پاک کد و باقی منده خُون ره دَ بیخِ قُرْبانگاه شیو کده او ره تقدیس کد تا دَ بِلِه شی کِفاره کنه. ۱۶ بعد ازو موسیٰ تمام چربی ره که دَ بِلِه حصّه های داخلی بُود قد جگرگوشه و دُو گُرده و چربی ازوا گِرِفَت و دَ بِلِه قُرْبانگاه سوختند. ۱۷ مگم پوست و گوشت و سرگینِ نرگا و ره بُرو از خیمه گاه دَ آتِش سوختند، امو رقم که خُداوند دَ موسیٰ امر کُدد. ۱۸ بعد ازو موسیٰ قُوچِ قُرْبانی سوختنی ره پیش آورد و هارُون و باچه های شی دَ سرِ ازو دِست کشید. ۱۹ و موسیٰ او ره حلال کد و خُون شی ره دَ چار دَورِ قُرْبانگاه پاش دَد. ۲۰ و ختیکه قُوچِ دَ حصّه های مُختلِفِ ثوئه ثوئه شُد، موسیٰ کله و ثوئه ها ره قد چربی شی سوختند. ۲۱ و غَیتیکه حصّه های داخلی و پیچه های شی قد آو شُشته شُد، موسیٰ تمام قُوچِ ره دَ بِلِه قُرْبانگاه سوختند. ای یگ قُرْبانی سوختنی دَ عِنوانِ خوشبوی مَوِرِدِ پَسندِ خُداوند بُود، یگ هدیه خاص بلده خُداوند، امو رقم که خُداوند دَ موسیٰ امر کُدد. ۲۲ و موسیٰ قُوچِ دَوَم ره یعنی قُوچِ مَراسِمِ تعیین-و-تقدیس پیشوایو ره نزدیک آورد و هارُون و باچه های شی دَ سرِ ازو ام دِست کشید. ۲۳ اوخته موسیٰ او ره حلال کد و یگ مقدار خُون شی ره گِرِفته دَ نرَمی گوشِ راست و دَ شَسِتِ دِستِ راست و دَ شَسِتِ پایِ راستِ هارُون مَلید. ۲۴ بعد ازو موسیٰ باچه های هارُون ره نزدیک آورده یگ مقدار خُون ره دَ نرَمی گوشِ راستِ ازوا و دَ شَسِتِ دِستِ راستِ ازوا و دَ شَسِتِ پایِ راستِ ازوا مَلید و باقی منده خُون ره دَ چار دَورِ قُرْبانگاه پاش دَد. ۲۵ بعد ازو چربی، دُمبه، تمام چربی بِلِه حصّه های داخلی، جگرگوشه و هر دُو گُرده ره قد چربی ازوا و رانِ راست گِرِفَت ۲۶ و از منِه تُکری نانِ فطیرِ که دَ حُضُورِ خُداوند بُود، یگ تُکی فطیرِ و یگ نانِ روغنی و یگ نانِ تَنگ-و-کَکَرک ره گِرِفَت و اونا ره دَ بِلِه چربی و رانِ راست ایشِت. ۲۷ و موسیٰ پگِ ازوا ره دَ بِلِه دِستایِ هارُون و دَ بِلِه

^a ۷:۸ ایفود یگ کالای مخصوص بلده پیشوا بُود. بلده معلوماتِ کَلوترِ کتابِ خُرُوج، فصل ۲۸ آیه ۴ تا ۱۴ ره تَوخ کُنید. ^b ۸:۸ معنای «اوریب و تُمیم» دقیق معلوم نیسته. امکان دَره که دُو سنگ بوده بشه که پیشوای بزرگ اونا ره بلده قضیه های مُشکل و پی بُردونِ خاست و اراده خُدا استفاده مَکد. دَ خُرُوج فصل ۲۸ آیه ۳۰ رُجوع کُنید.

دستای باچه های شی ایشت و اونا امو چیزا ره د عنوان هدیه بلند کدنی د حضور خداوند بلند کد. ۲۸ اوخته موسی اونا ره از دستای ازوا گرفت و د بله قربانگاه د سر قربانی سوختنی ایشته در دد. ای قربانی مراسم تعیین-و-تقدیس پیشوایو د عنوان خوشبوی مورد پسند بود، یگ هدیه خاص بلده خداوند. ۲۹ بعد ازو موسی سینه قوچ ره گرفت و او ره د عنوان هدیه بلند کدنی د حضور خداوند بلند کد؛ امی حصه از قوچ قربانی مراسم تعیین کدون پیشوایو تقسیم موسی بود، امو رقم که خداوند د موسی امر کدد. ۳۰ د آخر، موسی یگ مقدار روغون مسح و یگ مقدار خونی ره که د بله قربانگاه بود گرفت و د بله هارون و کالا های شی و د بله باچه های شی و کالا های ازوا پاش دد. د امزی رقم هارون ره قد کالا های شی و باچه های شی ره قد کالا های ازوا تقدیس کد.

۳۱ اوخته موسی د هارون و باچه های شی گفت: "گوشت ره د دان درگه خیمه ملاقات جوش بدید و قد نانی که د منه نکری قربانی مراسم تعیین-و-تقدیس پیشوایو آسته، د امونجی بخورید، امو رقم که ما امر کده گفتیم^a: 'هارون و باچه های شی او ره بخوره.' ۳۲ و باقی منده گوشت و نان ره د آتش بسوزنید. ۳۳ شمو از دان خیمه ملاقات بلده هفت روز برو نرید تا روزی که دورون تعیین شدن شمو پوره شنه، چون هفت روز دربر میگیره که شمو تعیین شنید. ۳۴ امو رقم که امروز انجام دده شد، خداوند امر کده که انجام دده شنه تا بلده شمو کفاره شنه. ۳۵ پس شمو بلده هفت شاو و روز د دان درگه خیمه ملاقات بنید و چیزی ره که خداوند امر کده د جای بیرید؛ نشنه که برید، چون امی رقم دز مه امر شده. ۳۶ پس هارون و باچه های شی پگ چیزای ره که خداوند د وسیله موسی امر کدد، د جای آورد.

شروع خدمت پیشوایو

۹ و ایطور شد که د روز هشتم موسی هارون و باچه های شی ره و ریش سفیدای اسرائیل ره کوی کد ۲ و د هارون گفت: "یگ گوسله نر بلده قربانی گناه و یگ قوچ بلده قربانی سوختنی که هر دوی شی بے عیب بشه بگیر و اونا ره د حضور خداوند تقدیم کو^۳ و قد بنی اسرائیل گپ زده بگی، یگ ککه بلده قربانی گناه بگیرید و یگ گوسله و یگ باره که هر دوی شی یگ ساله و بے عیب بشه بلده قربانی سوختنی^۴ و یگ نرگا و یگ قوچ ره بلده قربانی سلامتی، تا د حضور خداوند قربانی شنه؛ قد امزی قتی یگ هدیه غله-و-دانه که قد روغو گت شده بشه ام بیرید، چون امروز خداوند دز شمو ظاهر موشه." ۵ پس اونا چیزای ره که موسی امر کدد، د پیش خیمه ملاقات آورد و تمام جماعت نزدیک آمده د حضور خداوند ایسته شد. ۶ اوخته موسی گفت: "اینی کارای آسته که خداوند دز شمو امر کده که انجام بدید و بزرگی-و-جلال خداوند دز شمو ظاهر موشه."

۷ و موسی د هارون گفت: "د پیش قربانگاه بیه و قربانی گناه و قربانی سوختنی خو ره تقدیم کده بلده خود خو و بلده قوم خو کفاره کو؛ امچنان قربانی قوم ره تقدیم کو و بلده ازوا کفاره کو، امو رقم که خداوند امر کده." ۸ اوخته هارون د پیش قربانگاه آمد و گوسله قربانی گناه ره که بلده خود شی بود، حلال کد. ۹ و باچه های هارون خون قربانی ره د پیش ازو آورد و او کلک خو ره د خون غوئه کده د شاخای قربانگاه ملید و باقی منده خون ره د بیخ قربانگاه شیو کد. ۱۰ بعد ازو چربی و گردها و جگر گوشه قربانی گناه ره د بله قربانگاه سوختند، امو رقم که خداوند د موسی امر کدد. ۱۱ لیکن گوشت و پوست شی ره برو از خیمه گاه د آتش در دد. ۱۲ بعد ازو هارون قوچ قربانی سوختنی ره حلال کد و باچه های هارون خون قربانی ره د پیش ازو آورد و او خون ره د چاردور قربانگاه پاش دد. ۱۳ و اونا قربانی سوختنی ره توئه توئه قد کله شی قتی د هارون آورد و او اونا ره د بله قربانگاه سوختند. ۱۴ او حصه های داخلی و پیچه ها ره ششت و اونا ره د بله قربانی سوختنی د سر قربانگاه سوختند. ۱۵ بعد ازو هارون قربانی قوم ره پیش آورد. او بر قربانی گناه ره که بلده قوم بود

^a ۳۱:۸ د بعضی نسخه ها نوشته یه: "امو رقم که د بله مه امر شد."

گرفته حلال کد و او ره د عنوان قربانی گناه رقم قربانی اولی تقدیم کد. ۱۶ او قربانی سوختنی ره ام پیش آورد و او ره د مطابق مقررات تقدیم کد. ۱۷ بعد از هدیه غله-ودانه ره پیش آورد و یگ مشت از ره گرفته علاوه از قربانی سوختنی صبح د بله قربانگاه سوختند. ۱۸ اوخته هارون نرگاو و قوچ قربانی سلامتی ره که از طرف قوم بود حلال کد و باچه های هارون خون قربانی ره دزشی دد و او خون ره د چاردور قربانگاه پاش دد. ۱۹ بعد از اونا چربی نرگاو و قوچ ره قد دمه، چربی های که حصه های داخلی ره مپوشنه، هر دو گرده و جگرگوشه ره گرفت ۲۰ و چربی ها ره د بله سینه ها ایش و هارون چربی ها ره د بله قربانگاه سوختند، ۲۱ مگم سینه ها و ران راست ره د عنوان هدیه بلند کدنی د حضور خداوند بلند کد، امو رقم که موسی امر کدد.

۲۲ اوخته هارون دستای خو ره سون قوم باله کده اونا ره برکت دد و ازی که تقدیم کدون قربانی گناه، قربانی سوختنی و قربانی سلامتی ره خلاص کدد، از قربانگاه تا آمد. ۲۳ د امزو عبیت موسی و هارون د خیمه ملاقات داخل شد و غیتیکه برو آمد قوم ره برکت دد. اوخته بزرگی-و-جلال خداوند د پگ قوم ظاهر شد ۲۴ و یگ آتش از حضور خداوند برو آمده قربانی سوختنی و چربی ره که د بله قربانگاه بود قورت کد. وختیکه قوم امو واقعه ره دید، اونا چیغ زده روی د خاک افتد.

گناه ناداب و ابیهو

۱ باچه های هارون ناداب و ابیهو هر دوی شی آتشدان خو ره گرفته د مینه شی آتش اندخت و د بله آتش بخور خوشبوی پاش دد و آتش غیر مجاز ره د حضور خداوند تقدیم کد که دزوا او رقم امر نشد. ۲ اوخته یگ آتش از حضور خداوند برو آمده اونا ره قورت کد^۳ و اونا د حضور خداوند مرد. ۳ و موسی د هارون گفت: "اینمی چیزی آسته که خداوند گفته،

د وسیله کسای که نزدیک مه مییه ما نشو میدم که ما مقدس آستم،
و د نظر پگ مردم ما بزرگی-و-جلال پیدا مونم."

مگم هارون چپ مند. ۴ اوخته موسی میشائیل و ایلسافان باچه های عزرائیل کاکای هارون ره کوی کده دزوا گفت: "پیش بیید و جنازه های برارون خو ره از پیش جایگاه مقدس د برون خیمه گاه بربید." ۵ پس اونا نزدیک آمد و از کالا های ازوا گرفته اونا ره از خیمه گاه برو برد، امو رقم که موسی گفتد. ۶ بعد از موسی د هارون و باچه های شی العازار و ایتامار گفت: "مویای خو ره جنگل ایله نکنید و نه ام جاغه خو ره چک کنید؛ نشنه که شمو ام بمرید و قار-و-غصب خدا د بله تمام جماعت نازل شنه. مگم برارون شمو یعنی تمام قوم اسرائیل^ب بلده آتشی که خداوند ربی کده دو برار شمو ره نابود کد، ماتم میگیره. ۷ شمو از درگه خیمه ملاقات برو نروید، نشنه که بمرید، چراکه روغون مسح خداوند د سر شمو آسته." پس اونا د مطابق گفته موسی عمل کد.

هدایت ها بلده پیشوایو

۸ خداوند قد هارون گپ زده گفت: ۹ "تو و باچه های تو که قد تو آسته، وختیکه د خیمه ملاقات داخل موشید، شراب انگور و شراب های دیگه وچی نکنید، نشنه که بمرید. ای یگ حکم دایمی بلده تمام نسل های شمو آسته. ۱۰ شمو باید بین مقدس و غیر مقدس و بین پاک و نجس فرق کنید ۱۱ و باید د بنی اسرائیل تمام احکامی ره تعلیم بدید که خداوند د وسیله موسی دزوا گفته."

^a ۲:۱۰ یعنی از بین برد. ^b ۶:۱۰ د جای «قوم اسرائیل» د زبون عبرانی «خانه اسرائیل» نوشته یه.

۱۲ اوخته موسیٰ د هارون و باچه های باقی‌مانده شی، العازار و ایتامار گفت: "هدیه غله-و-دانه باقی‌مانده ره از هدیه‌های خاص خداوند بگیریید و او ره بدون خمیرمایه پخته کده د پالوی قربانگاه بخورید، چراکه او کاملاً مقدّس آسته. ۱۳ او ره د یگ جای مقدّس بخورید، چراکه ای حق از تو و باچه های تو از هدیه‌های خاص خداوند آسته، چون امی رقم دز مه امر شده. ۱۴ ولے سینه بلند شده و ران تقدیم شده ره تو و باچه های تو و دختران تو د یگ جای پاک بخورید، چون امیا حق از تو و حق بچکیچای تو از قربانی سلامتی بنی اسرائیل آسته. ۱۵ اونا ران تقدیم شده و سینه بلند شده ره قد چربی هدیه‌های خاص بیره تا د عنوان هدیه بلند کدنی د حضور خداوند بلند شنه. امیا د عنوان حق دایمی از تو و بچکیچای تو آسته، امو رقم که خداوند امر کده."

۱۶ اوخته موسیٰ د باره بز قربانی گناه پُرسان کد و پی برد که سوختنده شده. او د بله العازار و ایتامار باچه های باقی‌مانده هارون قار شده گفت: ۱۷ "چرا قربانی گناه ره د یگ جای مقدّس نخورید، چون او کاملاً مقدّس آسته؟ او دز شمو دده شد که گناه جماعت ره باله کنید و بلده ازوا د حضور خداوند کفار کینید. ۱۸ اینه، خون ازو د منه جایگاه مقدّس آورده نشد. شمو باید او ره د جایگاه مقدّس مخورید، امو رقم که امر کده بودم."

۱۹ اوخته هارون د موسیٰ گفت: "اینه، امروز اونا قربانی گناه خو و قربانی سوختنی خو ره د حضور خداوند تقدیم کد، ولے باز ام د بله مه امی رقم واقعه آمد. پس اگه امروز ما قربانی گناه ره مخوردم، آیا ای د نظر خداوند خوب معلوم موشد؟" ۲۰ وختی موسیٰ امی دلیل ره شنید، د نظر شی خوب معلوم شد.

خوراک پاک و ناپاک

۱ خداوند قد موسیٰ و هارون گپ زد و دزوا گفت: ۲ "قد بنی اسرائیل گپ زده بگی، اینیا حیوانای آسته که شمو از مینکل پگ حیوانای روی زمی خورده میتنید: ۳ هر حیوان که سم شی شق بشه، یعنی دوشق بشه و نشقار کنه، از مینکل حیوانا او ره میتنید بخورید. ۴ لیکن از مینکل حیوانای که نشقار مونه یا سم شی دوشق آسته، اینیا ره نخورید: اشر ره، چون او نشقار مونه، ولے سم شی دوشق نییه؛ او بلده شمو نجس آسته. ۵ خرگوش کوهی ره، چون او نشقار مونه، ولے سم شی دوشق نییه، او بلده شمو نجس آسته. ۶ تولی ره، چون او نشقار مونه، ولے سم شی دوشق نییه؛ او بلده شمو نجس آسته. ۷ خوک ره، چون او سم شی دوشق آسته، یعنی کاملاً دوشق آسته، ولے نشقار نموکنه؛ او بلده شمو نجس آسته. ۸ شمو از گوشت امزی حیوانا نخورید و د لاش امزیا دست نزنید؛ امیا بلده شمو نجس آسته. ۹ از مینکل پگ زنده‌جانای که د او آسته، اینیا ره میتنید بخورید یعنی هر زنده‌جان که د او آسته و شاپر و فلس دره، چی د دریا ها بشه، چی د نهر ها، اونا ره میتنید بخورید. ۱۰ لیکن پگ زنده‌جانای که شاپر و فلس ندره، چی د دریا ها و چی د نهر ها، از مینکل تمام زنده‌جانای ریزه آوی، و تمام جاندارای دیگه که د او آسته، اونا بلده شمو مردار آسته. ۱۱ و ازی که اونا بلده شمو مردار آسته، از گوشت ازوا نباید بخورید و لاش های ازوا ره ام مردار حساب کینید. ۱۲ خلاصه، هر چیزی که د او آسته و شاپر و فلس ندره، اونا بلده شمو مردار آسته. ۱۳ از مینکل مرغکو اینیا ره مردار حساب کینید. امیا نباید خورده شنه، چون امیا مردار آسته: برگج، لاشخور، لاشخور ریشنو، ۱۴ شاهین، باشه هر رقم شی که بشه، ۱۵ زاغ هر رقم شی که بشه، ۱۶ شترمرغ، کله‌خورک، مرغ دریایی، باز هر رقم شی که بشه، ۱۷ بوم ریزگک، قاز، بوم کنه، ۱۸ بوم سفید، قوطو، برگج دریایی، ۱۹ لگ‌لگ، کلنگ هر رقم شی که بشه، پوپوک و شاپرگ چرمی.

۲۰ تمام اوخلی های بالدار که قد پایای خو راه میگرده بلده شمو مردار آسته. ۲۱ لیکن از مینکل زنده‌جانای بالدار که قد چارپای راه میگرده، اونا ره که بلده قرت زدو د روی زمی د پایای خو مفصل دره، میتنید بخورید. ۲۲ از جمله ازوا اینیا

۹:۱۱ «فلس» امو چیزای جَلجلی ره مَوگیه که د روی پوست ماهی آسته. ^b ۱۸:۱۱ بوم یعنی بخشگر یا بیفوش.

ره میتنید بُخورید: مَلَخ هر رقم شی که بَشَه، مَلَخ جنگلی هر رقم شی که بَشَه، چیرچیرک هر رقم شی که بَشَه و مَلَخ سوزه هر رقم شی که بَشَه. ۲۳ لیکن دیگه اوخلی های بالدار که پای دره بلده شمو مُردار آسته. ۲۴ د وسیله چیزای که د زیر ذکر موشه شمو نَجِس موشید و هر کسی که د لاش ازوا دِست بَرَنه، تا شام نَجِس مومنه ۲۵ و هر کسی که کُدَم حِصَه لاش ازوا ره باله کده بیره، او باید کالای خُو ره بَشویه و او تا شام نَجِس مومنه: ۲۶ هر حیوان که سُم شی دوشق بَشَه، ولے کاملاً دوشق نَبَشَه و یا نَشقار نَكُنَه، او بلده شمو نَجِس آسته؛ هر کسی که د لاش ازوا دِست بَرَنه نَجِس موشه. ۲۷ از مینکل تمام حیوانای که قد چارپای راه میگرده، پگ حیوانای که قد چمبل خُو راه میگرده بلده شمو نَجِس آسته؛ هر کسی که د لاش ازوا دِست بَرَنه تا شام نَجِس مومنه. ۲۸ و هر کسی که لاش ازوا ره باله کده بیره، او باید کالای خُو ره بَشویه و او تا شام نَجِس مومنه. اونا بلده شمو نَجِس آسته.

۲۹ از مینکل زندهجانای ریزه که د رُو زمی د حرکت آسته، اینیا بلده شمو نَجِس آسته: کور موش، موش، سوسمار هر رقم شی که بَشَه، ۳۰ چلپاسه، کوڈی کنه، کوڈی، کوڈی ریگی و سوسمار ریزگک. ۳۱ اینیا از مینکل پگ زندهجانای که د رُو زمی د حرکت آسته، بلده شمو نَجِس آسته؛ هر کسی که د لاش ازوا دِست بَرَنه تا شام نَجِس مومنه. ۳۲ د بِلَه هر چیزی که یکی امزیا بعد از مُردون خُو بفتنه، امو چیز نَجِس موشه، چی یگو چیز از چپو بَشَه یا از تکه یا از چرم یا از پلاس. هر چیزی که بَشَه و بلده هر کاری که استفاده شنه او باید د آو ایشته شنه و تا شام نَجِس مومنه؛ بعد ازو پاک موشه. ۳۳ و اگه یکی امزیا د مَنَه یگو ظرفِ گلی بوفته، هر چیزی که د مَنَه ازو بَشَه نَجِس موشه و ظرف ره ام باید میده کُنید. ۳۴ د بِلَه هر خوراکی که خورده موشه، اگه آو امزو ظرف بریزه، او خوراک نَجِس موشه و هر وچی کدنی که وچی موشه و د مَنَه امزو رقم ظرف بَشَه ام نَجِس موشه. ۳۵ د بِلَه هر چیزی که یکی از لاش های ازوا بفتنه، او نَجِس موشه، چی تندور بَشَه، چی دیگدو، باید میده شنه؛ اونا نَجِس آسته و بلده شمو نَجِس باقی مومنه. ۳۶ لیکن اگه لاش د چشمه یا د نُور که او دز شی جم موشه بوفته، او پاک آسته. مگم کسی که د لاش ازوا دِست بَرَنه، او نَجِس موشه. ۳۷ اگه یگ حِصَه لاش ازوا د بِلَه تُخمی که بلده کِشت کدو جدا شده بوفته، تُخم ها پاک باقی مومنه. ۳۸ لیکن اگه د بِلَه تُخم کِشت کدنی او زده شده بَشَه و یگ حِصَه لاش ازوا د بِلَه ازوا بوفته، تُخم ها بلده شمو نَجِس آسته.

۳۹ اگه یگ حیوان که گوشت شی بلده شمو خوردنی آسته بُمَره، هر کسی که د لاش ازو دِست بَرَنه، او تا شام نَجِس مومنه. ۴۰ هر کسی که از لاش ازو بخوره، او باید کالای خُو ره بَشویه و او تا شام نَجِس مومنه. و هر کسی که لاش ازو ره باله کده بیره، او باید کالای خُو ره بَشویه و او تا شام نَجِس مومنه. ۴۱ پگ زندهجانای ریزه که د رُو زمی د حرکت آسته، اونا مُردار آسته؛ اونا نباید خورده شنه. ۴۲ هر زندهجان ریزه که قد رُو کوره خُو خَزک مونه، هر زندهجان ریزه که قد چارپای راه میگرده و هر زندهجان ریزه که پایای کلو دره، یعنی تمام زندهجانای ریزه که د رُو زمی د حرکت آسته، اونا ره نخورید چون اونا مُردار آسته. ۴۳ شمو خودون ره د وسیله امزی زندهجانای ریزه که د حرکت آسته مُردار نَکُنید. اَره، شمو خودون ره قد ازوا نَجِس نَکُنید و د وسیله ازوا ناپاک نَشنید، ۴۴ چون ما خُداوند، خُدا شی شمو آسْتُم. پس خودون ره تقدیس کُنید و مُقَدَّس بَشید، چراکه ما مُقَدَّس آسْتُم. پس خودون ره د وسیله زندهجانای ریزه که د رُو زمی د حرکت آسته، ناپاک نَکُنید. ۴۵ ما خُداوندی آسْتُم که شمو ره از سرزمین مصر بُرو اوردُم تا خُدا شی شمو بَشُم؛ پس شمو باید مُقَدَّس بَشید، چراکه ما مُقَدَّس آسْتُم.

۴۶ اینمی قانُون د باره حیوانا و مُرغکو و تمام زندهجانای آسته که د آو ها حرکت مونه و د باره پگ زندهجانای ریزه که د رُو زمی د حرکت آسته، ۴۷ تا شمو بین نَجِس و پاک و بین حیوانای که خورده موشه و حیوانای که خورده نموشه فرق بَنید.

پاکی خائونو بعد از زیدو

۱۲

۱ خداوند قد موسیٰ گپ زده گُفت: ۲ "قد بنی اسرائیل گپ زده بگی، وختیکه یگ خائو شکامتو موشه و یگ باچه د دنیا میره، او هفت روز ناپاک مومنه، امو رقم که د غیتی عادت ماهوار خو ناپاک موشه. ۳ د روز هشتم گوشت اضافی نلغه باید ختنه شنه. ۴ مدت پاک شدون خونریزی امزو خائو سی و سه روز آسته؛ او باید د هیچ چیز مقدس دست نزنه و د جایگاه مقدس داخل نشنه تا وختیکه روزای پاک شدون ازو تکمیل شنه. ۵ اگه او یگ دختر د دنیا بیره، او دو هفته ناپاک مومنه، رقم وخت عادت ماهوار خو؛ و مدت پاک شدون خونریزی ازو شصت و شش روز آسته. ۶ وختیکه روزای پاک شدون ازو بلده باچه یا دختر تکمیل شد، او باید یگ باره یگ ساله ره بلده قربانی سوختنی و یگ کوتر یا قمری ره بلده قربانی پاک شدو^a د دان درگه خیمه ملاقات د پیشوا بیره. ۷ پیشوا اونا ره د حضور خداوند تقدیم کنه و بلده ازو کفار کنه؛ اوخته او از خونریزی خو پاک موشه. اینمی قانون بلده خائونی آسته که نلغه میزیه، چی باچه، چی دختر. ۸ لیکن اگه او توان یگ باره ره نداشتنه بشه، او باید یگ جوره قمری یا دو چوپه کوتر ره گرفته بیره، یگ شی ره بلده قربانی سوختنی و دیگه شی ره بلده قربانی پاک شدو. ۹ اوخته پیشوا بلده ازو کفار کنه و او پاک موشه."

مقررات بلده مَرَض های جلدی

۱۳

۱ خداوند قد موسیٰ و هارون گپ زده گُفت: ۲ "وختی د پوست جسم یگ نفر آماس، دانه یا لکه روشو پیدا شنه و او د پوست جسم شی رقم مَرَض کولی^c بشه، او باید د پیش هارون پیشوا یا د پیش یکی از باچه های شی که پیشوا آسته آورده شنه. ۳ پیشوا امو مَرَض ره که د پوست جسم ازو نفر پیدا شده، توخ کنه. اگه موی د امزو جای مَرَض سفید شده بشه و ام معلوم شنه که مَرَض عَوجتر از پوست جسم شی آسته، اوخته او مَرَض کولی آسته. پس وختیکه پیشوا او ره معاینه کد باید او ره ناپاک اعلان کنه. ۴ ولے اگه امو لکه روشو د پوست جسم شی سفید بشه و ام معلوم شنه که از پوست عَوجتر نیبه و موی شی ام سفید نشده، اوخته پیشوا امو نفر ره بلده هفت روز نگاه کنه. ۵ پیشوا د روز هفتم او ره بسم معاینه کنه و اگه دید که امو مَرَض جای-د-جای آسته و د روی پوست تیت نشده، اوخته پیشوا او ره بلده هفت روز دیگه نگاه کنه. ۶ پیشوا د روز هفتم او ره بسم توخ کنه؛ اگه مَرَض کمرنگ شده بشه و د روی پوست تیت نشده بشه، پیشوا او ره پاک اعلان کنه؛ او فقط دانه آسته. اوخته او نفر باید کالای خو ره بشویه و پاک حساب موشه. ۷ ولے اگه دانه د روی پوست تیت شنه بعد ازو که خود ره بلده پاک اعلان شدو د پیشوا نشو دده، اوخته او باید بسم خود ره د پیشوا نشو بدیه. ۸ و پیشوا او ره توخ کنه. اگه دانه د روی پوست تیت شده بشه، پیشوا باید او ره ناپاک اعلان کنه؛ او مَرَض کولی آسته.

۹ وختیکه یگو کس د مَرَض کولی گرفتار موشه، او باید د دیر پیشوا آورده شنه. ۱۰ اوخته پیشوا او ره توخ کنه و اگه د پوست شی آماس سفید بشه و موی امزو جای ره سفید کده بشه و گوشت خام د آماس معلوم شنه، ۱۱ او د پوست جسم شی یگ مَرَض کولی پیشرفته آسته. پیشوا باید او ره ناپاک اعلان کنه و او ره نگاه نکنه، چراکه او ناپاک آسته. ۱۲ اگه مَرَض کولی د پوست کلو تیت شده بشه، د اندازه که تمام پوست نفر مریض ره از سر تا پای پوشنده بشه، یعنی تا جای که پیشوا دیده میتنه، ۱۳ اوخته پیشوا او ره توخ کنه و اگه مَرَض کولی تمام جسم شی ره پوشنده بشه، پیشوا او

^a ۶:۱۲ د جای «قربانی پاک شدو» د زبون عبرانی «قربانی گناه» نوشته یه. بلده فامیدون ضرورت کفار بعد از پیدا کدون اولاد د کتاب پیدایش -۱۱۹: ۳ رجوع کنید. ^b ۸:۱۲ د جای «قربانی پاک شدو» د زبون عبرانی «قربانی گناه» نوشته یه. بلده فامیدون ضرورت کفار بعد از پیدا کدون اولاد د کتاب پیدایش -۱۱۹: ۳ رجوع کنید. ^c ۲:۱۳ د جای «مَرَض کولی» د زبون عبرانی «مَرَض جلدی ساری» نوشته یه. د باقی کتاب ام معنای مَرَض کولی عین چیز آسته.

ره پاک اعلان کنه، چراکه تمام جسم شی سفید شُده، اُو پاک آسته. ^{۱۴} لیکن اگه گوشتِ خام دَ پوست شی معلوم شُنه، اُو ناپاک آسته. ^{۱۵} پس پیشوا گوشتِ خام ره توخ کُنه و اُو ره ناپاک اعلان کُنه. گوشتِ خام ناپاک آسته، چُون اُو مَرَضِ کولی یه. ^{۱۶} ولے اگه گوشتِ خام دُوباره سفید شُنه، اُو باید بسم دَ دِیرِ پیشوا بوره ^{۱۷} و پیشوا اُو ره معاینه کُنه؛ اگه اُمُو مَرَضِ دَ سفیدی تبدیلی شُدُد، اوخته پیشوا اُو ره پاک اعلان کنه؛ اُو پاک آسته.

^{۱۸} اگه دَ پوستِ یگو کس بیخ کُنه بُر شُده بَشه و خُوب شُده بَشه، ^{۱۹} مگم دَ جای بیخ کُنه اماسِ سفید یا لَکه روشنِ سفید مایل دَ سُرخِ پیدا شُنه، اُو باید دَ پیشوا نشو دده شُنه. ^{۲۰} و پیشوا اُو ره توخ کُنه و اگه معلوم شُد که لَکه غُوجتر از پوست آسته و موی شی ام سفید شُده، اوخته پیشوا اُو ره ناپاک اعلان کنه؛ ای مَرَضِ کولی آسته که از بیخ کُنه بُر شُده. ^{۲۱} ولے اگه پیشوا اُو ره معاینه کُنه و موی بله لَکه سفید نَبشه و غُوجتر از پوست ام نَبشه بلَکه کم رَنگ بَشه، اوخته پیشوا اُو ره بلده هفت روز نِگاه کنه. ^{۲۲} اگه لَکه دَ پوست تیت شُد، اوخته پیشوا اُو ره ناپاک اعلان کنه. اُو مَرَضِ کولی آسته. ^{۲۳} لیکن اگه لَکه دَ یگ جای منده بَشه و دَ پوست تیت نَشده بَشه، اُو داغِ بیخ کُنه آسته. اوخته پیشوا اُو ره پاک اعلان کنه.

^{۲۴} وختیکه دَ جسمِ یگو کس پوست موسوزه و گوشتِ جای سوختگی لَکه سفید یا سفید مایل دَ سُرخِ جور مُوشه، ^{۲۵} پیشوا باید اُو ره توخ کنه. اگه موی بله لَکه سفید شُده بَشه و لَکه غُوجتر از پوست معلوم شُنه، اوخته اُو مَرَضِ کولی آسته که از جای سوختگی بُر شُده؛ پس پیشوا باید اُو ره ناپاک اعلان کنه، چُون اُو مَرَضِ کولی آسته. ^{۲۶} ولے اگه پیشوا اُو ره معاینه کُنه و بِنگره که دَ لَکه موی سفید وجود ندره و غُوجتر از پوست نیبه و کم رَنگ آسته، اوخته پیشوا اُو ره بلده هفت روز نِگاه کنه. ^{۲۷} و دَ روز هفتم پیشوا بسم اُو ره توخ کنه؛ اگه لَکه دَ پوست تیت شُده بَشه، پیشوا اُو ره ناپاک اعلان کنه. اُو مَرَضِ کولی آسته. ^{۲۸} ولے اگه لَکه دَ یگ جای باقی منده بَشه و دَ پوست تیت نَشده بَشه و کم رَنگ بَشه، اوخته پیشوا اُو ره پاک اعلان کنه، چُون اُو داغِ سوختگی آسته.

^{۲۹} اگه یگو مرد یا خاتو دَ بله سر یا زناق خُو مَرَضِ جلدی دشته بَشه، ^{۳۰} پیشوا اُمُو مَرَضِ ره توخ کُنه و اگه اُو غُوجتر از پوست معلوم شُنه و موی زردِ بریگ دزشی بَشه، پیشوا اُو ره ناپاک اعلان کُنه، چراکه اُو کلی آسته، یعنی مَرَضِ کولی سر یا زناق. ^{۳۱} ولے اگه پیشوا اُمُو مَرَضِ کلی ره توخ کُنه و معلوم شُنه که غُوجتر از پوست نیبه و موی سیاه دزشی وجود ندره، اوخته پیشوا اُمُو نفر ره که مَرَضِ کلی گِرَفته بلده هفت روز نِگاه کُنه. ^{۳۲} و دَ روز هفتم پیشوا بسم اُمُو مَرَضِ کلی ره توخ کنه؛ اگه کلی تیت نَشده بَشه و موی زرد دزشی وجود نَدشته بَشه و غُوجتر از پوست معلوم نَشنه، ^{۳۳} اوخته اُمُو نفر باید موی خُو ره کل کنه، ولے جای کلی-گِرَفته ره کل نَکُنه و پیشوا اُو ره بلده هفت روز دِیگه نِگاه کنه. ^{۳۴} دَ روز هفتم پیشوا بسم جای کلی گِرَفته ره توخ کنه. اگه کلی دَ پوست تیت نَشده بَشه و غُوجتر از پوست معلوم نَشنه، اوخته پیشوا باید اُو ره پاک اعلان کنه. اُو نفر باید کالای خُو ره بَشویه و اُو پاک مُوشه. ^{۳۵} لیکن اگه بعد از پاک اعلان شُدون شی، کلی دَ پوست تیت شُنه، ^{۳۶} پیشوا باید اُو ره معاینه کنه. اگه کلی دَ پوست تیت شُده بَشه، بلده پیشوا لازم نیبه که موی زرد ره بپاله، اُو نفر ناپاک آسته. ^{۳۷} ولے اگه دَ نظر شی کلی دَ یگ جای منده بَشه و موی سیاه ام از شی بُر شُده، اوخته کلی جور شُده و اُو نفر پاک آسته. پس پیشوا باید اُو ره پاک اعلان کنه.

^{۳۸} اگه یگ مرد یا خاتو دَ پوستِ جسم خُو لَکه لَکه سفید دشته بَشه، ^{۳۹} پیشوا باید اُو ره معاینه کنه. اگه لَکه ها دَ پوستِ جسم شی سفید کم رَنگ بَشه، اُو لَکه بے ضرر آسته که دَ پوست بُر شُده؛ اُو نفر پاک آسته.

^{۴۰} اگه یگ مرد موی سر شی رفته بَشه، اُو کل شُده، ولے پاک آسته. ^{۴۱} اگه موی اَزُو از پیشانه شی رفته بَشه، پیشانه اَزُو کل شُده، ولے اُو پاک آسته. ^{۴۲} لیکن اگه دَ سرِ کلِ اَزُو یا دَ پیشانه کل شی لَکه سفید مایل دَ سُرخِ بَشه، اوخته اُو

^a ۳۰:۱۳ «کلی» یگ رقم مَرَضِ کولی آسته که دَ سر و زناقِ انسان بُر مُوشه.

مَرَضِ كُولِي اَسْتَه كِه اَز سِرِ كَلِ شِي يَازِ پِيشَانِه كَلِ شِي بُرِ شُدِه. ^{۴۳} پِيشوا بَايِد اَو رِه تُوخ كَنِه. اگِه اَمَاسِ امْرُو لَكِه دَ سِرِ كَلِ اَرُو يَازِ دَ پِيشَانِه كَلِ شِي سَفِيْدِ مَايِلِ دَ سُرْخِي بَشِه، رَقْمِ مَرَضِ كُولِي دَ پُوسْتِ جِسْمِ، ^{۴۴} اوخْتِه اَو نَفَرِ كُولِي گِرْفْتِه يِه و نَپَاكِ اَسْتِه. پِيشوا بَايِد اَو رِه نَپَاكِ اِعْلَانِ كُنِه، چُونِ مَرَضِ كُولِي دَ سِرِ اَرُو اَسْتِه.

^{۴۵} كَسِي رِه كِه مَرَضِ كُولِي گِرْفْتِه بَشِه، اَو بَايِد جَاغِه حُو رِه چَكِ كُنِه، مُوِي سِرِ حُو رِه جَنگَلِ اَيْلِه بَدِيه و تِيْنِه حِصَّه رُوِي حُو رِه پُوْثِ كَنِه و چِيغِ زَدِه بُوْگِيه: 'نَپَاكِ اَسْتُم! نَپَاكِ!' ^{۴۶} اَو تَا زَمَانِي نَپَاكِ مُوْمَنِه كِه دَ مَرَضِ كُولِي گِرْفْتَارِ اَسْتِه؛ اَو نَپَاكِ اَسْتِه. اَو بَايِد تَنهَا زَنْدَگِي كُنِه و جَايِ بُوْد-و-بَاشِ اَرُو بُرُو اَز خِيْمِه گَاهِ بَشِه.

مُقَرَّرَاتِ دَ بَارِه پُوپَنَكِ

^{۴۷} اگِه پُوپَنَكِ زَدَگِي ^a دَ يِگِ كَالَا مَعْلُومِ شُنِه، چِي دَ يِگِ كَالَايِ پَشْمِي يَازِ كَالَايِ كَتَانِي، ^{۴۸} يَازِ دَ يِگِ چُوغِ يَازِ تَارِ كَتَانِي يَازِ پَاشْمِ، يَازِ دَ چَرْمِ يَازِ دَ هَرِ چِيْزِي كِه اَز چَرْمِ جُورِ شُدِه بَشِه، ^{۴۹} و اَمُو پُوپَنَكِ زَدَگِي سَوَزْدِيْلِ يَازِ سُرْخِديْلِ بَشِه، چِي دَ كَالَا يَازِ دَ چُوغِ يَازِ دَ تَارِ يَازِ دَ چَرْمِ يَازِ دَ هَرِ چِيْزِي كِه اَز چَرْمِ جُورِ شُدِه بَشِه، اَو يِگِ پُوپَنَكِ زَدَگِي اَسْتِه و بَايِد دَ پِيشوا نَشُو دَدِه شُنِه.

^{۵۰} اوخْتِه پِيشوا اَمُو پُوپَنَكِ زَدَگِي رِه تُوخ كَنِه و اَمُو چِيْزِي پُوپَنَكِ زَدَگِي رِه بَلْدِه هَفْتِ رُوزِ نِگَاهِ كَنِه. ^{۵۱} دَ رُوزِ هَفْتُمِ بَسْمِ اَمُو پُوپَنَكِ زَدَگِي رِه تُوخ كَنِه. اگِه پُوپَنَكِ دَ كَالَا، يَازِ دَ چُوغِ يَازِ دَ تَارِ يَازِ دَ چَرْمِ، بَلْدِه هَرِ كَارِ كِه اَمُو چَرْمِ اِسْتِفَادِه مُوْشِه، تِيْتِ شُدِه بَشِه، اَو پُوپَنَكِ زَدَگِي مُضِرِ اَسْتِه؛ اَو چِيْزِ نَپَاكِ اَسْتِه. ^{۵۲} پَسِ پِيشوا بَايِد اَمُو كَالَا رِه بَسُوْزَنِه چِي پُوپَنَكِ زَدَگِي دَ چُوغِ بَشِه يَازِ دَ تَارِ يَازِ دَ پَاشْمِ يَازِ دَ كَتَانِ يَازِ دَ هَرِ چِيْزِ چَرْمِي، چِرَاكِه اَمُو پُوپَنَكِ زَدَگِي مُضِرِ اَسْتِه؛ اَو حَتْمَاً بَايِد دَ آتِشِ سُوخْتَنْدِه شُنِه. ^{۵۳} لِيكِنِ اگِه پِيشوا بِنِگَرِه كِه اَمُو پُوپَنَكِ زَدَگِي دَ كَالَا يَازِ دَ چُوغِ يَازِ دَ تَارِ يَازِ دَ هَرِ چِيْزِي چَرْمِي كِه بَشِه تِيْتِ نَشُدِه، ^{۵۴} اوخْتِه پِيشوا اَمَرِ كَنِه كِه اَمُو چِيْزِ پُوپَنَكِ زَدِه رِه بَشُوِيه و اَو رِه بَلْدِه هَفْتِ رُوزِ دِيْگِه نِگَاهِ كُنِه. ^{۵۵} پِيشوا اَمُو چِيْزِ پُوپَنَكِ زَدِه رِه كِه شَشْتِه شُدِ بَسْمِ تُوخ كُنِه. اگِه رَنگِ پُوپَنَكِ زَدَگِي تَغْيِيْرِ نَكْدِه بَشِه، حَتِيْ اگِه پُوپَنَكِ زَدَگِي تِيْتِ اَمِ نَشُدِه بَشِه، اَو نَپَاكِ اَسْتِه. اَو رِه دَ آتِشِ بَسُوْزَنِ، چِي پُوپَنَكِ زَدَگِي دَ رُوِي شِي بَشِه، چِي دَ پُوشْتِ شِي. ^{۵۶} وَلِه اگِه پِيشوا بِنِگَرِه كِه پُوپَنَكِ زَدَگِي بَعْدِ اَز شَشْتُو كَمِ رَنگِ شُدِه، اوخْتِه اَمُو پُوپَنَكِ زَدَگِي رِه اَز كَالَا يَازِ اَز چَرْمِ يَازِ اَز چُوغِ يَازِ اَز تَارِ پَارِه كَدِه جَا كُنِه. ^{۵۷} اگِه پُوپَنَكِ زَدَگِي بَسْمِ دَ كَالَا يَازِ چُوغِ يَازِ تَارِ يَازِ هَرِ چِيْزِ چَرْمِي كِه بَشِه مَعْلُومِ شُنِه، اوخْتِه اَو پُوپَنَكِ زَدَگِي اَسْتِه كِه دُو بَارِه بُرِ شُدِه. پَسِ اَمُو چِيْزِي پُوپَنَكِ زَدِه رِه دَ آتِشِ بَسُوْزَنِه. ^{۵۸} وَلِه اگِه اَمُو كَالَا يَازِ چُوغِ يَازِ تَارِ يَازِ هَرِ چِيْزِي چَرْمِي كِه بَشِه بَعْدِ اَز شَشْتُو پُوپَنَكِ زَدَگِي شِي گَمِ شُنِه، اوخْتِه اَو بَايِد بَسْمِ شَشْتِه شُنِه و اَو پَاكِ اَسْتِه.

^{۵۹} اِي مُقَرَّرَاتِ دَ بَارِه پُوپَنَكِ زَدَگِي اَسْتِه، چِي دَ كَالَايِ پَشْمِي يَازِ كَتَانِي بَشِه، چِي دَ چُوغِ يَازِ دَ تَارِ يَازِ دَ هَرِ چِيْزِ چَرْمِي، تَا پَاكِي يَازِ نَپَاكِي اَز وَا اِعْلَانِ شُنِه.

قَانُونِ بَلْدِه پَاكِ شُدُو اَز مَرَضِ كُولِي

^۱ خُدَاوَنِدِ قَدِ مُوْسِيْ گِپِ زَدِه گُفْت: ^۲ "اِي مُقَرَّرَاتِ بَلْدِه نَفَرِ كُولِي گِرْفْتِه دَ رُوزِ پَاكِ شُدُوْنِ شِي اَسْتِه؛ اَو بَايِد دَ دِيْرِ پِيشوا اَوْرَدِه شُنِه ^۳ و پِيشوا اَز خِيْمِه گَاهِ بُرُو رَفْتِه اَو رِه مَعَايِنِه كَنِه. اگِه نَفَرِ كُولِي گِرْفْتِه اَز مَرَضِ كُولِي شَفَا پِيْدَا كُدُد، ^۴ پِيشوا اَمَرِ كُنِه تَا بَلْدِه اَمْرُو نَفَرِ كِه بَايِد پَاكِ شُنِه دُو مُرْعَكِ زَنْدِه پَاكِ، يِگِ ثُوْثِه چِيُو سَرُو، چُوغِ سُرْخِ رَنگِ و عِلْفِ زُوْفَا ^b گِرْفْتِه بِيْرِه. ^۵ و پِيشوا اَمَرِ كُنِه كِه يِكِي اَمْرُو مُرْعَكُو رِه دَ يِگِ ظَرْفِ گِلِي دَ بِلِه اَو تَا زَه بُوْكُشِه. ^۶ اوخْتِه مُرْعَكِ زَنْدِه رِه قَدِ چِيُو سَرُو و چُوغِ سُرْخِ رَنگِ و عِلْفِ زُوْفَا گِرْفْتِه دَ حُوْنِ مُرْعَكِي كِه دَ بِلِه اَو تَا زَه كُشْتِه شُدِه، غُوْثِه كُنِه. ^۷ بَعْدِ اَرُو پِيشوا حُوْنِ رِه دَ بِلِه كَسِي كِه بَايِد اَز مَرَضِ كُولِي پَاكِ شُنِه هَفْتِ دَفْعَه پَاشِ بَدِيه و اَو رِه پَاكِ اِعْلَانِ كُنِه؛ و ^a ۴۷:۱۳ دَ جَايِ «پُوپَنَكِ زَدَگِي» دَ زَبُوْنِ عِبْرَانِي «مَرَضِ جَلْدِي سَارِي» نُوْشْتِه يِه. دَ بَاقِي كِتَابِ عَيْنِ چِيْزِ مَعْنِي مِيْدِيه. ^b ۴:۱۴ عِلْفِ زُوْفَا بَلْدِه پَاكِ كَدُوْنِ اِنْسَانِ هَا و چِيْزَايِ نَپَاكِ اِسْتِفَادِه مُوْشُد.

مُرْعَكِ زنده ره دَ صحرا ایله بدیه. ^۸ امو نفرِ که باید پاک شنه کالای خُو ره بَشویه، تمام موی خُو ره کل کُنه و قد آو غَسَلِ بَگیره؛ اوخته اُو پاک حِسَابِ موشه. بعد ازُو اُو مِیتنه دَ خیمه‌گاه داخل شنه، لیکن تا هفت روز باید بُرو از خیمه خُو بُمنه. ^۹ و دَ روز هفتم اُو باید تمام موی خُو ره کل کُنه: موی سر، ریش و قاش ره. وختیکه تمام موی خُو ره کل کد، اُو باید کالای خُو ره بَشویه و جان خُو ره قد آو غَسَلِ بدیه؛ اوخته اُو پاک آسته.

^{۱۰} دَ روز هشتم اُو باید دُو باره نَرِ بے عیب و یگ گوسپونِ میشِ یگ ساله بے عیب ره قد هدیه غَلّه-و-دانه که سیه مَنکِ † بهترین آردِ روغو گت شُده و یگ لوگ^۳ روغو بَشه، گِرِفته بیره. ^{۱۱} و پیشوای که اُو ره پاک مونه، امو نفر ره که باید پاک شنه قد امزی چیزا قتی دَ حُضُورِ خُداوند دَ دانِ درگه خیمه مُلاقاتِ بیره. ^{۱۲} اوخته پیشوا یکی امزو باره‌گون نَرِ ره بَگیره و اُو ره قد امزو لوگِ روغو دَ عِنوانِ جُرمانه تقدیم کنه و اونا ره دَ عِنوانِ هدیه بلند کدنی دَ حُضُورِ خُداوند بلند کُنه. ^{۱۳} باره ره باید دَ جای مُقَدَّسِ حلال کنه، دَ امزو جای که قُرَبانی گُناه و قُرَبانی سوختنی حلال موشه، چراکه جُرمانه رقمِ قُرَبانی گُناه از پیشوا موشه. ای کاملاً مُقَدَّس آسته. ^{۱۴} بعد ازُو پیشوا یگ مقدار از خُونِ قُرَبانی جُرمِ بَگیره و دَ نَرَمی گوشِ راستِ کسی که باید پاک شنه و دَ شَسْتِ دِستِ راست و دَ شَسْتِ پایِ راست شی بُمَله. ^{۱۵} امچنان پیشوا یگ مقدار روغو ره از لوگِ روغو بَگیره و دَ اَلْغِه دِستِ چَپِ خُو شیو کُنه. ^{۱۶} بعد ازُو پیشوا کِلکِ راستِ خُو ره دَ روغونی که دَ اَلْغِه دِستِ چَپِ شی آسته غوْته کُنه و روغو ره قد کِلکِ خُو هفت دفعه دَ حُضُورِ خُداوند پاش بدیه. ^{۱۷} و پیشوا یگ مقدار روغونی ره که دَ اَلْغِه شی باقی منده دَ نَرَمی گوشِ راستِ کسی که باید پاک شنه و دَ شَسْتِ دِستِ راست و دَ شَسْتِ پایِ راست دَ بِلَه خُونِ قُرَبانی جُرمِ بُمَله. ^{۱۸} باقی‌منده روغو ره که دَ اَلْغِه پیشوا آسته دَ سرِ کسی که باید پاک شنه بُمَله و دَ امزی رقمِ دَ حُضُورِ خُداوند بِلده ازُو کِفاره کنه. ^{۱۹} بعد ازُو پیشوا قُرَبانی گُناه ره تقدیم کُنه و بِلده کسی که باید از ناپاکی خُو پاک شنه کِفاره کنه. بعد از قُرَبانی گُناه پیشوا قُرَبانی سوختنی ره حلال کنه، ^{۲۰} و اُو ره قد هدیه غَلّه-و-دانه قتی دَ بِلَه قُرَبانگاه تقدیم کنه؛ دَ امزی رقمِ پیشوا بِلده امزو نفر کِفاره کنه و اُو پاک موشه.

^{۲۱} ولے اگه امو نفر نادار بَشه و توان شی ره نَدَشته بَشه، اُو باید یگ باره نَرِ ره دَ عِنوانِ جُرمانه گِرِفته بیره تا بلند شنه و بِلده ازُو کِفاره کنه؛ امچنان یگ مَنکِ بهترین آردِ ره که قد روغو گت شُده بَشه بِلده هدیه غَلّه-و-دانه قد یگ لوگِ روغو، ^{۲۲} و دُو قُمری یا دُو کوتر، هر کُدَم شی ره که دَ دِستِ اُورده تَسْتِ گِرِفته بیره: یگ شی ره بِلده قُرَبانی گُناه و دِیگه شی ره بِلده قُرَبانی سوختنی. ^{۲۳} اُو دَ روز هشتم باید اونا ره بِلده پاک شُدون خُو دَ دِیرِ پیشوا دَ دانِ درگه خیمه مُلاقاتِ دَ حُضُورِ خُداوند بیره. ^{۲۴} و پیشوا باره قُرَبانی جُرم و لوگِ روغو ره بَگیره و اونا ره دَ عِنوانِ هدیه بلند کدنی دَ حُضُورِ خُداوند بلند کُنه. ^{۲۵} اوخته قُرَبانی جُرم ره حلال کُنه و پیشوا یگ مقدار خُونِ قُرَبانی جُرم ره گِرِفته دَ نَرَمی گوشِ راستِ کسی که باید پاک شنه و دَ شَسْتِ دِستِ راست و دَ شَسْتِ پایِ راست شی بُمَله. ^{۲۶} بعد ازُو پیشوا یگ مقدار روغو ره دَ اَلْغِه دِستِ چَپِ خُو شیو کُنه ^{۲۷} و قد کِلکِ راستِ خُو یگ مقدار روغونی ره که دَ دِستِ چَپِ شی آسته هفت دفعه دَ حُضُورِ خُداوند پاش بدیه. ^{۲۸} و پیشوا یگ مقدار امزو روغو ره که دَ دِستِ شی آسته دَ نَرَمی گوشِ راستِ امزو کسی که باید پاک شنه و دَ شَسْتِ دِستِ راست و دَ شَسْتِ پایِ راست شی بُمَله، دَ جایی که خُونِ قُرَبانی جُرمِ مَلیده شد. ^{۲۹} و باقی‌منده روغو ره که دَ دِستِ پیشوا آسته دَ سرِ کسی که باید پاک شنه شیو کنه و بِلده ازُو دَ حُضُورِ خُداوند کِفاره کنه. ^{۳۰} بعد ازُو پیشوا یکی امزو دُو قُمری یا دُو کوتر ره تقدیم کنه، هر کُدَم شی ره که دَ دِستِ اُورده تَسْتِ بَشه: ^{۳۱} یگ شی ره بِلده قُرَبانی گُناه و دِیگه شی ره بِلده قُرَبانی سوختنی قد هدیه غَلّه-و-دانه. دَ امزی رقمِ پیشوا بِلده کسی که باید پاک شنه دَ حُضُورِ خُداوند کِفاره مونه.”

^{۱۴:۱۰} «بگ لوگ» تقریباً یگ سوْم لیتر آسته.

^{۱۴:۱۰} خُروج ۱۶:۳۶.

۳۲ ای مُقَرَّرَاتِ بَلَدِهِ كَسَى اَسْتَه كَه مَرَضِ كَوْلَى دَرَه وَ چِيزَاى رَه كَه بَلَدِه پَاك شُدون شَى ضُرُورَتِ اَسْتَه، دَ دِسْت اُورْدَه نَمِيْتَنَه.

مُقَرَّرَاتِ دَ بَارِه پَوِيَنَكِ زَدْگَى خَانَه

۳۳ خُدَاوند قَد مُوسَى وَ هَارُونِ كَپ زَدَه كُفْت: ۳۴ ”وَخْتَى دَ سِرْزَمِيْنِ كِنَعَانِ كَه مَا اُو رَه دَ عِنْوَانِ مُلْكِيْتِ بَلَدِه شُمُو مِيْدِيْمُ دَاخِلِ شُدِيْدِ وَ مَا بَلَاىِ پَوِيَنَكِ رَه دَ يِگِ خَانَه دَ مُلْكَى كَه شُمُو صَاْحِبِ شَى مُوشِيْدِ رِبَى مُوْمُ، ۳۵ صَاْحِبِ خَانَه بَايْدِ رَفْتَه دَ پِيْشَوَا خَبِرِ دَدَه بُگِيَه، ’فِكْرِ مُوْمُ كَه يِگُو چِيْزِ رَقْمِ پَوِيَنَكِ زَدْگَى دَ خَانَه مَه اَسْتَه.‘ ۳۶ اَوْخْتَه پِيْشَوَا اَمْرُ كُنَه كَه پِيْشِ اَزِ دَاخِلِ شُدونِ شَى بَلَدِه مَعَايِنَه كَدونِ پَوِيَنَكِ زَدْگَى خَانَه رَه خَالَى كُنَه، نَشْنَه چِيزَاى كَه دَ خَانَه اَسْتَه نَاپَاكِ اِعْلَانِ شُنَه. بَعْدِ اَزُو پِيْشَوَا بُوْرَه تَا خَانَه رَه مَعَايِنَه كُنَه. ۳۷ اُو پَوِيَنَكِ زَدْگَى رَه تُوخِ كُنَه وَ اَكِه پَوِيَنَكِ دَ دِيْوَالَاىِ خَانَه قَد لَكِه هَاىِ سَوَزْدِيْلِ وَ سُرْخْدِيْلِ بَشَه وَ اَزِ رُوْىِ دِيْوَالِ عَوْجَتْرِ مَعْلُوْمِ شُنَه، ۳۸ اَوْخْتَه پِيْشَوَا اَزِ خَانَه بُرُ شُدَه دَ دَانِ دَرْكِه بُوْرَه وَ خَانَه رَه بَلَدِه هَفْتِ رُوْزِ بَسْتَه كُنَه. ۳۹ دَ رُوْزِ هَفْتَمِ پِيْشَوَا بَسْمِ بِيْيَه وَ تُوخِ كُنَه. اَكِه پَوِيَنَكِ دَ دِيْوَالَاىِ خَانَه تِيْتِ شُدُد، ۴۰ پِيْشَوَا اَمْرُ كُنَه كَه سَنَگَاىِ اَمْرُوْ جَاىِ پَوِيَنَكِ زَدْگَى رَه كَنْدَه كُنَه وَ بُرُوْ اَزِ شَارِ دَ يِگِ جَاىِ نَاپَاكِ بِنْدَزَه. ۴۱ بَعْدِ اَزُو مَنِه خَانَه رَه اَزِ هَرِ طَرْفِ شَى تَرَاشِ كُنَه وَ خَاكِىِ رَه كَه تَرَاشِ كَدَه بُرُوْ اَزِ شَارِ دَ يِگِ جَاىِ نَاپَاكِ پُوْرْتَه كُنَه. ۴۲ بَعْدِ اَزُو اَوْنَا سَنَگَاىِ دِيْگِه رَه گِرْفْتَه دَ جَاىِ سَنَگَاىِ كَنْدَه شُدَه بِيْلَه وَ خَاكِ نُوْ گِرْفْتَه خَانَه رَه سِنْجِلِ كُنَه. ۴۳ وَلِه اَكِه پَوِيَنَكِ بَسْمِ دَ خَانَه پِيْدا شُنَه وَ بَعْدِ اَزِ كَنْدونِ سَنَگَاىِ وَ تَرَاشِ كَدُوْ وَ سِنْجِلِ كَدونِ خَانَه بَسْمِ تِيْتِ شُنَه، ۴۴ اَوْخْتَه پِيْشَوَا بَايْدِ اَمْدَه خَانَه رَه مَعَايِنَه كُنَه؛ اَكِه پَوِيَنَكِ زَدْگَى دَ خَانَه تِيْتِ شُدُد، اُو پَوِيَنَكِ مَضِرِ اَسْتَه كَه دَ خَانَه پِيْدا شُدَه؛ اُو خَانَه نَاپَاكِ اَسْتَه. ۴۵ پَسِ اَمُوْ خَانَه بَايْدِ چِپَه شُنَه وَ سَنَگَاىِ شَى وَ چِيْوَاىِ شَى قَدِ تَمَامِ خَاكِ اَمْرُوْ خَانَه بُرُوْ اَزِ شَارِ دَ يِگِ جَاىِ نَاپَاكِ پُوْرْتَه شُنَه. ۴۶ هَرِ كَسَى كَه دَ مَنِه اَمْرُوْ خَانَه دَ رُوْزَاىِ كَه بَسْتَه يَه دَاخِلِ شُنَه، اُو تَا شَامِ نَاپَاكِ مُوْمَنَه. ۴۷ وَ هَرِ كَسَى كَه دَزُوْ خَانَه خَاوِ كُنَه بَايْدِ كَالَاىِ خُوْ رَه بُشُوِيَه وَ هَرِ كَسَى كَه دَ مَنِه اَزُوْ خَانَه چِيْزَى بُخُوْرَه بَايْدِ كَالَاىِ خُوْ رَه بُشُوِيَه.

۴۸ لِيَكِنِ اَكِه پِيْشَوَا بِيْيَه وَ خَانَه رَه مَعَايِنَه كُنَه وَ بِنْگَرَه كَه بَعْدِ اَزِ سِنْجِلِ كَدونِ خَانَه پَوِيَنَكِ زَدْگَى دَ خَانَه تِيْتِ نَشُدَه، اَوْخْتَه پِيْشَوَا بَايْدِ خَانَه رَه پَاكِ اِعْلَانِ كُنَه، چِرَاكِه اُو اَزِ پَوِيَنَكِ پَاكِ شُدَه. ۴۹ بَلَدِه پَاكِ شُدونِ خَانَه اُو بَايْدِ دُوْ مَرْعَكِ، چِيْوِ سَرُوْ، چُوْغِ سُرْخِ رَنَگِ وَ عَلْفِ زَوْفَا بِيْگِيْرَه. ۵۰ يِكَى اَمْرُوْ مَرْعَكُوْ رَه دَ يِگِ ظَرْفِ گِلَى دَ بَلَه اُو رَوَانِ بُكُشَه ۵۱ وَ چِيْوِ سَرُوْ، عَلْفِ زَوْفَا وَ چُوْغِ سُرْخِ رَنَگِ رَه قَدِ مَرْعَكِ زِنْدَه گِرْفْتَه دَ خُونِ مَرْعَكِ كُشْتَه شُدَه وَ دَ اُو رَوَانِ غُوْثَه كُنَه وَ هَفْتِ دَفْعَه دَ اَمْرُوْ خَانَه پَاشِ بَدِيَه. ۵۲ دَ اَمْرَى رَقْمِ خَانَه رَه قَدِ خُونِ مَرْعَكِ وَ اُو رَوَانِ وَ قَدِ مَرْعَكِ زِنْدَه، چِيْوِ سَرُوْ، عَلْفِ زَوْفَا وَ چُوْغِ سُرْخِ رَنَگِ پَاكِ كُنَه. ۵۳ اَوْخْتَه اَمُوْ مَرْعَكِ زِنْدَه رَه بُرُوْ اَزِ شَارِ دَ صَحْرَا اَيْلَه بَدِيَه. دَ اَمْرَى طَرْبِقِ اُو بَلَدِه خَانَه كِفَارَه مُوْنَه وَ خَانَه پَاكِ مُوْشَه.

۵۴ اَيْنِمَى مُقَرَّرَاتِ بَلَدِه هَرِ رَقْمِ مَرَضِ كَوْلَى، بَلَدِه كَلَى گِرْفْتِگَى، ۵۵ بَلَدِه پَوِيَنَكِ كَالَا وَ خَانَه، ۵۶ بَلَدِه اَمَاسِ كَدْگَى، بَلَدِه بِيْخِ كُنَه وَ لَكِه رُوْشُوْ اَسْتَه، ۵۷ تَا پِيْىِ بُبْرِيْدِ كَه چِيْ وَخْتِ يِگِ چِيْزِ پَاكِ اَسْتَه وَ چِيْ غَيْتِ نَاپَاكِ. اَيْنِمَى مُقَرَّرَاتِ دَ بَارِه مَرَضِ هَاىِ كَوْلَى-وَ پَوِيَنَكِ زَدْگَى اَسْتَه.”

نَاپَاكَى دَ وَسِيْلَه اُوْىِ كَه اَزِ جِسْمِ بُرُ مُوْشَه

۱ خُدَاوند قَد مُوسَى وَ هَارُونِ كَپ زَدَه كُفْت: ۲ ”قَد بَنَى اِسْرَائِيْلِ كَپ زَدَه دَزَوَا بُگَى، ’وَخْتِيَكِه يِگُو مَرْدِ اَزِ جِسْمِ خُوْ اَوْرِيْزَى دَرَه، اُو بَخَاطِرِ اَوْرِيْزَى خُوْ نَاپَاكِ اَسْتَه. ۳ نَاپَاكَى اَوْرِيْزَى شَى اَيْنَى اَسْتَه: چِيْ اُو اَزِ جِسْمِ شَى جَارَى بَشَه، چِيْ اُو دَ جِسْمِ شَى اَيْسْتَه بَشَه، اُو بَاْعِثِ نَاپَاكَى اَزُوْ مُوْشَه. ۴ نَفْرَى كَه اَوْرِيْزَى دَرَه دَ هَرِ جَاگِه كَه خَاوِ كُنَه، اَمُوْ جَاگِه نَاپَاكِ مُوْشَه وَ دَ بَلَه هَرِ چِيْزَى كَه بَشِيْنَه، اَمُوْ چِيْزِ اَمِ نَاپَاكِ مُوْشَه. ۵ هَرِ كَسَى كَه دَ جَاگِه اَزُوْ دِسْتِ بَزَنَه، اُو بَايْدِ كَالَاىِ خُوْ

ره بُشویه و قد آو عُسل بگیریه و اُو تا شام ناپاک مومنه. ^۶ هر کس د بِلَه چیزی بِشینه که نفر آوریزی دار د بِلَه اَزُو شِشْتُد، اُو باید کالای خُو ره بُشویه و قد آو عُسل بگیریه و اُو تا شام ناپاک مومنه. ^۷ و هر کسی که د جِسِمِ نفر آوریزی دار دِست بَزَنَه باید کالای خُو ره بُشویه و قد آو عُسل بگیریه و اُو تا شام ناپاک مومنه. ^۸ و اگه نفر آوریزی دار د بِلَه یگ شخص پاک تُف کُنَه، اُو نفر پاک باید کالای خُو ره بُشویه و قد آو عُسل بگیریه و اُو تا شام ناپاک مومنه. ^۹ هر زین یا پالون که نفر آوریزی دار د بِلَه شی بِشینه، ناپاک موشه. ^{۱۰} هر کس چیزی ره که د تَی اَزُو نفر بُوَدَه دِست بَزَنَه، اُو تا شام ناپاک مومنه؛ و هر کسی که اُمُو چیزا ره باله کُنَه، اُو باید کالای خُو ره بُشویه و قد آو عُسل بگیریه و اُو تا شام ناپاک مومنه. ^{۱۱} د جان هر کسی که نفری آوریزی دار دِست بَزَنَه و دِست خُو ره قد آو نَشِشْتَه بَشَه، اُمُو کس باید کالای خُو ره بُشویه و قد آو عُسل بگیریه و اُو تا شام ناپاک مومنه. ^{۱۲} د هر ظرفِ گِلی که نفر آوریزی دار دِست بَزَنَه، اُو باید میده شُنَه، ولے اگه ظرفِ چوبی بَشَه، اُو باید قد آو شِشْتَه شُنَه. ^{۱۳} و خِتیکه نفر آوریزی دار از آوریزی خُو پاک شُد، اُو باید هفت روز ره بِلَدَه پاک شُدون خُو حساب کُنَه و کالای خُو ره شِشْتَه جِسِمِ خُو ره قد آو رَوان عُسل بدیه؛ اوخته اُو پاک موشه. ^{۱۴} د روزِ هِشْتَمِ اُو باید دُو قَمَری یا دُو کَوْتَر ره گِرِفْتَه د حُضُورِ خُداوند د دانِ درگِه خِیمِه مُلَاقَاتِ بَیبه و اونا ره د پِیشوا بدیه. ^{۱۵} و پِیشوا اونا ره تقدیم کُنَه: یگ شی ره بِلَدَه قُربانی گُناه و دِیگِه شی ره بِلَدَه قُربانی سوختنی. د امزی رقم پِیشوا بِلَدَه اَزُو بخاطرِ آوریزی شی د حُضُورِ خُداوند کِفاره مونه.

^{۱۶} و خِتیکه از یگ مرد آو مَنی اِنزال موشه، اُو باید تمامِ جِسِمِ خُو ره قد آو عُسل بدیه، و اُو تا شام ناپاک مومنه. ^{۱۷} و هر کالای چرمی که د بِلَه شی آو مَنی ریخته بَشَه باید قد آو شِشْتَه شُنَه و اُو تا شام ناپاک مومنه.

^{۱۸} و خِتیکه یگ مرد قد یگ خاتُو خاو کُنَه و آو مَنی شی اِنزال شُنَه، هر دُوی ازوا باید قد آو عُسل بگیریه و اونا تا شام ناپاک مومنه. ^{۱۹} و خِتیکه یگ خاتُو خُونریزی دَره و خُونریزی جِسِمِ شی عادتِ ماهوار آستَه، اُو بِلَدَه هفت روز د ناپاکی عادتِ ماهوار خُو مومنه. هر کسی که دَزُو دِست بَزَنَه، اُو تا شام ناپاک مومنه. ^{۲۰} د بِلَه هر چیزی که اُمُو خاتُو د دُورون ناپاکی خُو خاو کُنَه و یا بِشینه، اُمُو چیز ناپاک موشه. ^{۲۱} هر کسی که د جاگِه اَزُو دِست بَزَنَه، اُو باید کالای خُو ره بُشویه و قد آو عُسل بگیریه و اُو تا شام ناپاک مومنه. ^{۲۲} و هر کس د چیزی که اُو د بِلَه شی شِشْتُد دِست بَزَنَه، اُمُو کس باید کالای خُو ره بُشویه و قد آو عُسل بگیریه و اُو تا شام ناپاک مومنه، ^{۲۳} چی د جاگِه اَزُو یا د بِلَه هر چیزی که اُو مِشِیْنَه؛ امی که اُو دَمَزُو چیز دِست بَزَنَه، اُو تا شام ناپاک مومنه. ^{۲۴} اگه یگ مرد قد امزُو خاتُو خاو کُنَه و ناپاکی اَزُو د امزُو مرد مَلِیده شُنَه، اُمُو مرد بِلَدَه هفت روز ناپاک مومنه و هر جاگِه که اُو د بِلَه شی خاو کُنَه، اُمُو جاگِه ناپاک موشه.

^{۲۵} اگه یگ خاتُو بِلَدَه روزای کلو خُونریزی دَره بَعِیْر از عادتِ ماهوار خُو یا خُونریزی شی بعد از دُورَه عادتِ ماهوار بَند نَشُدَه، د تمامِ روزای خُونریزی شی ناپاکی اَزُو اِدامه دَره، رقمِ روزای عادتِ ماهوار شی. اُو ناپاک آستَه. ^{۲۶} د بِلَه هر جاگِه که اُو د روزای خُونریزی خُو خاو کُنَه، رقمِ جاگِه عادتِ ماهوار شی بِلَدَه اَزُو حساب موشه و د بِلَه هر چیزی که اُو بِشینه، اُمُو چیز ناپاک موشه، رقمِ ناپاکی عادتِ ماهوار شی. ^{۲۷} و هر کسی که د امزُو چیزا دِست بَزَنَه، اُو ناپاک موشه. پس اُو باید کالای خُو ره بُشویه و قد آو عُسل بگیریه و اُو تا شام ناپاک مومنه. ^{۲۸} ولے اگه اُو از خُونریزی خُو پاک شُدَه بَشَه، اُو باید هفت روز ره بِلَدَه خُو حساب کُنَه و بعد اَزُو پاک موشه. ^{۲۹} د روزِ هِشْتَمِ، اُو باید دُو قَمَری یا دُو کَوْتَر ره بگیریه و اونا ره د دِیْر پِیشوا د دانِ درگِه خِیمِه مُلَاقَاتِ بیره. ^{۳۰} اوخته پِیشوا یگ شی ره بِلَدَه قُربانی گُناه و دِیگِه شی ره بِلَدَه قُربانی سوختنی تقدیم کُنَه. دَمزی رقم پِیشوا بِلَدَه اَزُو بخاطرِ ناپاکی خُونریزی شی د حُضُورِ خُداوند کِفاره مونه.

^{۳۱} پس بَنی اسرائیل ره از ناپاکی‌های ازوا باخبر کُو، نَشُنَه که جایگاهِ مَره که د مینکل ازوا آستَه ناپاک کُنَه و د ناپاکی خُو بُمَره.

۳۲ ای مُقَرَّرَاتِ بَلَدِهِ كَسِي اَسْتَه كَه اَوْرِيْزِي دَرَه، يَا بَلَدِهِ كَسِي كَه اَو مَنِي اَز شِي اِنزَال مَوْشَه وَ دَ وَسِيْلَه اَزُو نَپَاك مَوْشَه؛
 ۳۳ اَمِچْنَان اِي مُقَرَّرَاتِ بَلَدِهِ خَاثُوْنِي اَسْتَه كَه بَخَاطِرِ عَادَتِ مَاهَوَارِ نَاجُوْر اَسْتَه، بَلَدِهِ كَسِي كَه اِنزَال مَوْشَه، چِي مَرْد، چِي
 خَاثُو وَ بَلَدِهِ مَرْدِي كَه قَد خَاثُوْنِ نَپَاك خَاو مَوْنَه.

مُقَرَّرَاتِ دَ بَارَه رُوْزِ كِفَارَه

۱۶

۱ خُدَاوَنَد قَد مَوْسِي بَعْد اَز فَوْتِ دُو بَاچَه هَارُوْن كَه اَوْنَا دَ حُضُوْرِ خُدَاوَنَد نَزْدِيك شُد وَ مَرْد، تَوْرَه كُفْت. ۲ خُدَاوَنَد
 دَ مَوْسِي كُفْت: "دَ بَرَارِ خُو هَارُوْن بُوْگِي كَه دَ مُقَدَّسْتَرِيْن جَاي دَ دَاخِلِ پَرْدَه دَ پِيْشِ رُوِي جَاي كِفَارَه" كَه دَ بِلَه
 صَنَدُوْقِ شَهَادَاتِ اَسْتَه، هَر وَخْتِ دَاخِلِ نَشْنَه؛ اَكَه نَه، اُو مَوْمَرَه، چِرَاكَه مَا دَ اُوْر دَ بِلَه جَاي كِفَارَه ظَاهَرِ مَوْشَم. ۳ هَارُوْن دَ
 مُقَدَّسْتَرِيْن جَاي دَ اِيْنِي طَرِيْقَه دَاخِلِ شْنَه: اُو يَكِ نَرْگَاوِ بَلَدِهِ قُرْبَانِي كُنَاه وَ يَكِ قُوْجِ بَلَدِهِ قُرْبَانِي سُوخْتَنِي بِيْرَه. ۴ اُو پِيْرُوْنِ
 مُقَدَّسِ كَتَانِي رَه بُوْشَه وَ زَبْرِيْوْشِي كَتَانِي رَه دَ جَانِ خُو كَدَه كَمْرَبَسْتَه كَتَانِي رَه دَ كَرْدِ كَمْرِ خُو بَسْتَه كُنَه وَ لُوْنَكِي كَتَانِي رَه
 دَ سَرِ خُو بِيْلَه؛ اِيْمِيَا كَالَاهَاي مُقَدَّسِ اَسْتَه. اُو بَايَدِ جِسْمِ خُو رَه قَد اَو غَسْلِ بَدِيَه وَ بَعْدِ اَزُو اَوْنَا رَه بُوْشَه. ۵ اُو اَمِچْنَانِ اَز
 جَمَاعَتِ بَنِي اِسْرَائِيْلِ دُو تَكِه رَه بَلَدِهِ قُرْبَانِي كُنَاه وَ يَكِ قُوْجِ رَه بَلَدِهِ قُرْبَانِي سُوخْتَنِي كَرْفَنَه بِيْرَه. ۶ اُوخْتَه هَارُوْنِ نَرْگَاوِ
 قُرْبَانِي كُنَاه رَه كَه بَلَدِهِ خُوْدِ شِي اَسْتَه تَقْدِيْمِ كُنَه وَ بَلَدِهِ خُوْدِ خُو وَ بَلَدِهِ خَاثُوْرِ خُو كِفَارَه كُنَه. ۷ بَعْدِ اَزُو دُو تَكِه رَه دَ حُضُوْرِ
 خُدَاوَنَدِ دَ دَانِ دَرِكِه خِيْمَه مُلَاقَاتِ حَاضِرِ كُنَه. ۸ وَ هَارُوْنِ دَ بِلَه اَمْرُو دُو تَكِه پِشَكِ پَوْرْتَه كُنَه، يَكِ پِشَكِ بَلَدِهِ خُدَاوَنَدِ وَ
 يَكِ پِشَكِ بَلَدِهِ عَزَاذِيْلِ. ۹ اُوخْتَه هَارُوْنِ تَكِه رَه كَه پِشَكِ خُدَاوَنَدِ دَ بِلَه شِي بُرْ شُدَه پِيْشِ بِيْرَه وَ دَ عِنْوَانِ قُرْبَانِي كُنَاه تَقْدِيْمِ
 كُنَه. ۱۰ وَلِي تَكِه كَه پِشَكِ عَزَاذِيْلِ دَ بِلَه شِي بُرْ شُدَه بَايَدِ زَنْدَه دَ حُضُوْرِ خُدَاوَنَدِ اَوْرْدَه شْنَه تَا هَارُوْنِ دَ بِلَه شِي كِفَارَه كُنَه
 وَ اُو رَه بَلَدِهِ عَزَاذِيْلِ دَ بِيَابُو رِي كُنَه.

۱۱ بَعْدِ اَزُو هَارُوْنِ نَرْگَاوِ قُرْبَانِي كُنَاه رَه كَه بَلَدِهِ خُوْدِ شِي اَسْتَه پِيْشِ بِيْرَه وَ بَلَدِهِ خُوْدِ خُو وَ خَاثُوْرِ خُو كِفَارَه كُنَه. اُو بَايَدِ
 نَرْگَاوِ قُرْبَانِي كُنَاه رَه كَه بَلَدِهِ خُوْدِ شِي اَسْتَه حَلَالِ كُنَه؛ ۱۲ اُو يَكِ اَتِشْدَانِ پُرْ اَز قَوْغِ اَتِشِ رَه اَز قُرْبَانِگَاه كَه دَ حُضُوْرِ خُدَاوَنَدِ
 اَسْتَه قَد دُو مُشْتِ بُوخُوْرِ خُوْشَبُوِي سَيِدَه شُدَه بِيْگِيْرَه وَ دَ دَاخِلِ پَرْدَه بِيْرَه. ۱۳ اُوخْتَه اُو بُوخُوْرِ خُوْشَبُوِي رَه دَ حُضُوْرِ خُدَاوَنَدِ
 دَ بِلَه اَتِشِ پَوْرْتَه كُنَه تَا دُوْدِ بُوخُوْرِ خُوْشَبُوِي جَاي كِفَارَه رَه كَه دَ بِلَه صَنَدُوْقِ شَهَادَاتِ اَسْتَه بُوْشَنَه؛ اَكَه نَه، اُو مَوْمَرَه.
 ۱۴ بَعْدِ اَزُو يَكِ مِقْدَارِ خُوْنِ نَرْگَاوِ رَه بِيْگِيْرَه وَ قَد كِلَكِ خُو دَ طَرَفِ شَرْقِ جَاي كِفَارَه پَاشِ بَدِيَه وَ يَكِ مِقْدَارِ خُوْنِ رَه هَفْتِ
 دَفْعَه دَ پِيْشِ رُوِي جَاي كِفَارَه قَد كِلَكِ خُو پَاشِ بَدِيَه. ۱۵ تَكِه قُرْبَانِي كُنَاه رَه كَه بَلَدِهِ قَوْمِ اَسْتَه بَايَدِ حَلَالِ كُنَه وَ خُوْنِ شِي
 رَه دَ دَاخِلِ پَرْدَه بِيْرَه وَ قَد خُوْنِ اَزُو اَمُو كَارِ رَه كُنَه كَه قَد خُوْنِ نَرْگَاوِ كُدَد، يَعْنِي خُوْنِ رَه دَ بِلَه جَاي كِفَارَه وَ دَ پِيْشِ رُوِي
 جَاي كِفَارَه پَاشِ بَدِيَه. ۱۶ دَ اَمْرِي رَقْمِ اُو بَايَدِ بَلَدِهِ جَاي مُقَدَّسِ، بَخَاطِرِ نَپَاكِي هَاي بَنِي اِسْرَائِيْلِ وَ خَطَاهايِ اَزْوَا دَ مُطَابِقِ
 تَمَامِ كُنَاههايِ اَزْوَا كِفَارَه كُنَه؛ وَ اُو بَلَدِهِ خِيْمَه مُلَاقَاتِ كَه قَد اَزْوَا دَ مِيْنَكَلِ نَپَاكِي هَاي اَزْوَا جَاي-د-جَاي اَسْتَه، عَيْنِ كَارِ رَه
 اِنجَامِ بَدِيَه. ۱۷ هِيْچِ كَسِ دَ مَنَه خِيْمَه مُلَاقَاتِ نَبَشَه وَخْتِيْكَه هَارُوْنِ بَلَدِهِ كِفَارَه كَدُو دَ جَاي مُقَدَّسِ دَاخِلِ مَوْشَه تَا زَمَانِي كَه
 اُو بَلَدِهِ خُوْدِ خُو، بَلَدِهِ خَاثُوْرِ خُو وَ بَلَدِهِ پَكِ جَمَاعَتِ اِسْرَائِيْلِ كِفَارَه كَدَه بُرُو مِيْبَه. ۱۸ بَعْدِ اَزُو هَارُوْنِ بُرْ شُدَه دَ دِيْرِ قُرْبَانِگَاه
 كَه دَ حُضُوْرِ خُدَاوَنَدِ اَسْتَه بَوْرَه وَ بَلَدِهِ قُرْبَانِگَاه كِفَارَه كُنَه. اُو يَكِ مِقْدَارِ خُوْنِ نَرْگَاوِ وَ خُوْنِ تَكِه رَه بِيْگِيْرَه وَ دَ شَاخَايِ چَارِ
 شِيْنَكِ قُرْبَانِگَاهِ بَمْلَه. ۱۹ وَ يَكِ مِقْدَارِ خُوْنِ رَه قَد كِلَكِ خُو هَفْتِ دَفْعَه دَ بِلَه قُرْبَانِگَاهِ پَاشِ بَدِيَه وَ اُو رَه اَز نَپَاكِي هَاي بَنِي
 اِسْرَائِيْلِ پَاكِ كَدَه تَقْدِيْسِ كُنَه.

۲۰ وَخْتِيْكَه هَارُوْنِ اَز كِفَارَه كَدُو بَلَدِهِ جَاي مُقَدَّسِ، بَلَدِهِ خِيْمَه مُلَاقَاتِ وَ بَلَدِهِ قُرْبَانِگَاهِ خَلَاصِ شُد، اُوخْتَه اُو تَكِه زَنْدَه رَه
 پِيْشِ بِيْرَه. ۲۱ اُو هَر دُو دَسْتِ خُو رَه دَ سَرِ تَكِه زَنْدَه كَشِ كُنَه وَ تَمَامِ شَرَاْرَتِ هَاي بَنِي اِسْرَائِيْلِ رَه قَد تَمَامِ خَطَاهايِ اَزْوَا دَ

۲:۱۶ یعنی سرپوشِ صندوق. ۸:۱۶b معنای «عزازیل» واضح نیست. امکان دارد نام بزی باشد که د بیابو ایله موشه یا نام دیو بیابونی.

مطابق تمام گناه‌های ازوا اقرار کُنه و اونا ره د سر تکه ایشته تکه ره د دست یگ آدم مُشَخَص د بیابو ربی کُنه. ۲۲ اوخته تکه پگ گناه‌های ازوا ره د سر خُو گرفته د یگ منطقه دُور افتده موبره. پس امو تکه باید د بیابو ایله شنه. ۲۳ بعد ازو هارون د خیمه ملاقات داخل شنه و کالای کتانی ره که د وخت داخل شدو د جای مُقَدَّس پوشیدد، بر کده د اُمونجی بیله. ۲۴ اوخته او جسم خُو ره د یگ جای مُقَدَّس قد او غُسل بدیه و کالاهای خود خُو ره بپوشه. بعد ازو برو بییه و قربانی سوختنی خود ره و قربانی سوختنی قوم ره تقدیم کده بلده خود خُو و بلده قوم کفاره کُنه. ۲۵ و او چربی قربانی گناه ره باید د بله قربانگاه بسوزنه. ۲۶ و کسی که تکه ره بلده عزازیل ایله کده باید کالای خُو ره بشویه و جسم خُو ره قد او غُسل بدیه؛ اوخته او میتنه که د خیمه‌گاه داخل شنه. ۲۷ نرگا و قربانی گناه و تکه قربانی گناه که خون ازوا بلده کفاره کدو د جای مُقَدَّس آورده شد، باید از خیمه‌گاه برو برده شنه و پوست و گوشت و سرگین ازوا د آتش سوختنده شنه. ۲۸ کسی که اونا ره بسوزنه باید کالای خُو ره بشویه و جسم خُو ره قد او غُسل بدیه؛ بعد ازو او میتنه که د خیمه‌گاه داخل شنه. ۲۹ اینمی بلده شمو یگ قانون دایمی آسته: د روز داهم ماه هفتم شمو خودون ره پرهیز^a کُنید و هیچ کار نکُنید، نه اسرائیلی اصلی و نه بیگنه که د مینکل شمو زندگی مونه، ۳۰ چون د امزی روز بلده شمو کفاره موشه تا شمو ره پاک کُنه؛ و شمو از پگ گناه‌های خُو د حضور خُداوند پاک موشید. ۳۱ ای یگ روز کاملاً آرام بلده شمو آسته، پس خودون ره پرهیز کُنید. ای یگ قانون دایمی آسته. ۳۲ پیشوای که مسح و تقدیس شده تا د جای آته خُو د عنوان پیشوا خدمت کُنه، او باید کفاره کُنه. او باید کالاهای کتانی یعنی کالاهای مُقَدَّس ره بپوشه ۳۳ و بلده مُقَدَّس‌ترین جای و خیمه ملاقات کفاره کُنه و بلده قربانگاه کفاره کُنه و بلده پیشوای و تمام جماعت قوم اسرائیل کفاره کُنه. ۳۴ ای باید بلده شمو یگ قانون دایمی بشه که بلده بنی اسرائیل سال یگ دفعه بلده پگ گناه‌های ازوا کفاره شنه. "پس موسی امو رقم کد که خُداوند دزشی امر کُدد.

هدایت د باره خون

۱۷ خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ۲ "قد هارون و باچه های شی و پگ بنی اسرائیل گپ زده، دزوا بگی، اینمی چیزی آسته که خُداوند امر کده موبه: ۳ هر کس که از قوم اسرائیل^b کدم نرگا، گوسپو یا بز ره د خیمه‌گاه و یا برو از خیمه‌گاه حلال کُنه ۴ و او ره د دان درگه خیمه ملاقات نیره تا د عنوان قربانی بلده خُداوند د پیش روی جایگاه خُداوند تقدیم شنه، او بلده امرو نفر قتل حساب موشه. او خون ریختنده و باید از قوم خُو قطع شنه. ۵ ای قانون بلده ازی آسته که بنی اسرائیل بعد ازی قربانی های خُو ره که د بیابو تقدیم مونه گرفته بیره یعنی اونا ره بلده خُداوند د دان درگه خیمه ملاقات د دیر پیشوا بیره و اونا ره د عنوان قربانی سلامتی د خُداوند تقدیم کُنه. ۶ و پیشوا خون قربانی ره د قربانگاه خُداوند د پیش درگه خیمه ملاقات پاش بدیه و چربی ره د عنوان خوشبوی مورد پسند خُداوند بسوزنه. ۷ اونا قربانی‌های خُو ره دیگه بلده خُداوند بز مانند تقدیم نکنه که قد پیروی ازوا خودون ره فاحشه جور کده. ای باید بلده ازوا د تمام نسل های ازوا یگ قانون دایمی بشه."

۸ علاوه ازی دزوا بگی، هر کسی که از قوم اسرائیل^c یا از بیگنه های که د مینکل ازوا زندگی مونه، قربانی سوختنی یا قربانی دیگه تقدیم کُنه ۹ و او ره د دان درگه خیمه ملاقات نیره تا او ره د خُداوند قربانی کُنه، او نفر باید از قوم خُو قطع شنه.

^a ۲۹:۱۶ یعنی پرهیز از خوراک، از زناشویی و دیگه لذت های دنیا. ^b ۳:۱۷ د جای «قوم اسرائیل» د زبون عبرانی «خانه اسرائیل» نوشته یه.

^c ۸:۱۷ د جای «قوم اسرائیل» د زبون عبرانی «خانه اسرائیل» نوشته یه.

۱۰ و هر کسی که از قوم اسرائیل^{۱۰} یا از بیگنه‌های که د مینکل ازوا زندگی مونه خون بخوره، ما زوی خو ره د ضد امزو نفر که خون خورده قرار میدیم و او ره از مینکل قوم شی قطع موئم،^{۱۱} چراکه زندگی جاندار د خون بندآسته و ما خون ره دز شمو ددیم تا د بله قربانگاه بلده زندگی خو کفاره کنید؛ چون فقط خون آسته که بلده زندگی کفاره میتنه.^{۱۲} امزی خاطر ما د بنی اسرائیل موگیم: د مینکل شمو هیچ کس نباید خون بخوره، نه شمو و نه ام بیگنه‌های که د مینکل شمو زندگی مونه.

۱۳ هر کسی که از بنی اسرائیل یا از بیگنه‌های که د مینکل ازوا زندگی مونه کدم حیوان یا مرغک ره که خورده موشه شکار مونه، او باید خون شی ره بریزنه و تی خاک کنه،^{۱۴} چراکه زندگی هر جاندار خون شی آسته، یعنی خون زندگی شی آسته. امزی خاطر د بنی اسرائیل گفتیم: شمو باید خون هیچ جاندار ره نخورید، چراکه زندگی هر جاندار خون شی آسته؛ هر کسی که او ره بخوره از قوم قطع موشه.

۱۵ و هر کسی که گوشت حیوان خودمرده یا گوشت حیوانی ره که توسط دیگه حیوان کشته شده بخوره، چی اسرائیلی اصلی بشه، چی بیگنه، او باید کالای خو ره بشویه و قد او غسل بگیره و او تا شام ناپاک مومنه؛ بعد ازو پاک موشه.^{۱۶} ولے اگه کالای خو ره نشویه و جسم خو ره قد او غسل ندیه، او جزای گناه خو ره مینگره.”

منع رابطه‌های جنسی نامشروع

۱۸ خدایوند قد موسی گپ زده گفت:^۱ ”قد بنی اسرائیل گپ زده دزوا بگی: ‘ما خداوند، خدای شمو آستیم. ۲ د مطابق کارای مردم سرزمین مصر که شمو د اونجی زندگی موکدید، رفتار نکنید و د مطابق کارای مردم سرزمین کنعان که ما شمو ره د اونجی مویرم، ام رفتار نکنید؛ شمو از قانون‌های ازوا پیروی نکنید. ۳ شمو احکام ازمه ره د جای بپساید و قانون ازمه ره نگاه کنید و د مطابق ازوا رفتار کنید؛ ما خداوند، خدای شمو آستیم. ۴ پس احکام و قانون مره نگاه کنید، چون کسی که اونا ره د جای بیره د وسیله ازوا زنده مومنه. ما خداوند آستیم. ۵ هیچ کس قد نزدیکانه خو نزدیک نکنه که شرمگاه ازو ره بپرده کنه. ما خداوند آستیم. ۶ شرمگاه خاتون آته خو ره یعنی شرمگاه آبه خو ره بپرده نکو؛ او آبه تو آسته، پس شرمگاه شی ره بپرده نکو. ۷ شرمگاه خاتون آته خو ره بپرده نکو؛ او آبروی آته تو آسته. ۸ شرمگاه خوار خو ره بپرده نکو، چی دختر آته تو بشه، چی دختر آبه تو، چی د امزو خانه تولد شده بشه و چی د جای دیگه.

- ۱۰ شرمگاه دختر باچه خو یا دختر دختر خو ره بپرده نکو، چراکه بے عزتی ازوا بے آبرویی خود تو آسته.
- ۱۱ شرمگاه دختر خاتون آته خو ره که از آته تو پیدا شده بپرده نکو، چراکه او خوار تو آسته.
- ۱۲ شرمگاه خوار آته خو ره بپرده نکو، چراکه او نزدیکانه آته تو آسته.
- ۱۳ شرمگاه خوار آبه خو ره بپرده نکو، چراکه او نزدیکانه آبه تو آسته.
- ۱۴ شرمگاه خاتون برار آته خو ره بپرده نکو، یعنی قد ازو نزدیک نکو، چراکه او خاتون کاکای تو آسته.
- ۱۵ شرمگاه بیری خو ره بپرده نکو؛ او خاتون باچه تو آسته؛ آره، شرمگاه ازو ره بپرده نکو.
- ۱۶ شرمگاه خاتون برار خو ره بپرده نکو، چراکه او آبروی برار تو آسته.

۱۰:۱۷ د جای «قوم اسرائیل» د زیون عبرانی «خانه اسرائیل» نوشته یه.

۱۷ قد خاتونی که نزدیکی کدے، شرمگاهِ دختر شی ره بے پرده نکو و دخترِ باچه یا دخترِ دختر شی ره نگیر و شرمگاهِ ازوا ره بے پرده نکو؛ اونا نزدیکی‌های ازو آسته؛ ای فسق-و-فساد آسته. ۱۸ یگ خاتو ره د بِله خوار شی نگیر که اَمباق شی شنه و د حالیکه خاتون تو هنوز زنده یه، شرمگاهِ خوار شی ره بے پرده نکو.

۱۹ قد خاتونی که د ناپاکی عادتِ ماهوار خُو آسته، نزدیکی نکو تا شرمگاهِ شی ره بے پرده کنی. ۲۰ قد خاتونِ همسایه خُو یگجای نشو و خود ره د وسیله ازو ناپاک نکو. ۲۱ هیچ کس ره از نسل خُو بلده بُت مولک از آتش تیر نکو و نامِ خدای خُو ره بے حرمت نکو. ما خُداوند آستم. ۲۲ قد مرد رقمِ خاتو آلی خاو نکو، ای یگ عملِ زشت آسته. ۲۳ قد هیچ حیوان معامله جنسی نکو و خود ره قد ازو ناپاک نکو. هیچ خاتو د پیش یگ حیوان ایسته نشنه که قد ازو نزدیکی کنه؛ ای یگ عملِ نفرت‌انگیز آسته.

۲۴ قد هیچ کدمِ امزی کارا خود ره ناپاک نکنید، چون د وسیله امزی کارا ملتِ های ره که ما از پیش روی شمو هی مؤتم، خودون ره ناپاک کده. ۲۵ امزی خاطر او سرزمی ناپاک شده و ما او ره بخاطر گناه شی جزا میدیم و امو سرزمی باشنده های خُو ره قی مونه. ۲۶ پس شمو باید قانون و احکام مَره نگاه کنید و هیچ کدمِ امزی کارای زشت ره انجام ندید؛ نه اسرائیلی اصلی و نه بیگنه های که د مینکل شمو زندگی مونه، ۲۷ چون مردمای امزو سرزمی که پیش از شمو د اونجی بود، یگ امزی کارای زشت ره انجام دد و او سرزمی ناپاک شد. ۲۸ پس اگه او سرزمی ره ناپاک کنید، او شمو ره ام قی مونه، امو رقم که ملتی ره که پیش از شمو د اونجی بود، قی کد. ۲۹ چون هر کسی که یکی امزی کارای زشت ره انجام بدیه، او از مینکل قوم خُو قطع موشه. ۳۰ پس، از احکام مه اطاعت کنید و از هیچ کدمِ امزی قانون های زشت که پیش از آمدون شمو د امزو سرزمی انجام دده موشد، پیروی نکنید و خودون ره د وسیله ازوا ناپاک نکنید. ما خُداوند، خدای شمو آستم."

قانونای مختلف

۱۹ خُداوند قد موسی گپ زده گفت: ۲ "قد پگِ جماعتِ بنی اسرائیل توره گفته دزوا بگی: 'مُقَدَّس بشید، چراکه ما خُداوند، خدای شمو مُقَدَّس آستم. ۳ هر کدمِ شمو باید آته و آبه خُو ره احترام کنید و روزای آرام مَره نگاه کنید. ما خُداوند، خدای شمو آستم. ۴ سون بُت ها نروید و خُدا یون ریختنده شده بلده خُو جور نکنید. ما خُداوند، خدای شمو آستم."

۵ وختیکه قربانی سلامتی خُو ره بلده خُداوند تقدیم مونید، او ره د طریقَه تقدیم کنید که از طرف شمو قبول شنه. ۶ گوشت ازو باید د امزو روز که او ره قربانی مونید خورده شنه یا صبح امزو روز؛ و له هر چیز شی که تا روز سوم باقی مومنه باید د آتش سوختنده شنه. ۷ اگه یگو چیز ازو د روز سوم خورده شنه، امو قربانی مُردار آسته و قبول نموشه. ۸ هر کسی که او ره بخوره، جزای گناه خُو ره مینگره، چون چیزی ره که بلده خُداوند مُقَدَّس آسته بے حرمت کده؛ او آدم از قوم خُو قطع موشه.

۹ وختیکه حاصلِ زمین خُو ره درو مونید، جغه زمین خُو ره درو نکنید و خوشه های باقی منده حاصلات خُو ره جم نکنید. ۱۰ تاگِ انگور ره بیخی لُج نکنید و خوشه های ره که از تاگ اُفتده جم نکنید، بلکه اونا ره بلده مردمای غریب و بیگنه ایله بدید. ما خُداوند، خدای شمو آستم.

۱۱ دزی نکنید؛ دروغ نگوید و یگدیگه خُو ره بازی ندید. ۱۲ د نامِ ازمه قَسَمِ دروغ نخورید و نامِ خدای خُو ره بے حرمت نکنید. ما خُداوند، خدای شمو آستم. ۱۳ د حقِ همسایه خُو ظلم نکو و مال شی ره د زور نگیر. مُرد مُردورکار ره تا صبح د پیش خُو نگاه نکو. ۱۴ آدم کر ره دو-و-دشنام ندی و د پیش پای نفرِ کور سنگ نه ایل که بفته؛ از خدای خُو بترس. ما خُداوند آستم.

۱۵ د قضاوت کدو بے انصافی نکنید؛ نه از آدم غریب طرفداری کنید و نه آدم قدرتمند ره مُحترم بدینید، بلکه د باره هموطن خو قد انصاف قضاوت کنید. ۱۶ د بین قوم خو بلده غیبت کدو گشت-و-گذار نکنید و غیبتیکه زندگی همسایه شمو د خطر آسته دست تی کله ایسته نشنید. ۱۷ ما خداوند آستم. ۱۷ از برار خو د دل خو بد نبرید. همسایه خو ره بخاطر خطای شی سرزنش کنید تا از خاطر ازو شمو گناهکار نشنید. ۱۸ از مردم قوم خو انتقام نگیرید و د برابر ازوا کینه ندشته بشید، بلکه همسایه خو ره رقم خود خو آلی دوست دشته بشید. ما خداوند آستم.

۱۹ احکام مَره نگاه کنید. حیوانای خو ره قد حیوانای که از جنس ازوا نییه، جوره نکنید. د زمین خو دو رقم تخم کشت نکنید و کالای ره که از دو قسم رخت دوخته شده بشه، د جان خو نکنید.

۲۰ اگه یگ مرد قد یگ خاتو خاو کنه و او خاتو کینز بشه که بلده یگو کس دیگه وعده شده بشه، ولے بازخريد و آزاد نشده بشه، باید جریمه دده شنه، لیکن اونا کشته نشنه، چراکه او خاتو آزاد نبوده. ۲۱ امو مرد باید جرمانه خو ره بلده خداوند د دان درگه خیمه ملاقات بیره؛ جرمانه شی یگ قوچ بشه. ۲۲ و پیشوا قد امزو قوچ جرمانه بلده ازو آدم د حضور خداوند کفاره کنه؛ اوخته گناه ازو بخشیده موشه.

۲۳ وختیکه د سرزمین کنعان داخل شدید و هر رقم درختا ره بلده خوراک خو شنیدید، میوه ازو ره غیر مجاز حساب کنید؛ تا سه سال بلده شمو غیر مجاز بشه و خورده نشنه. ۲۴ د سال چارم پگ میوه شی مقدس آسته و یگ هدیه بلده ستایش خداوند. ۲۵ مگم د سال پنجم شمو میتنید از میوه شی بخورید؛ ای کار ره کنید تا حاصل خو ره بلده شمو کلو کنه. ما خداوند، خدای شمو آستم.

۲۶ هیچ گوشت ره قد خون شی نخورید. پالپینی و جادوگری نکنید. ۲۷ چو قوهای خو ره کل نکنید و گوشه های ریش خو ره نگیرید. ۲۸ جسم خو ره بخاطر مرده زخمی نکنید و هیچ رقم نشان ره د جسم خو خالکوبی نکنید. ما خداوند آستم. ۲۹ دختر خو ره د فاحشهگری وادار نکنید که بے عزت شنه؛ نشنه که مردم سرزمین شمو زناکار شنه و زمی پر از فسق-و-فساد شنه.

۳۰ روزای آرام مَره نگاه کنید و د جایگاه مقدس مه احترام دشته بشید. ما خداوند آستم. ۳۱ د پیش کسای که ارواح مرده ها ره حاضر مونه نروید و از کسای که قد جنیات مشوره مونه کومک طلب نکنید، تا د وسیله ازوا ناپاک نشنید. ما خداوند، خدای شمو آستم. ۳۲ د دم راه آدم موی سفید باله شنید و آدمای پیر ره احترام کنید؛ از خدای خو بترسید. ما خداوند آستم.

۳۳ وختیکه یگ بیگنه د سرزمین شمو قد شمو زندگی مونه، او ره آزار-و-اذیت نکنید. ۳۴ بیگنه که قد شمو زندگی مونه، د مینکل شمو رقم اسرائیلی اصلی بشه. او ره رقم خود خو آلی دوست بدینید، چراکه شمو ام د سرزمین مصر بیگنه بویدید. ما خداوند، خدای شمو آستم.

۳۵ د اندازه گرفتو، تول کدو و منک کدو نباید غلطی کنید. ۳۶ شمو باید ترازوهای صحیح، سنگای صحیح، ایفه صحیح و هین^b صحیح دشته بشید. ما خداوند، خدای شمو آستم که شمو ره از سرزمین مصر برو اوردم. ۳۷ پس شمو باید تمام احکام و تمام قانونای مَره نگاه کنید و اونا ره د جای بیرید. ما خداوند آستم.

مجازات بلده گناه های مختلف

۲۰^a خداوند قد موسی گپ زده گفت: ۲ "د بنی اسرائیل بگی، از بنی اسرائیل یا از بیگنه های که د اسرائیل زندگی مونه، هر کسی که یکی از بچکیچای خو ره بلده بت مولک تقدیم کنه، باید کشته شنه؛ مردم سرزمین ۱۶:۱۹ د زیون عبرانی اینی رقم نوشته یه: "د بله خون همسایه خو ایسته نشنید." ۳۶:۱۹^b «ایفه» بلده منک کدون چیزای خشک و «هین» بلده منک کدون چیزای آوگین د کار مورفت.

شُمو باید او ره سنگسار کُنه. ^۳ ما خود مه رُوی خُو ره دَ ضِدِ اَزُو نفر قرار میدیم و او ره از مینکلِ قَوْمِ شی قطع مُونم، چراکه او از بچکیچای خُو دَ بُتِ مولک تقدیم کده و دَمزی رقم جایگاه مُقَدَّس مَره ناپاک کده و نام مُقَدَّس مَره بے حرمت. ^۴ اگه مردُم سرزمین شُمو از گُناه اَمزُو نفر چیم پوشی کُنه و غَیتیکه او یکی از بچکیچای خُو ره دَ بُتِ مولک تقدیم کُنه او ره نَکُشه، ^۵ اوخته خود مه رُوی خُو ره دَ ضِدِ اَمزُو نفر و خانوار شی قرار میدیم و او ره از مینکلِ قَوْمِ شی قطع مُونم، ام او ره و ام پگِ کسای ره که از پُشتِ اَزُو رفته و رقمِ فاحشه رفتار کده و خودون ره قد پیروی از بُتِ مولک فاحشه جور کده. ^۶ اگه یگو نفر دَ پیشِ کسای که ارواحِ مُرده ها ره حاضر مونه و دَ پیشِ کسای که قد جنیات مشوره مونه بوره و ازوا پیروی کده رقمِ فاحشه رفتار کُنه، ما رُوی خُو ره دَ ضِدِ اَزُو قرار میدیم و او ره از مینکلِ قَوْمِ شی قطع مُونم. ^۷ پس خودون ره تقدیس کُنید و مُقَدَّس بشید، چراکه ما خُداوند، خُدا ی شُمو اَسْتُم. ^۸ احکام مَره نِگاه کُنید و اونا ره دَ جای بیرید. ما خُداوند اَسْتُم که شُمو ره تقدیس مُونم.

^۹ هر کسی که آته یا آبه خُو ره نالت کُنه، باید کُشته شُنه؛ ازی که او آته یا آبه خُو ره نالت کده، خُون شی دَ گردون خود شی آسته. ^{۱۰} اگه یگو مرد قد خاتونِ یگِ مردِ دیگه زنا کُنه، یعنی قد خاتونِ همسایه خُو زنا کُنه، مرد و خاتونِ زناکار باید کُشته شُنه. ^{۱۱} اگه یگِ آدم قد خاتونِ آته خُو خاو کُنه، او شرمگاهِ آته خُو ره بے پرده کده؛ هر دُوی ازوا باید کُشته شُنه؛ خُون ازوا دَ گردونِ خودون شی آسته. ^{۱۲} اگه یگِ مرد قد بیری خُو خاو کُنه، هر دُوی ازوا باید کُشته شُنه، چراکه اونا مُرتکبِ فسادِ اخلاقی شُده؛ خُون ازوا دَ گردونِ خودون شی آسته. ^{۱۳} اگه یگِ مرد قد مردِ دیگه رقمِ خاتو آلی خاو کُنه، هر دُوی ازوا عملِ زشت انجام دده؛ اونا باید کُشته شُنه؛ خُون ازوا دَ گردونِ خودون شی آسته. ^{۱۴} اگه یگِ مرد یگِ خاتو و آبه اَمزُو خاتو ره بگیری، ای فسادِ اخلاقی آسته؛ اونا باید دَ آتش سوختنده شُنه تا دَ مینکلِ شُمو فسادِ اخلاقی وجود نَدشته بَشه. ^{۱۵} اگه یگِ مرد قد حیوان خاو کُنه، او باید کُشته شُنه و امو حیوان ره ام بکُشید. ^{۱۶} اگه یگِ خاتو دَ یگِ حیوان نزدیک شُنه تا قد اَزُو خاو کُنه، امو خاتو و حیوان ره بکُشید. اونا حتماً باید کُشته شُنه؛ خُون ازوا دَ گردونِ خودون شی آسته.

^{۱۷} اگه یگِ مرد خوار خُو ره بگیری، چی دُخترِ آته شی بَشه، چی دُخترِ آبه شی و شرمگاهِ اَزُو ره بنگره و او شرمگاهِ اَمزُو مرد ره بنگره، ای رسوایی آسته. اونا باید دَ پیشِ چیمِ مردُم قَوْمِ خُو رانده شُنه. او شرمگاهِ خوار خُو ره بے پرده کده؛ او جزای خُو ره مینگره. ^{۱۸} اگه یگِ مرد قد یگِ خاتونِ که عادتِ ماهوار دره خاو کُنه و شرمگاهِ اَزُو ره بے پرده کُنه، او خُونریزی اَزُو ره بے پرده کده و امو خاتو ام ایشته که خُونریزی شی بے پرده شُنه. هر دُوی ازوا باید از مینکلِ قَوْمِ خُو قطع شُنه. ^{۱۹} شرمگاهِ خوارِ آبه خُو و خوارِ آته خُو ره بے پرده نَکو، چون ای کار نزدیکانه تُو ره بے پرده مونه. هر دُوی شُمو جزای گناه خُو ره مینگرید. ^{۲۰} اگه یگِ مرد قد خاتونِ کاکای خُو خاو کُنه، او شرمگاهِ کاکای خُو ره بے پرده کده. اونا جزای گناه خُو ره مینگره؛ اونا بے اولاد مومره. ^{۲۱} اگه یگِ مرد خاتونِ برار خُو ره که زنده آسته بگیری، ای یگِ کارِ نجس آسته. او شرمگاهِ برار خُو ره بے پرده کده؛ اونا بے اولاد مومنه.

^{۲۲} شُمو تمام احکام و تمام قانونای مَره نِگاه کُنید و اونا ره دَ جای بیرید، تا سرزمینی که شُمو ره دَز شی موبرم که شُمو دَز شی جای-د-جای شُنید، شُمو ره قی نَکُنه. ^{۲۳} شُمو نباید دَ مطابقِ قانونای اَمزُو ملت که ما اونا ره از پیشِ رُوی شُمو هی مُونم رفتار کُنید، چراکه اونا پگِ امزی کارا ره انجام دد و ما ازوا نفرت کدم. ^{۲۴} لیکن ما دَز شُمو گُفتم که شُمو صاحبِ سرزمینِ ازوا موشید و ما او ره دَز شُمو میدیم که صاحبِ شی شُنید، صاحبِ سرزمینی که شیر و عسل از شی جاری آسته. ما خُداوند، خُدا ی شُمو اَسْتُم که شُمو ره از قَوْمِ های دیگه جدا کدیم. ^{۲۵} شُمو باید بینِ حیوانِ پاک و حیوانِ ناپاک و بینِ مرغکوی پاک و مرغکوی ناپاک فرق ببید. شُمو نباید خودون ره دَ وسیله حیوان یا مرغک یا چیزای که دَ رُوی زمی خَزک مونه ناپاک کُنید، چون ما اونا ره جدا کدیم که بلده شُمو ناپاک بَشه. ^{۲۶} شُمو باید بلده ازمه مُقَدَّس بشید، چراکه ما خُداوند، مُقَدَّس اَسْتُم و شُمو ره از قَوْمِ های دیگه جدا کدیم تا شُمو از مه بشید.

۲۷ مرد یا خاتونی که ارواحِ مُردا ره حاضرِ مونه یا جادوگر آسته، باید کُشته شنه؛ اونا ره سنگسار کُنید؛ خونِ ازوا د گردونِ خودون شی آسته. ۲۸

مُقَرَّراتِ بِلدِه پِیشوایو

۲۱ خُداوند دِ مُوسا گُفت: ۱ "قد پِیشوایو یعنی باچه های هارون گپ زده دزوا بگی، هیچ کس از بین شمو خود ره بخاطرِ مُرده دِ مینکلِ قومِ خُو ناپاک نکنه، ۲ سِوایِ که قوما ی نزدیک شی بَشه، یعنی آبه شی، آته شی، باچه شی، دُختر شی، برار شی ۳ یا خوار شی که دُخترِ خانه و قد شی یگجای بَشه و شوی نَکده بَشه؛ بِلدِه ازوا میتنه خود ره ناپاک کنه. ۴ لیکن اُو دِ عِنوانِ شوی بخاطرِ قوما ی خاتونِ خُو نَباید خود ره دِ مینکلِ قومِ خُو ناپاک کده بے حُرمت کنه. ۵ پِیشوایو باید دِ وختِ ماتمِ سرِ خُو ره کل نکنه، بغلای ریشِ خُو ره تراش نکنه و جِسَمِ خُو ره زخمی نکنه. ۶ اونا باید بِلدِه خُدا ی خُو مُقَدَّس بَشه و نامِ خُدا ی خُو ره بے حُرمت نکنه، چراکه اونا هدیه های خاصِ خُداوند، یعنی خوراکِ خُدا ی خُو ره تقدیمِ مونه. امزی خاطرِ اونا باید مُقَدَّس بَشه. ۷ اونا قد خاتونِ فاحشه یا ناپاک توی نکنه و خاتونی ره که از شوی خُو خطِ گِرِفته نگیره، چراکه پِیشوایو بِلدِه خُدا ی خُو مُقَدَّس آسته. ۸ شمو باید پِیشوا ره مُقَدَّس بَدَید، چراکه اُو خوراکِ خُدا ی شمو ره تقدیمِ مونه. پس اُو باید بِلدِه شمو مُقَدَّس بَشه، چُون ما خُداوند که شمو ره تقدیسِ مونم، مُقَدَّس آستم. ۹ اگه دُخترِ یگ پِیشوا دِ وسیله فاحشه گری خود ره بے عَزت کنه، اُو آته خُو ره بے حُرمت کده؛ اُو باید دِ آتش سوختنده شنه.

۱۰ پِیشوایِ که دِ مینکلِ برارونِ خُو مقامِ باله دَره و دِ سرِ شی روغونِ مَسَح شیو شُده و تعیینِ شُده تا کالایِ پِیشوایی بپوشه، باید دِ وختِ ماتمِ موی سرِ خُو ره جنگلِ ایله نکنه و جاغه خُو ره چک نکنه. ۱۱ اُو باید دِ سرِ هیچِ مُرده نَره، حتی بخاطرِ آته و آبه خُو ام خود ره ناپاک نکنه. ۱۲ اُو باید از جایگاهِ مُقَدَّس بَرُو نَره و جایگاهِ مُقَدَّس خُدا ی خُو ره بے حُرمت نکنه، چراکه روغونِ مَسَحِ خُدا ی شی مثلِ تاجِ دِ سرِ اَزو آسته. ما خُداوند آستم. ۱۳ اُو باید قد خاتونی توی کنه که دُخترِ خانه بَشه. ۱۴ اُو خاتونِ بیوه، خاتونِ خطِ گِرِفته و خاتونِ ناپاک یا فاحشه ره نگیره، بلکه قد دُخترِ خانه از اولادِ بابِه خود خُو توی کنه ۱۵ تا اولادِه خُو ره دِ مینکلِ قومِ خُو بے حُرمت نکنه. ما خُداوند آستم که اُو ره تقدیسِ مونم."

۱۶ خُداوند قد مُوسا گپ زده گُفت: ۱۷ "قد هارون گپ زده بگی، هیچ کدم از اولادِه تو دِ تمامِ نسلِ های خُو که دِ جِسَمِ خُو عیبِ دشته بَشه، نَباید نزدیکِ بیبه تا خوراکِ خُدا ی خُو ره تقدیمِ کنه. ۱۸ اَره، هر کس که دِ جِسَمِ خُو عیبِ دَره نَباید نزدیکِ بیبه: نه آدمِ کور، نه آدمِ شل، نه آدمِ منقه و کسی که سُوءِ شکل آسته، ۱۹ نه کسی که پای میده یا دِست میده آسته، ۲۰ نه پُشت بَعنْد، نه آدمِ پیله-غَلچِه، نه کسی که دِ چیمِ خُو گُل دَره، نه کسی که دانه ریم تُو دَره، نه گرگی و نه ام کسی که چوره آسته. ۲۱ از اولادِه هارونِ پِیشوا هر کدم شی که دِ جِسَمِ خُو عیبِ دشته بَشه، باید نزدیکِ نیه و هدیه های خاصِ خُداوند ره تقدیمِ نکنه؛ اَره ازی که اُو دِ جِسَمِ خُو عیبِ دَره، نَباید بِلدِه تقدیمِ کدونِ خوراکِ خُدا ی خُو نزدیکِ بیبه. ۲۲ اُو میتنه از خوراکِ خُدا ی خُو بَخوره، ام از مُقَدَّس شی و ام از مُقَدَّس ترین شی. ۲۳ لیکن اُو باید دِ پُشتِ پرده داخلِ نَشنه و دِ قُربانگاهِ نزدیکِ نَشنه، چراکه اُو دِ جِسَمِ خُو عیبِ دَره؛ نَشنه که جای های مُقَدَّس مَره بے حُرمت کنه. ما خُداوند آستم که اونا ره تقدیسِ مونم."

۲۴ پس مُوسا امی تورا ره دِ هارون و باچه های شی و دِ پگِ بنی اسرائیل گُفت.

دِ بارِه مُقَدَّسِ بُوَدونِ هدیه ها

۲۲ خُداوند قد مُوسا گپ زده گُفت: ۲ "دِ هارون و باچه های شی بگی که قد هدیه های مُقَدَّس که بنی اسرائیل بِلدِه مه وَقِف مونه قد احتیاطِ رفتارِ کنه تا نامِ مُقَدَّس مَره بے حُرمت نکنه. ما خُداوند آستم. ۳ دزوا بگی، اُو

پگِ اولادِه شُمو دَ تمامِ نسلِ هایِ شُمو، اگه کُدم کس دَ هدیه هایِ مُقدَّسِ که بنیِ اسرائیلِ بلده خُداوندِ وَقِفِ مونه نزدیکِ شُنه و ناپاکیِ دَ بله شیِ بَشه، اُو نفر باید از حُضورِ مه قطعِ شُنه. ما خُداوندِ اَسْتُم.^۴

^۴ هیچ کُدم از اولادِه هارُونِ که مَرَضِ کولی^۳ یا اوریزیِ دَشته بَشه، اِجازه خوردو از هدیه هایِ مُقدَّسِ ره نَدَره تا که پاکِ نَشُدِه. کسی که دَ یگو چیزِ دِستِ بَرَنه که دَ وسیله جَسَدِ مُرده ناپاکِ شُدِه یا آدمی که آوِ مَنیِ ازو اِنزالِ شُنه،^۵ یا کسی که دَ خَزِنده^۶ دِستِ بَرَنه و دَ وسیله ازو ناپاکِ شُنه، یا دَ یگو اِنسانِ دِستِ بَرَنه که دَ وسیله ازو ناپاکِ شُنه، هر ناپاکی که اُو دَشته بَشه،^۶ اوخته اَمو نفرِ که دَ امزی چیزا دِستِ زَدِه تا شامِ ناپاکِ مومنه. اُو تا غَیْبیکه جِسمِ حُو ره قد آو غُسلِ نَدَدِه، نَباید از هدیه هایِ مُقدَّسِ بُخوره.^۷ وختیکه آفتو بَشینه اُو پاکِ موشه و بعد ازو میتنه از هدیه هایِ مُقدَّسِ بُخوره، چراکه اونا خوراکِ ازو آسته.^۸ گوشتِ حیوانیِ ره که خودمُرده بَشه یا دَ وسیله جانورِ درنده کُشته شُدِه بَشه اُو نَباید بُخوره تا دَ وسیله ازو ناپاکِ نَشُنه. ما خُداوندِ اَسْتُم.

^۹ پیشوایو باید احکامِ مَره نگاه کُنه تا گُناهکارِ نَشُنه و بخاطرِ بے حُرمتیِ دَ احکامِ مه نَمَره. ما خُداوندیِ اَسْتُم که اونا ره تقدیسِ مُونم.^{۱۰} هیچ نفرِ بَرونیِ باید از هدیه هایِ مُقدَّسِ نَخوره. مهمو و مُزْدورِ پیشوا امِ اِجازه نَدَره که از هدیه هایِ مُقدَّسِ بُخوره.^{۱۱} لیکن اگه پیشوا یگ نفر ره قد پیسه حُو بَخَره اُو میتنه ازوا بُخوره؛ و کسی که دَ خانه پیشوا زَبده شُدِه، ام میتنه از خوراکِ ازو بُخوره.^{۱۲} اگه دُخترِ پیشوا قد یگ نفرِ بَرونیِ توی کُنه، اُو نَباید از هدیه هایِ مُقدَّسِ بُخوره.^{۱۳} لیکن اگه دُخترِ پیشوا بیوه یا خطِ گِرَفته بَشه و اولادِ نَدَشته بَشه و پس دَ خانه آتِه حُو آمده بَشه رقمی که دَ دورونِ جوانیِ حُو بُود، اُو میتنه از خوراکِ آتِه حُو بُخوره. خُلاصه، هیچ نفرِ بَرونیِ نَباید ازو خوراکِ بُخوره.

^{۱۴} اگه یگ نفرِ نافامیده از هدیه هایِ مُقدَّسِ بُخوره، اُو باید پَنج-یگ شیِ ره دَ بله شیِ اِضافه کُنه و هدیه مُقدَّسِ ره دَ پیشوا بَدیه.^{۱۵} پیشوایو باید هدیه هایِ مُقدَّسِ ره که بنیِ اسرائیلِ دَ خُداوندِ تقدیمِ مونه، بے حُرمتِ نَکُنه^{۱۶} و باعِثِ نَشُنه که اونا دَ وسیله خوردونِ هدیه هایِ مُقدَّسِ مُرتکِبِ جُرمیِ شُنه که جُرمانه میخایه، چُون ما خُداوندِ اَسْتُم که اونا ره تقدیسِ مُونم.^{۱۷}

قُرْبانِیِ که قَبُولِ نَمُوشه

^{۱۷} خُداوندِ قد موسیِ گپِ زَدِه کُفت: ^{۱۸} «قد هارُونِ و باچه هایِ شیِ و قد پگِ بنیِ اسرائیلِ گپِ زَدِه دَزوا بُگی،^۱ از قومِ اسرائیلِ^۲ و بیگنه گونی که دَ اسرائیلِ زندگیِ مونه هر کسی که کُدمِ قُرْبانِیِ تقدیمِ مونه، چی نَدَرِ بَشه، چی قُرْبانِیِ داوطلبانه که دَ عِنوانِ قُرْبانِیِ سوختنیِ دَ خُداوندِ تقدیمِ موشه،^{۱۹} بلده ازی که قُرْبانِیِ از طرفِ شُمو قَبُولِ شُنه اُو باید یگ حیوانِ نَرِ و بے عیبِ از گاوو، از گوسپندو یا بَرها بَشه.^{۲۰} حیوانیِ ره که عیبِ دَره، تقدیمِ نَکُنید، چُون اُو از طرفِ شُمو قَبُولِ نَمُوشه.^{۲۱} وختیکه یگ نفرِ قُرْبانِیِ سلامتیِ ره دَ خُداوندِ تقدیمِ مونه، چی بلده پوره کدونِ نَدَرِ بَشه، چی بلده قُرْبانِیِ داوطلبانه، چی از گله بَشه، چی از رمه، اُو باید نَرِ و بے عیبِ بَشه تا قَبُولِ شُنه. دَزو باید هیچ عیبِ نَبَشه.^{۲۲} حیوانِ کور، استغُو میده، زخمی، آوله دار، ریم تُو یا گرگی ره دَ خُداوندِ تقدیمِ نَکُنید؛ هیچ کُدمِ امزیا دَ عِنوانِ هدیه خاصِ بلده خُداوندِ دَ بله قُرْبانِیِ تقدیمِ نَشُنه.^{۲۳} لیکن گاو یا مالی که اعضایِ جِسمِ شیِ از حدِ دِراز یا کوتاه بَشه، اُو ره میتنید دَ عِنوانِ قُرْبانِیِ داوطلبانه تقدیمِ کُنید، ولِه بلده نَدَرِ قَبُولِ نَبیه.^{۲۴} حیوانیِ که خایه شیِ کُفته شُدِه بَشه یا فشارِ دَدِه شُدِه بَشه یا پاره شُدِه بَشه یا مَنئیِ شُدِه بَشه، اُو ره دَ خُداوندِ تقدیمِ نَکُنید. شُمو دَ سرزمینِ حُو ایِ رقمِ نَکُنید^{۲۵} و از بیگنه گو امِ از ایِ رقمِ حیوانا نَگیرید که دَ عِنوانِ خوراکِ دَ خُدا دَ حُو تقدیمِ کُنید؛ چُون اونا ناقصِ و عیبیِ آسته و از طرفِ شُمو قَبُولِ نَمُوشه.»^{۲۶}

^a ۴:۲۲ دَ جای «مَرَضِ کولی» دَ زبونِ عبرانی «مَرَضِ جلدی ساری» نوشته یه. ^b ۵:۲۲: بلده معنای «خَزِنده» دَ فصل ۱۱ آیه ۴۲ رُجوع کُنید.

^c ۱۸:۲۲ دَ جای «قومِ اسرائیل» دَ زبونِ عبرانی «خانه اسرائیل» نوشته یه.

۲۶ خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گفت: ۲۷ "وختیکه یگ گاو یا گوسپو و یا بُز زیده مُوشه، اُو باید تا هفت روز د پیش آبه خُو بُمنه و از روز هشتم بعد اُو بلده قُرانی د عنوان هدیه خاص خُداوند قابل قبول آسته. ۲۸ لیکن گاو یا مال ره قد چوچه شی قتی د یگ روز حلال نکنید. ۲۹ وختیکه قُرانی شکرگزاری ره د خُداوند قُرانی مُونید، اُو ره د طریقَه قُرانی کُنید که از طرف شُمو قبول شُنه. ۳۰ گوشت ازو باید د امزو روز خورده شُنه و هیچ چیز شی تا صُبح باقی نَمنه. ما خُداوند آسْتَم. ۳۱ پس احکام مَره نگاه کُنید و اونا ره د جای بیرید. ما خُداوند آسْتَم. ۳۲ نام مُقدّس مَره بے حرمت نکنید تا ما د مینکل بنی اسرائیل مُقدّس بَشَم. ما خُداوند آسْتَم که شُمو ره تقدیس مُونم، ۳۳ ما که شُمو ره از سرزمین مصر برو اوردُم تا خُدا ی شُمو بَشَم. ما خُداوند آسْتَم."

د باره زمان های تعیین شده

۲۳ ۱ خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گفت: ۲ "قد بنی اسرائیل توره گفته دزوا بگی، اینیا زمان های آسته که خُداوند تعیین کده تا شُمو د عنوان عیدهای مُقدّس اعلان کُنید. اینیا زمان های مه آسته:

روز آرام

۳ د یگ هفته شش روز کار کُنید، لیکن روز هفتم، روز آرام بلده آرام کدو و مراسم مُقدّس آسته. د امزو روز هیچ کار نکنید؛ اُو یگ روز آرام د احترام خُداوند د تمام جای های بُود-و-باش شُمو آسته.

عید پصح و فطیر

۴ اینیا زمان های تعیین شده خُداوند آسته، عید های مُقدّس که شُمو باید د وختای مُقرر شُده ازوا برگزار کُنید. ۵ د ماه اول، د روز چاردهم د غیت آفتو ششتو قُرانی پصح د خُداوند تقدیم شُنه؛ ۶ د روز پوزدهم امزو ماه، عید فطیر بلده خُداوند آسته؛ د مدت هفت روز شُمو نان فطیر بخورید. ۷ د روز اول شُمو یگ جلسه مُقدّس برگزار کُنید؛ د امزو روز هیچ کار روزمره خُو ره انجام ندید. ۸ بلده هفت روز شُمو هدیه های خاص بلده خُداوند تقدیم کُنید و د روز هفتم یگ مراسم مُقدّس برگزار شُنه؛ د امزو روز هیچ کار روزمره خُو ره انجام ندید. ۹

عید نوبّر حاصلات

۹ خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گفت: ۱۰ "قد بنی اسرائیل گپ زده دزوا بگی، وختی د سرزمینی که ما دز شُمو میدیم داخل مُوشید و حاصل شی ره درو مُونید، اوخته یگ قوده از نوبّر حاصلات خُو د دیر پیشوا بیرید. ۱۱ اوخته پیشوا قوده ره د حُضور خُداوند بلند کُنه تا اُو از طرف شُمو قبول شُنه؛ پیشوا قوده ره د روز بعد از روز آرام بلند کُنه. ۱۲ د روزی که قوده ره بلند مُونید، شُمو یگ گوسپون یگ ساله بے عیب ره د عنوان قُرانی سوختنی د حُضور خُداوند تقدیم کُنید؛ ۱۳ هدیه غله-و-دانه ازو دو حصّه از ده حصّه یگ ایفه^۱ بهترین آرد روغو گت شُده آسته، ای یگ هدیه خاص و خوشبوی مَوردِ پسند خُداوند آسته؛ امچنان هدیه وچی کدنی ازو یگ حصّه از چار حصّه یگ هین^۲ شراب انگور آسته. ۱۴ شُمو نان، غله-و-دانه بریو شُده و خوشه های تازه ره تا روزی ره نخورید تا وختیکه قُرانی خُدا ی خُو ره تقدیم کُنید. ای یگ قانون دایمی بلده پگ نسل های شُمو د تمام جای های بُود-و-باش شُمو آسته.

^a ۱۳:۲۳ تقریباً دو کیلو. ^b ۱۳:۲۳ تقریباً یگ لیتر.

عید پنجاهم

۱۵ از صبح امزو روز آرام، یعنی بعد از روزی که قوده هدیه بلند کدنی ره میرید، هفت هفته پوره ره بلده خو حساب کنید. ۱۶ تا صبح روز آرام هفتم حساب کنید که پنجاه روز موشه، اوخته یگ هدیه غله-و-دانه نو د خداوند تقدیم کنید. ۱۷ د امزو روز هر کدم شمو از خانه های خو دو نان ره د عنوان هدیه بلند کدنی بیرید، هر نان از دو دهم یگ ایفه بهترین آرد خمیرمایه تو پخته شده بشه؛ اونا هدیه نوبت حاصلات بلده خداوند آسته. ۱۸ قد نان ها قتی هفت گوسپون یگ ساله بے عیب، یگ نرگاو و دو قوچ ره تقدیم کنید. اونا قد هدیه غله-و-دانه و هدیه وچی کدنی خو یگ قربانی سوختنی بلده خداوند آسته، یگ هدیه خاص و خوشبوی مورد پسند خداوند. ۱۹ شمو امچنان یگ تکه ره بلده قربانی گناه و دو باره نر یگ ساله ره د عنوان قربانی سلامتی تقدیم کنید. ۲۰ پیشوا باید امو دو باره نر ره قد نان نوبت حاصلات د عنوان هدیه بلند کدنی د حضور خداوند بلند کنه؛ اونا د خداوند مقدس آسته و بلده پیشوا دده شنه. ۲۱ د امزو روز شمو باید اعلان کده یگ جلسه مقدس برگزار کنید و هیچ کار روزمره خو ره انجام ندید. ای یگ قانون دایمی د پگ نسل های شمو د تمام جای های بود-و-باش شمو آسته.

۲۲ وختیکه حاصل زمین خو ره درو مونیید، جغه زمین خو ره درو نکنید و خوشه های ره که بعد از درو باقی منده جم نکنید، بلکه اونا ره بلده مردمای غریب و بیگنه ایله بدید. ما خداوند، خدای شمو آستم. ۲۳

عید شیپورها

۲۴ خداوند قد موسی گپ زده گفت: ۲۴ "قد بنی اسرائیل توره گفته دزوا بگی، د ماه هفتم، روز اول ماه باید بلده شمو یگ روز آرام بشه، یگ مراسم مقدس یادآوری که قد آواز شیپورها اعلان موشه. ۲۵ د امزو روز هیچ کار روزمره خو ره انجام ندید، بلکه هدیه خاص د خداوند تقدیم کنید."

روز کفاره

۲۶ خداوند قد موسی گپ زده گفت: ۲۷ "د روز دهم امزی ماه هفتم روز کفاره آسته. او باید بلده شمو یگ مراسم مقدس بشه. د امزو روز شمو باید خودون ره پرهیز^a کنید و هدیه خاص بلده خداوند تقدیم کنید. ۲۸ د امزو روز هیچ کار نکنید، چراکه او روز کفاره آسته تا بلده شمو د حضور خداوند، خدای شمو کفاره شنه. ۲۹ هر کسی که د امزو روز خود ره پرهیز نکنه، او باید از قوم خو قطع شنه. ۳۰ و هر کسی که د امزو روز کدم کار انجام بدیه، ما او ره از مینکل قوم شی نابود مونم. ۳۱ د امزو روز هیچ کار ره انجام ندید. ای یگ قانون دایمی د پگ نسل های شمو د تمام جای های بود-و-باش شمو آسته. ۳۲ او بلده شمو یگ روز کاملاً آرام بشه و د او روز شمو خودون خو ره پرهیز کنید؛ از شام روز نهم ماه هفتم تا شام روز دهم، روز آرام ره نگاه کنید."

عید چپری ها

۳۳ خداوند قد موسی گپ زده گفت: ۳۴ "قد بنی اسرائیل توره گفته دزوا بگی: د روز پوزدهم امزی ماه هفتم، عید چپری ها بلده هفت روز د احترام خداوند آسته. ۳۵ د روز اول یگ جلسه مقدس برگزار شنه؛ د امزو روز هیچ کار روزمره خو ره

^a ۲۷:۲۳ پرهیز یعنی از خوراک، از زناشویی و دیگه لذت های دنیا.

انجام نَدید. ۳۶ بلده هفت روز هدیه های خاص بلده خداوند تقدیم کنید؛ د روز هشتم بسم جلسه مقدس ره برگزار کنید و هدیه های خاص بلده خداوند تقدیم کنید. ای ختم عید آسته؛ د امزی روز هیچ کار روزمره خو ره انجام نَدید. ۳۷ اینیا زمان های تعیین شده خداوند آسته که شمو باید د عنوان مراسم های مقدس اعلان کنید تا هدیه های خاص بلده خداوند تقدیم کنید، یعنی قربانی های سوختنی، هدیه های غله-و-دانه، قربانی های سلامتی و هدیه های وچی کدنی ره، هر کدم شی ره د روز معین شی. ۳۸ امی زمان ها علاوه از روزای آرام خداوند، علاوه از هدیه های شمو، علاوه از پگ نذر های شمو و علاوه از تمام هدیه های داوطلبانه که شمو د خداوند تقدیم مونیید آسته.

۳۹ د روز پوزدهم ماه هفتم، وختیکه حاصل زمی ره جم کدید، عید خداوند ره بلده هفت روز برگزار کنید؛ یگ روز آرام د روز اول و یگ روز آرام د روز هشتم آسته. ۴۰ د روز اول میوه بهترین درختا، شاخه های درختای خرما و شاخه های درختای پربلگ و بید های لب جوی ره بلده خو بگیرید و د حضور خداوند، خدای خو بلده هفت روز خوشی کنید. ۴۱ شمو هر سال امی عید ره بلده هفت روز د احترام خداوند برگزار کنید. ای یگ قانون دایمی بلده تمام نسل های شمو آسته؛ د ماه هفتم امی عید ره برگزار کنید. ۴۲ شمو بلده هفت روز د چپری ها زندگی کنید؛ پگ باشنده های اصلی اسرائیل باید د چپری ها زندگی کنه، ۴۳ تا نسل های آینده شمو بدنه، که ما بنی اسرائیل ره وختیکه از سرزمین مصر برو آوردیم، اونا ره د چپری ها جای-د-جای کدم. ما خداوند، خدای شمو آستم. ۴۴

د امزی رقم، موسی زمان های تعیین شده خداوند ره بلده عیدها د بنی اسرائیل اعلان کد.

قانون د باره چراغدان و میز نان

۲۴ ۱ خداوند قد موسی گپ زده گفت: ۲ "د بنی اسرائیل امر کو که روغون خالص زیتون کفته شده بلده چراغ ها بیره تا چراغ ها دایم روشو بشه. ۳ هارون باید چراغا ره د مننه خیمه ملاقات د برون پرده صندوق شهادت آماده کنه، تاکه از شام تا صبح د حضور خداوند همیشه روشو بشه. ای بلده تمام نسل های شمو یگ حکم دایمی آسته. ۴ هارون باید چراغا ره همیشه د بله چراغدان طلای خالص د حضور خداوند آماده نگاه کنه.

نان مقدس

۵ از بهترین آرد بگیر و ازو دوازه نان یکی پخته کو، هر کدم شی دُو حصه از ده حصه یگ ایفه بشه. ۶ اوخته اونا ره د دو قطار، د هر قطار شش نان د بله میزی که قد طلای خالص پوشنده شده د حضور خداوند بچین. ۷ د بله هر قطار نان، بخور خوشبوی خالص ره بیل تا د عنوان نشانی نان تقدیم شنه و یگ هدیه خاص بلده خداوند بشه. ۸ هر روز آرام هارون باید اونا ره د حضور خداوند د ترتیب بچینه؛ ای یگ تعهد دایمی از طرف بنی اسرائیل آسته. ۹ نان ها از هارون و باچه گون شی موشه که باید اونا ره د یگ جای مقدس بخوره، چون امی نان ها از هدیه های خاص خداوند بلده ازو کاملاً مقدس آسته. ای حق دایمی ازو آسته."

مجازات آدم کفرگوی

۱۰ د ازو غیت باچه یگ خاتون اسرائیلی که آته شی یگ مرد مصری بود، بر شده د مینکل بنی اسرائیل آمد؛ و باچه خاتون اسرائیلی قد یگ نفر اسرائیلی د مننه خیمه گاه جنگ کد. ۱۱ اوخته باچه خاتون اسرائیلی کفرگویی کده نام خداوند ۱۱:۲۴ بنی اسرائیل د جای کلیمه «خداوند» از کلیمه «نام» استفاده مود، چون د تورات نوشته شده که "نام خداوند، خدای خو ره د مقصد باطل د زیون خو نیرو."

۴:۲۴ خروج ۳۱:۲۵. † ۱۱:۲۴ خروج ۷:۲۰.

ره نالت کد. پس مردُم او ره گرفته د پیش موسی اورد. نام آبه امزو باچه شلومیت دخترِ دبری از طایفه دان بود. ۱۲ اونا امو باچه ره د بندی خانه اندخت تا خاست-و-اراده خداوند بلده ازوا معلوم شنه.

۱۳ و خداوند قد موسی گپ زده گفت: ۱۴ "امو کسی که نالت کده، او ره از خیمه‌گاه برو بئر و پگ کسای که شنیده دستای خو ره د سر ازو بیله و بعد ازو تمام جماعت او ره سنگسار کنه. ۱۵ قد بنی اسرائیل توره گفته بگی، هر کسی که خدای خو ره نالت کنه، جزای گناه خو ره مینگره. ۱۶ و هر کسی که د نام خداوند کفرگویی کنه، او حتماً باید کشته شنه. تمام جماعت باید او ره سنگسار کنه، چی بیگنه بشه، چی اسرائیلی اصلی. یگ نفر وختیکه د نام خداوند کفرگویی مونه، او باید کشته شنه.

۱۷ هر کسی که یگ آدم ره بکُشه، او باید کشته شنه. ۱۸ هر کسی که یگ حیوان ره بکُشه باید تاوان ازو ره بدیه، یعنی جان د عوض جان. ۱۹ هر کسی که همسایه خو ره عیبی کنه، امو کار ره که او کده، امو کار باید د حق ازو انجام دده شنه: ۲۰ یعنی میده کدو د عوض میده شدگی، چیم د عوض چیم، دندو د عوض دندو؛ خلاصه امو رقم که امو نفر ره عیبی کده، امو رقم خود ازو باید عیبی شنه. ۲۱ کسی که یگ حیوان ره بکُشه، تاوان شی ره باید بدیه، لیکن کسی که انسان ره بکُشه، او باید کشته شنه. ۲۲ شمو باید بلده بیگنه و اسرائیلی اصلی یگ قانون داشته بشید؛ ما خداوند، خدای شمو آستم."

۲۳ اوخته موسی امی چیزا ره د بنی اسرائیل گفت و اونا امو نفر کفرگویی ره از خیمه‌گاه برو برده سنگسار کد. بنی اسرائیل امو رقم کد که خداوند د موسی امر کدد.

سال آرام

۲۵ ۱ خداوند د کوه سینا قد موسی گپ زده گفت: ۲ "قد بنی اسرائیل توره گفته دزوا بگی، وختی د سرزمینی که ما دز شمو میدیم داخل موشید، اوخته زمی باید د احترام خداوند آرام کنه. ۳ بلده شش سال زمینای خو ره کشت کنید و دمزو شش سال تاکای انگور خو ره تاکبری کنید و حاصل ازوا ره جم کنید. ۴ لیکن سال هفتم باید کاملاً سال آرام بلده زمی بشه، یگ سال آرام د احترام خداوند. د امزو سال زمین خو ره کشت نکنید و تاکای انگور خو ره تاکبری نکنید. ۵ چیزی که د زمین شمو سربخود سوز مونه، او ره درو نکنید و انگورای تاک خو ره که تاکبری نکدید، جم نکنید؛ ببید که امو سال بلده زمی یگ سال آرام بشه. ۶ لیکن شمو میتنید امزو چیزای که زمی د دورون سال آرام خو حاصل میدیه بخورید؛ خود شمو، غلامای شمو، کنیزای شمو، مزدورای شمو و بیگنه‌های که قد شمو زندگی مونه؛ ۷ و بلده چارپایای شمو و جانورای وحشی سرزمین شمو تمام حاصل زمی خوراک آسته.

سال پنجاهم

۸ شمو باید بلده خو هفت سال آرام سال ها ره حساب کنید، یعنی هفت ضرب هفت سال و سال های هفت سال آرام بلده شمو چل-و-نه سال موشه. ۹ اوخته د روز دهم ماه هفتم شمو د آواز بلند شیپور بزید؛ د روز کفار که روز دهم آسته د سراسر سرزمین شمو باید شیپور زده شنه. ۱۰ شمو سال پنجاهم ره مقدس حساب کنید و آزادی ره د سرزمین خو د تمام باشنده های شی اعلان کنید. ای بلده شمو یگ «سال جشن» بشه؛ هر کدم شمو پس د خانه-و-جای خو بورید و هر کدم شمو پس د مینکل اولادِ بابِه خو بورید. ۱۱ سال پنجاهم بلده شمو «سال جشن» بشه؛ د او سال کشت-و-کار نکنید و حاصل خودروی ره درو نکنید و انگورا ره از تاک های که تاکبری نشده، نچینید، ۱۲ چراکه سال جشن آسته؛ او بلده شمو مقدس بشه؛ د امزو سال تنها چیزای ره بخورید که د زمی سربخود سوز مونه.

۱۳ دَ امزی «سالِ جشن» هر کُدم شُمو پس دَ جای-و-خانه خُو بورید. ۱۴ اگه یگ زمی ره دَ همسایه خُو سَودا مُونید یا از همسایه خُو میخرید، یگدیگه خُو ره بازی نَدید. ۱۵ زمی ره دَ مُطابقِ تعدادِ سال های بعد از سالِ جشن از همسایه خُو بخر، یعنی او مُطابقِ سال های حاصلاتِ باقی‌مانده، زمی ره بلده تُو سَودا کُنه. ۱۶ اگه تا سالِ پنجاهم سال های کلو مانده بشه، قیمتِ شی ره کلو کُو و اگه سال های شی کم مانده بشه، قیمتِ شی ره کم کُو، چراکه تنها حاصلِ سال های باقی‌مانده دَز شُمو سَودا مُوشه. ۱۷ شُمو یگدیگه خُو ره بازی نَدید؛ از خُداي خُو پترسید. ما خُداوند خُداي شُمو اَسْتُم.

۱۸ شُمو قانونای مَره دَ جای بپرید و احکام مَره نگاه کده عملی کُنید تا پتینید دَ سرزمین خُو دَ اَمْنِیتِ زندگی کُنید. ۱۹ اوخته زمی حاصلِ خُو ره میدیه و شُمو سیر مَخورید و دَ اَمْنِیتِ دَز شی زندگی مُونید. ۲۰ اگه شُمو بُوکید، ”دَ سالِ هفتم مو چیزخیل بُخوری اگه کشت نَکُنی و حاصلِ خُو ره جم نَکُنی؟“ ۲۱ ما دَ سالِ ششم بَرکت خُو ره دَ بله شُمو رَی مُوم، دَ اندازه که زمی حاصلِ سه ساله ره بلده شُمو بدیه. ۲۲ وختیکه شُمو دَ سالِ هشتم زمین خُو ره کشت کُنید، هنوز ام از حاصلِ کُهنه مَخورید و دَ سالِ نهم تا غیتیکه حاصلِ شی مییه، شُمو از حاصلِ کُهنه مَخورید.

بازخريدِ مُلک-و-زمی

۲۳ زمی ره بلده همیشه سَودا نَکُنید، چُون زمی از مه یه؛ شُمو دَ پیش از مه مُسافر و مهمو اَسْتید. ۲۴ دَ تمام سرزمین خُو که زمی گَرفْتید، باید حقِ بازخريدِ شی ره دَ صاحبِ اصلی شی بدید. ۲۵ اگه یگ برارِ اسرائیلی شُمو دِست‌تنگ شُده یگ تُوته زمین خُو ره سَودا مُونه، اوخته یکی از قوماي نزدیک شی باید بییه و چیزی ره که برار شی سَودا کده بازخريد کُنه. ۲۶ اگه امو نفر کُدم کسی ره نَداشته بشه که بازخريد کُنه، ولے پسان اموقس پیسه دَ دِست بیره که پتنه زمین خُو ره بازخريد کُنه، ۲۷ اوخته او سال های فروشِ زمی ره حساب کُنه و باقی‌مانده قیمتِ شی ره پس دَ امزو کس بدیه که زمی ره دَ بله شی سَودا کُدد؛ و زمین شی دَزُو پس دَده شُنه. ۲۸ لیکن اگه توان پس خریدون شی ره نَداشته بشه، اوخته چیزی که سَودا شُده، تا سالِ جشن دَ پیش کسی که او ره خریده، باقی بُمنه؛ مگم دَ سالِ جشن باید پس دَده شُنه و صاحبِ اصلی زمی پس دَ مُلک-و-جای خُو بییه.

۲۹ اگه یگو کس جای زندگی خُو ره که دَ مَنه شار دیوالدار بشه سَودا کُنه، بعد از سَودا کدون شی تا یگ سال حقِ بازخريدِ شی ره دره؛ امی حقِ بازخريدِ فقط بلده یگ سال آسته. ۳۰ و اگه پیش از تکمیل شُدون یگ سال پوره بازخريد نَشُد، اوخته امو خانه که دَ شار دیوالدار آسته بلده دایم دَ امزو کسی که خریده و دَ نسل های ازو تعلق میگیره؛ او نباید دَ سالِ جشن پس دَده شُنه. ۳۱ لیکن خانه‌های که دَ آغیلا آسته و دَ گرد خُو دیوال ندره، باید دَ جملِه زمین اطراف حساب شُنه. اونا میتنه بازخريد شُنه و دَ سالِ جشن پس دَده شُنه. ۳۲ دَ باره شارای لایوا: خانه‌های که دَ شارای لایوا آسته، اونا همیشه حقِ بازخريد ازوا ره دره. ۳۳ چیزای که از مُلکیتِ لایوا قابلِ بازخريد بشه، یعنی خانه سَودا شُده دَ شارای که دَزوا تعلق دره، دَ سالِ جشن باید پس دَده شُنه، چُون خانه‌های شارای لایوا مُلکیتِ ازوا دَ مینکلِ بنی اسرائیل آسته. ۳۴ لیکن علفچر های که دَ گرد-و-بر شارای لایوا آسته سَودا نَشُنه، چُون اونا مُلکیتِ دایمی ازوا آسته.

کومکِ بلده غریبا

۳۵ اگه برارِ اسرائیلی تُو دِست‌تنگ شُده دَ حالتِ خرابِ پیش از تُو مییه، تُو دَزُو کومک کُو، رقمی که دَ بیگنه یا مُسافر کومک مونی تا او پتنه قد تُو زندگی کُنه. ۳۶ ازو سُود نَگیر و فایده‌کشی نَکُو، بلکه از خُداي خُو بترس و ببیل که امو برارِ اسرائیلی تُو قد تُو زندگی کُنه. ۳۷ پیسه خُو ره بلده ازو سر سُود ندی و خوراک ره بلده ازو بخاطرِ فایده‌کشی ندی. ۳۸ ما خُداوند، خُداي شُمو اَسْتُم که شُمو ره از سرزمینِ مصر بُرو اوردُم تا سرزمینِ کنعان ره دَز شُمو بدیم و خُداي شُمو بَشُم.

دَ بَارِهَ آزادیِ غُلاما

۳۹ اگه یگ برارِ اسرائیلی تُو که قد تُو آسته دِست‌تنگ موشه و خود ره دَز تُو سَودا مونه، اُو ره وادار نَکُو که رقم یگ غُلام بلده تُو خدمت کنه. ۴۰ اُو رقم یگ مُزدورکار یا مهمو که قد تُو زندگی مونه دَ پیش تُو بَشه و تا سالِ جشن بلده تُو خدمت کنه. ۴۱ بعد ازو از پیش تُو آزاد شنه، خود شی و بچکیچای شی قد ازو قتی، و پس دَ پیش خانوار خُو و دَ مُلکِ بابه‌کلونای خُو بوره. ۴۲ چون اونا بنده های ازمه یه که ما اونا ره از سرزمینِ مصر بُرو اُوردم. پس اونا نَباید رقم غُلاما سَودا شنه. ۴۳ دَ بله ازوا دَ سختی حُکمرانی نَکُو، بلکه از خُداي خُو بترس. ۴۴ اگه میخاهی غُلام و کنیز دَشته بشی، از مِلتِ های که دَ گرد-و-بر تُو آسته غُلام و کنیز بخر. ۴۵ امچنان شُمو میتنید از مردمای بیگنه که دَ مینکل شُمو زندگی مونه و از خانوارای ازوا که قد شُمو آسته و دَ سرزمینِ شُمو دَ دُنیا آمده، غُلام و کنیز بخرید. اونا مُلکیتِ شُمو موشه. ۴۶ بعد از خود خُو، شُمو میتنید اونا ره دَ عنوانِ مُلکیتِ بلده بچکیچای خُو بیلید، تا بلده همیشه مُلکیتِ میراثی ازوا بَشه. امیا ره شُمو میتنید غُلام خُو کنید. لیکن دَ باره برارون شُمو، یعنی دَ باره بنی اسرائیل، هیچ کس دَ بله برارِ اسرائیلی خُو دَ سختی حُکمرانی نَکنه.

۴۷ اگه یگ بیگنه که دَ مینکل شُمو زندگی مونه دَولتمند شنه و دَ عینِ حال یگ برارِ اسرائیلی شُمو دِست‌تنگ شده خود ره دَ امزو بیگنه که دَ مینکل شُمو زندگی مونه یا دَ یکی از خانوارِ امزو بیگنه سَودا کنه، ۴۸ بعد ازو که خود ره سَودا کده، باید حقِ بازخردِ خُو ره دَشته بَشه. یکی از برارون شی میتنه که اُو ره بازخرد کنه، ۴۹ یا کاکای شی یا باچه کاکای شی ام میتنه اُو ره بازخرد کنه، یا یگو کس از اولادِ بابِه شی که خُون‌شربک شی بَشه، اُو ام میتنه اُو ره بازخرد کنه. اگه خودِ ازو دارا شنه، اُو ام میتنه خود ره بازخرد کنه. ۵۰ اُو باید قد امزو کسی که اُو ره خریده، از سالی که خود ره سَودا کده تا سالِ جشنِ حساب کنه و قیامتِ بازخردِ شی نظر دَ تعدادِ سالِ ها بَشه؛ مدتی ره که اُو قد امزو بیگنه بوده باید مطابقِ مُزدِ یگ مُزدورکار حساب شنه. ۵۱ اگه تا سالِ جشن سالِ های کلو باقی مندُد، اُو دَ مطابقِ امزوا پیسِه بازخردِ خُو ره از قیمتی که سَودا شُدُد، پس بدیه. ۵۲ و اگه تا سالِ جشن سالِ های کم باقی مندُد، قد شی حساب-و-کتاب کنه و مطابقِ تعدادِ سالِ ها پیسِه بازخردِ خُو ره دَزو پس بدیه. ۵۳ امو رقم که یگ مُزدورکار سالانه دَ کار گرفته موشه اُو ام دَ پیشِ نفرِ بیگنه باید امو رقم بَشه؛ امو بیگنه نَباید دَ پیشِ نظر تُو دَ سختی دَ بله ازو حُکمرانی کنه. ۵۴ ولے اگه اُو دَ امزی طریقه ها بازخرد نَشُد، اُو باید دَ سالِ جشن آزاد شنه، ام خودِ ازو و ام بچکیچای شی. ۵۵ چون ما امو آستم که بنی اسرائیل غُلامای شی آسته؛ اونا غُلامای مه آسته که ما اونا ره از سرزمینِ مصر بُرو اُوردم. ما خُداوند، خُداي شُمو آستم.

بَرَکتِ بلده کسای که اطاعتِ مونه

۲۶^۱ بلده خُو بت ها جور نَکنید و مُجسمه های تراش شده و سئون های پَرستشی بلده خُو ایستلجی نَکنید و سنگای ره که دَزشی عکس کنده شده دَ سرزمینِ خُو جای نَدید تا اونا ره سَجده کنید، چراکه ما خُداوند، خُداي شُمو آستم. ۲ روزای آرام مَره نگاه کنید و دَ جایگاهِ مُقدَّس مه احترام دَشته بَشید. ما خُداوند آستم. ۳ اگه از دِستورای مه پیروی کنید و احکام مَره نگاه کده دَ جای بیبرید، ۴ اوخته بارش ها ره دَ مَوسَم شی بلده شُمو ریی مَونم و زمی حاصلِ خُو ره میدیه و درختای بیابو میوه میگیره. ۵ خرمون جُعول کدون شُمو تا وختِ چپندونِ انگورِ دوام مونه و چپندونِ انگورِ شُمو تا وختِ کِشت کدونِ زمی. شُمو نان خُو ره سیر مَخورید و دَ سرزمینِ خُو دَ اَمْنیتِ زندگی مَونید.

۶ ما دَ سرزمینِ شُمو صلح-و-آرامش ره برقرار مَونم و شُمو آرام خاو مورید و هیچ کس شُمو ره نَمیترسنه. ما حیوانای درنده ره از سرزمینِ شُمو گم مَونم و هیچ شمشیرِ دُشمو از سرزمینِ شُمو تیر نَموشه. ۷ شُمو از پُشتِ دُشمنای خُو مورید و

اونا د پيش زوى شمو قد شمشير كشته شده موفته. ^۸ پنج نفر شمو صد نفر ره پيش مونه و صد نفر شمو هزارها نفر ره؛ و دشمنای شمو د پيش زوى شمو قد شمشير كشته شده موفته.

^۹ ما د بيله شمو نظر لطف مونم و شمو ره بارور كده تعداد شمو ره كلو مونم و عهد خو ره قد شمو نگاه مونم. ^{۱۰} شمو از غله-و-دانه كهنه سال تير شده موخوريد و غله-و-دانه كهنه ره بر كده بلده حاصل نو جاي جور مونيد. ^{۱۱} ما جايگاه خو ره د مينكل شمو قرار ميديم و ما از شمو كرك نموكنم. ^{۱۲} ما د مينكل شمو حركت مونم و خدای شمو موشم و شمو قوم مه موشيد. ^{۱۳} ما خداوند، خدای شمو استم كه شمو ره از سرزمين مصر برو آوردم تا ديگه غلام مصر يا نبشيد. ما بندهای يوغ غلامی شمو ره ميده كدم و باعث شدم كه شمو سر بلند راه بگرديد.

جزای ناطاعی

^{۱۴} ليكن اگه از آيد مه نشنيد و پگ امزی احكام ره د جاي نيريد، ^{۱۵} اگه دستورای مره رد كنييد و دل شمو از قانونای مه بدر شنه و تمام احكام مره د جاي نورده عهد مره ميده كنييد، ^{۱۶} ما اينی كارا ره د حق شمو مونم: ما ترس-و-وحشت ره د بيله شمو ميرم و مرض كشنده و تاوی ره كه چيمای شمو ره از كار ميله و زندگی شمو ره از بين موبره. و شمو تخم ره د زمين خو بيه فايده كشت مونيد، چراكه دشمنای شمو حاصل شی ره موخوره. ^{۱۷} ما زوى خو ره د ضد شمو قرار ميديم و شمو د وسيله دشمنای خو شكست موخوريد؛ كسای كه از شمو بد موبره د بيله شمو حكرانی مونه و د حالیکه هيچ كس شمو ره د مبال نمونه شمو دوتا مونيد.

^{۱۸} و اگه باوجود امزی چيزا ام از آيد مه نشديد، اوخته شمو ره بخاطر گناه های شمو هفت برابر جزا ميديم. ^{۱۹} ما غرور قدرت شمو ره ميده مونم و آسمون شمو ره د بيله شمو رقم اين و زمين شمو ره رقم مس جور مونم. ^{۲۰} قوت شمو بيه فايده مصرف موشه، چراكه زمين شمو حاصل خو ره نميديه و درختای زمين شمو ميوه نميگيره.

^{۲۱} و اگه هنوز ام د خلاف مه رفتار كديد و از آيد مه نشديد، اوخته بخاطر گناه های شمو هفت برابر بلاها ره د سر شمو ميرم. ^{۲۲} ما جانورای وحشی بيابو ره د ضد شمو ربي مونم تا شمو ره از اولادای شمو محروم كنه و چارپايای شمو ره نابود كنه و تعداد شمو ره كم كنه و سرک های شمو ره خالی كنه. ^{۲۳} اگه باوجود امزی چيزا اصلاح نشديد و د خلاف مه رفتار كديد، ^{۲۴} اوخته ما ام د خلاف شمو رفتار مونم و شمو ره بخاطر گناه های شمو هفت برابر جزا ميديم. ^{۲۵} ما شمشير ره د ضد شمو ميرم تا انتقام ميده كدون عهد مره بگيره. وختيکه د شارای خو دوتا كنييد، مرض ويا ره د مينكل شمو ربي مونم و شمو د دست دشمو تسليم موشيد. ^{۲۶} غيتيکه ذخيره آرد شمو ره از بين ببرم^a، اوخته ده خاتو د يگ تندور نان شمو ره پخته مونه و نان ره وزن كده بلده شمو چيره ميديه، شمو موخوريد، و له سیر نموشيد. ^{۲۷} اگه باوجود امزی ام، از آيد مه نشديد و د خلاف مه رفتار كديد، ^{۲۸} اوخته ما قد قار-و-عصب د خلاف شمو رفتار مونم و ما خود مه شمو ره بخاطر گناه های شمو هفت برابر جزا ميديم. ^{۲۹} از شدت گشنگی شمو گوشت باچه گو و دختران خو ره موخوريد. ^{۳۰} ما بتخانه های^b شمو ره خراب كده قربانگاه های بخور خوشبوی شمو ره ميده مونم و لاش های شمو ره د بيله لاش های بت های شمو پورته كده از شمو كرك مونم. ^{۳۱} ما شارای شمو ره خراب مونم، جاي های مقدس شمو ره بيرو مونم و خوشبویی های خوشايند شمو ره بوي نمونم. ^{۳۲} ما سرزمين شمو ره بيرنه جور مونم و دشمنای شمو كه د زشی جاي-د-جاي موشه او ره ديده خيرو مومنه. ^{۳۳} شمو ره د مينكل ملت ها تيت پرك مونم و شمشير خو ره بر كده از پشت شمو مييم. سرزمين شمو بيرنه جور موشه و شارای شمو د خرابه تبديل موشه. ^{۳۴} اوخته زمی د تمام روزای كه بيرو مومنه و د حالیکه شمو د سرزمين دشمنای

^a ۲۶:۲۶ د جاي «ذخيره آرد شمو ره از بين ببرم» د زبون عبرانی «تيق نان شمو ره ميده كنم» نوشته يه. ^b ۳۰:۲۶ د زبون عبرانی «جاي های بلند» نوشته يه كه مقصد شی «جاي های عبادت» آسته و مردم دمرو جاي ها خدايون خو ره عبادت موكد.

خُو آستید، از سال های آرام خُو لَدَت مُوبره؛ آرے، زمی آرام مُونه و سال های آرام خُو ره پوره مُونه. ^{۳۵} زمی د تمام روزای که بیرو مُومنه، امو رقم آرام مُونه که د سال های آرام شُمو د وختیکه شُمو د بِلَه ازو زندگی مُوکدید، او رقم آرام نکُدد. ^{۳۶} و باقی منده های شُمو که زنده مُومنه، ما د دل های ازوا د سرزمین دُشمنای شُمو سستی-و-ضعیفی میندزم؛ حتی صدای بلگی که د وسیله باد بُرده موشه، اونا ره دوتادلجی مُونه و اونا رقمی دوتا مُونه که بگی از دم شمشیر دوتا مُونه و موفته، باوجود که کس اونا ره دُمبال نمونه. ^{۳۷} اونا یگ د بِلَه دیگه موفته، فقط بگی که از دم شمشیر دوتا مُونه؛ و شُمو توانایی مُقاومت د برابر دُشمنای خُو ره نمیدشته بشید. ^{۳۸} شُمو د مینکل ملت ها مُومرید و زمین دُشمنای شُمو، شُمو ره مُوخوره. ^{۳۹} و باقی منده های شُمو د سرزمین دُشمنای شُمو بخاطر گناه های خودون خُو و ام بخاطر گناه های بابه کلونای خُو گنده موشه.

^{۴۰} لیکن اگه اونا گناه های خودون خُو ره و گناه های بابه کلونای خُو ره اقرار کنه که اونا دز مه خیانت کده و د خلاف مه رفتار کده ^{۴۱} -- و امزی خاطر ما ام د خلاف ازوا رفتار کدم و اونا ره د سرزمین دُشمنای ازوا اوردُم -- و اگه اونا دل های ناختنه خُو ره نرم-و-فروتن کنه و جزای گناه های خُو ره قبول کنه، ^{۴۲} اوخته ما عهد خُو ره قد یعقوب و قد اسحاق و قد ابراهیم د یاد خُو میرم و امو سرزمی ره ام د یاد خُو میرم. ^{۴۳} لیکن اول زمی باید از وجود ازوا خالی شنه و بعد ازو زمی میتنه از سال های آرام خُو لَدَت بُیره و اونا جزای گناه های خُو ره مینگره، چراکه اونا قانونای مَره رد کد و اونا از احکام مه بدبُر شد. ^{۴۴} مگم باوجود امزی چیزا، وختیکه اونا د سرزمین دُشمنای خُو آسته، ما اونا ره رد نمونم و ازوا اوقس بدبُر نموشم که اونا ره بیخی از بین بُرم و عهد خُو ره قد ازوا میده کئم -- چون ما خُداوند، خُدا ازوا آستم -- ^{۴۵} بلکه ما بخاطر ازوا عهد بابه کلونای ازوا ره د یاد خُو میرم که ما اونا ره د پیش چیم ملت ها از سرزمین مصر بُرو اوردُم تا خُدا ازوا بشم. ما خُداوند آستم."

^{۴۶} اینمیا قانون ها، دستور ها و احکام شریعت آسته که خُداوند بین خود خُو و بنی اسرائیل د کوه سینا د وسیله موسی قرار دد.

بازخريد کسای که خود ره وقف کده

۲۷ خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ^۲ "قد بنی اسرائیل توره گُفته دزوا بگی، اگه یگ نفر نذر خاص د گردون خُو میگیره که قیمت انسان ره د خُداوند بدیه، ^۳ قیمت بلده مرد اینی آسته: از بیست تا شصت ساله قیمت شی پنجاه مِثقال نُقره د مُطابق مِثقال جایگاه مُقدّس آسته. ^۴ اگه خاتو بشه، قیمت شی سی مِثقال آسته. ^۵ اگه عمر امزو نفر از پنج تا بیست سال بشه، بلده باچه قیمت شی بیست مِثقال آسته و بلده دُختر ده مِثقال. ^۶ اگه سین شی از یگ ماه تا پنج سال بشه، قیمت بلده باچه پنج مِثقال نُقره یه و قیمت بلده دُختر سه مِثقال نُقره آسته. ^۷ و اگه امو نفر شصت ساله یا کلوتر بشه، اوخته قیمت بلده مرد پوزده مِثقال آسته و بلده خاتو ده مِثقال آسته. ^۸ اگه نذر کُنده کلو غریب بشه که قیمت تعیین شده ره دده نتنه، اوخته او باید د دیر پیشوا آورده شنه و پیشوا نظر د وس-و-توان امزو شخص قیمت بلده شی تعیین کنه. ^۹ اگه نذر یگ حیوان بشه، از حیوانی که د عنوان قربانی د خُداوند آورده موشه، هر چیزی ره که د خُداوند بیره، مُقدّس آسته. ^{۱۰} او ره باید آلیش نکنه و د جای شی دیگه ندیه، نه خوب ره د جای بد و نه بد ره د جای خوب. اگه یگ حیوان ره د جای دیگه حیوان بدیه، اوخته ام حیوان اول و ام حیوانی که د جای شی دده شده مُقدّس آسته. ^{۱۱} و اگه نذر یکی از حیوانی ناپاک بشه که د عنوان قربانی د خُداوند قابل تقدیم کدو نییه، اوخته امو حیوان باید د دیر پیشوا آورده شنه ^{۱۲} و پیشوا نظر د خوبی و بدی حیوان قیمت شی ره تعیین کنه؛ اومو قیمت شی بشه. ^{۱۳} اگه صاحب شی بخایه او ره بازخريد کنه، او باید پنج-یگ قیمت تعیین شده ره د بِلَه قیمت شی اضافه کده بدیه.

۱۴ اگه یگ نفر خانه خو ره د عنوان هدیه مقدس د خداوند وقف کنه، پیشوا باید نظر د خوبی و بدی شی قیمت شی ره تعیین کنه؛ اومو قیمت شی بشه. ۱۵ و اگه امو نفر که خانه خو ره وقف کده میخایه او ره بازخرید کنه، او باید پنج-یگ قیمت تعیین شده ره د بله قیمت شی اضافه کده بدیه و خانه ازو موشه.

۱۶ اگه یگ نفر یگ ثوته زمی ره از ملک خو د خداوند وقف کنه، قیمت ازو باید مطابق تخمرو شی تعیین شنه. بلده زمینی که یگ بار خر جو کشت شنه پنجاه مثقال نقره بشه. ۱۷ اگه او نفر زمین خو ره د سال پنجاهم وقف کنه، قیمت شی پوره باقی مومنه. ۱۸ لیکن اگه زمی بعد از سال پنجاهم وقف شنه، پیشوا باید قیمت شی ره د مطابق سال های که تا سال پنجاهم آینده باقی منده حساب کنه و از قیمت شی کم کنه. ۱۹ و اگه امو نفر که زمی ره وقف کده میخایه او ره بازخرید کنه، او باید پنج-یگ قیمت تعیین شده ره د بله قیمت شی اضافه کده بدیه و امو زمی دزو تعلق میگیره. ۲۰ لیکن اگه او زمین خو ره بازخرید نکد یا زمی د بله یگو کس دیگه سودا شد، او دیگه او ره بازخرید نمیتنه. ۲۱ و امو زمی وختیکه د سال پنجاهم آزاد شنه، او رقم زمین وقف شده بلده خداوند، مقدس آسته و ملکیت پیشوا موشه.

۲۲ اگه یگو کس زمینی ره د خداوند وقف کنه که از کس دیگه خریده شده بشه و از زمین میراثی خود شی نبشه، ۲۳ اوخته پیشوا باید مبلغ قیمت شی ره تا سال پنجاهم حساب کنه و قیمت شی باید د امرو روز د عنوان هدیه مقدس د خداوند دده شنه. ۲۴ امو زمی د سال پنجاهم د امرو کسی پس دده موشه که از شی خریده شد، یعنی د کسی که امو زمی ملک میراثی شی آسته. ۲۵ یگ قیمت ها باید د مطابق مثقال جایگاه مقدس تعیین شنه که بیست گیره یگ مثقال موشه. ۲۶ اولباری حیوانا که د عنوان اولباری د خداوند تعلق دره، هیچ کس نمیتنه او ره وقف کنه، چی گاو بشه، چی گوسپو؛ او از خداوند آسته. ۲۷ لیکن اگه او اولباری یگ حیوان ناپاک بشه، اوخته او ره میتنه که د مطابق قیمت شی بازخرید کنه و پنج-یگ د قیمت شی اضافه کنه. اگه بازخرید نشد، او باید د قیمت تعیین شده سودا شنه.

۲۸ لیکن از تمام چیزای که یگ نفر دره و بلده دایم د خداوند وقف مونه، چی انسان بشه، چی حیوان و چی زمین میراثی، هیچ چیز شی سودا یا بازخرید نشنه، چون هر چیزی که بلده دایم وقف شده بشه بلده خداوند کاملاً مقدس آسته. ۲۹ هر انسانی که بلده دایم وقف شده بشه، بازخرید شده نمیتنه؛ او باید کشته شنه.

۳۰ تمام ده-یگ زمی، چی از غله-و-دانه زمی بشه، چی از میوه درختای شی د خداوند تعلق دره و بلده خداوند مقدس آسته. ۳۱ اگه کدم کس میخایه که یگو چیز ره از ده-یگ خو بازخرید کنه، او باید پنج-یگ قیمت شی ره د بله شی اضافه کده بدیه. ۳۲ تمام ده-یگ گله و رمه یعنی هر چیزی که از تی سوته چپو چوپو تیر موشه، بلده خداوند مقدس آسته. ۳۳ او باید خوب و بد شی ره روش نکنه و آیش نکنه؛ اگه آیش کنه، ام امو حیوان و ام حیوانی که د جای شی دده شده مقدس آسته و بازخرید شده نمیتنه.

۳۴ اینمیا احکامی بود که خداوند د موسی د کوه سینا بلده بنی اسرائیل دد.